

รายงานสรุปการสำรวจ งวดที่ 3 พื้นที่ 10 จังหวัด

โครงการสำรวจข้อมูลที่อยู่อาศัยภาคเอกชน
ปีงบประมาณ 2562

สัญญาเลขที่ พด.271/62 ลงนามวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2562

เสนอ ฝ่ายวิชาการพัฒนาที่อยู่อาศัย
การเคหะแห่งชาติ

โดย บริษัท เมอร์เคเตอร์ จำกัด

ตุลาคม 2562

คำนำ

การเคหะแห่งชาติ ได้ดำเนินโครงการสำรวจปรับปรุงฐานข้อมูลโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำระบบฐานข้อมูลที่อยู่อาศัย เพื่อให้ได้ข้อมูลภาพรวมสถานการณ์ที่อยู่อาศัย และนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการจัดทำนโยบายและวางแผนการพัฒนาที่อยู่อาศัย ตลอดจนเผยแพร่ข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป รายงานฉบับนี้เป็นรายงานสรุปผลการสำรวจโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชน ในภาพรวมครอบคลุมพื้นที่ดำเนินการ 6 จังหวัด ที่ได้สำรวจในช่วงปี พ.ศ. 2562 ประกอบไปด้วยภาพรวมในรายโครงการเพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้งานต่อไป

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ.....	1-1
1.1 คำนิยาม.....	1-1
1.2 วิธีการสำรวจโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชน.....	1-1
บทที่ 2 สรุปข้อมูลการสำรวจโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชน ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด.....	2-1
2.1 ข้อมูลทั่วไป.....	2-1
2.2 แผนที่แสดงพื้นที่สำรวจโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชน.....	2-2
2.3 สรุปข้อมูลโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชนจากการสำรวจ.....	2-3
2.4 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ.....	2-4
กลุ่มที่ 1 ปริมาณโครงการที่เปิดขาย.....	2-4
กลุ่มที่ 2 จำนวนสัดส่วนประเภทที่อยู่อาศัย.....	2-4
กลุ่มที่ 3 ระดับราคา.....	2-8
กลุ่มที่ 4 ประเภทผู้ประกอบการ.....	2-17
2.5 บทวิเคราะห์เพิ่มเติม.....	2-20
ภาคผนวก ก	
สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	ก-1
สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดเพชรบุรี.....	ก-4
สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.....	ก-7
สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดชลบุรี.....	ก-10
สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดระยอง.....	ก-13
สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดภูเก็ต.....	ก-15
สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดนครศรีธรรมราช.....	ก-17
สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดสงขลา.....	ก-23
สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดอุดรธานี.....	ก-26
สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดขอนแก่น.....	ก-30

บทที่ 1 บทนำ

1.1 คำนิยาม

- 1.1 “โครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชน” หมายถึง โครงการที่อยู่อาศัยที่จัดสร้างโดยเอกชน (บริษัท, ห้างหุ้นส่วนจำกัด) และการจัดสรรที่ดินขาย ทั้งนี้ ไม่รวมโครงการที่อยู่อาศัยของการเคหะแห่งชาติ และโครงการจัดสร้างโดยภาครัฐ โดยจะจัดเก็บข้อมูลเฉพาะโครงการที่มีจำนวนหน่วยเหลือขายตั้งแต่ 6 หน่วยขึ้นไป ณ วันที่สำรวจ
- 1.2 “บ้านเดี่ยว” หมายถึง ที่อยู่อาศัยที่เป็นตึกเดี่ยว ตัวบ้านทั้ง 4 ด้านไม่อยู่ติดกับหลังอื่น แบ่งตามความสูงเป็น 2 ประเภท ได้แก่ สูง 1 ชั้น และสูงมากกว่า 1 ชั้น และแบ่งตามวัสดุก่อสร้างเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ตึก, ครึ่งตึกครึ่งไม้, และ ไม้
- 1.3 “บ้านแฝด” หมายถึง ที่อยู่อาศัยที่มีผนังด้านข้างหนึ่งด้านอยู่ติดกับหลังอื่น แบ่งตามความสูงเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สูง 1 ชั้น, สูง 2 ชั้น และสูงมากกว่า 2 ชั้น
- 1.4 “ทาวน์เฮ้าส์/ทาวน์โฮม” หมายถึง ที่อยู่อาศัยที่มีผนังด้านข้างทั้ง 2 ด้านอยู่ติดกับหลังอื่น มีการก่อสร้างเป็นแถว ส่วนใหญ่จะใช้เพื่อการพักอาศัย แบ่งตามความสูงเป็น 4 ประเภท ได้แก่ สูง 1 ชั้น, สูง 2 ชั้น, สูง 3 ชั้น และสูงมากกว่า 3 ชั้น
- 1.5 “อาคารชุด” หมายถึง อาคารสูงสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยมีไว้เพื่อขาย ซึ่งใน 1 อาคารจะมีหลายห้องพัก โดยเจ้าของห้องพักจะต้องแชร์ความเป็นเจ้าของร่วมกับเจ้าของห้องพักอื่น ๆ ในพื้นที่ส่วนกลาง เช่น ทางเดิน ห้องโถง ลิฟท์ ที่จอดรถ เป็นต้น
- 1.6 “อาคารพาณิชย์” หมายถึง ที่อยู่อาศัยที่มีผนังด้านข้างทั้ง 2 ด้านอยู่ติดกับหลังอื่น มีการก่อสร้างเป็นแถว ส่วนใหญ่จะทำการค้าบริเวณชั้นล่าง และพักอาศัยอยู่ชั้นบน แบ่งตามความสูงเป็น 3 ประเภท ได้แก่ สูง 2 ชั้น, สูง 3 ชั้น และสูงมากกว่า 3 ชั้น
- 1.7 “โฮมออฟฟิศ” หมายถึง ที่อยู่อาศัยที่มีผนังด้านข้างทั้ง 2 ด้านอยู่ติดกับหลังอื่น มีการก่อสร้างเป็นแถว ส่วนใหญ่จะทำงานสำนักงานกึ่งที่พักอาศัย มีการออกแบบระบบเพื่อรองรับการใช้งานในสำนักงาน แบ่งตามความสูงเป็น 2 ประเภท ได้แก่ สูง 3 ชั้น และสูงมากกว่า 3 ชั้น
- 1.8 “ที่ดินจัดสรร” หมายถึง ที่ดินที่ได้แบ่งเป็นแปลงย่อย โดยมีการแบ่งโฉนด ไว้เพื่อจำหน่ายสำหรับสร้างเป็นที่พักอาศัย และมีการวางระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น ประปา ไฟฟ้า ท่อระบายน้ำ ถนน เป็นต้น

1.2 วิธีการสำรวจโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชน

การสำรวจโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชน มีอยู่ 3 ขั้นตอนหลัก คือ

- 1) จัดเตรียมและรวบรวมข้อมูลก่อนสำรวจภาคสนาม
- 2) งานสำรวจภาคสนาม
- 3) งานตรวจสอบข้อมูล

มีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 จัดเตรียมและรวบรวมข้อมูลก่อนสำรวจภาคสนาม

รวบรวมข้อมูลที่อยู่อาศัยภาคเอกชนที่เปิดการขายโครงการปัจจุบัน จากฐานข้อมูลเดิมของ กคช. และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิต่าง ๆ เช่น จากเอกสารเผยแพร่ของผู้ประกอบการหรือจากข้อมูลของหน่วยงานหรือสื่อที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการที่อยู่อาศัย ประกอบกับการจัดหาภาพถ่ายทางอากาศหรือภาพถ่ายดาวเทียมจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ หรือสื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น แหล่งให้บริการด้านภาพแบบออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต โดยข้อมูลภาพถ่ายที่รวบรวมมาจะถูกนำมาปรับปรุงให้มีความถูกต้องทางตำแหน่งที่ตั้งขึ้น เพื่อใช้ในการจัดทำแผนที่แสดงจุดที่ตั้งโครงการและการถ่ายรูป รวมถึงการหาตำแหน่งที่อยู่อาศัยภาคเอกชนเป็นการเบื้องต้นก่อนการสำรวจภาคสนาม เพื่อให้การดำเนินงานสำรวจและจัดเก็บข้อมูลโครงการมีความครบถ้วนในทุกพื้นที่ตามความต้องการของ กคช. และสามารถแล้วเสร็จเป็นไปตามแผนที่กำหนด ครอบคลุมพื้นที่ดำเนินการ 20 จังหวัด ในอำเภอที่กำหนด โดยให้สามารถสืบค้นและแสดงผลข้อมูลดังกล่าวในโปรแกรมประยุกต์ได้

1.2.2 งานสำรวจภาคสนามข้อมูลที่อยู่อาศัยภาคเอกชน

สำรวจข้อมูลที่อยู่อาศัยภาคเอกชนที่อยู่ในพื้นที่ดำเนินการ โดยจะตรวจสอบโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชนที่อยู่ในฐานข้อมูลเดิมของ กคช. ว่ายังเปิดการขายอยู่หรือไม่ และจะสำรวจโครงการเปิดใหม่จากตำแหน่งที่ได้รวบรวมมาจากขั้นตอนข้างต้น รวมถึงโครงการที่พบ ณ วันที่สำรวจ ในกรณีนี้โครงการเป็นโครงการที่เปิดการขายที่มีจำนวนหน่วยเหลือขายตั้งแต่ 6 หน่วยขึ้นไป จะสัมภาษณ์ผู้ประกอบการและจัดเก็บข้อมูลตามรายละเอียดในแบบสำรวจ รวมถึงจัดเก็บโบรชัวร์ ใบราคา ผังโครงการและใบรายละเอียดอื่น ๆ ของโครงการ

จัดเก็บตำแหน่งค่าพิกัด GPS ของที่ตั้งโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชน บริเวณป้ายชื่อทางเข้าโครงการ หรือจุดที่ตั้งของโครงการบริเวณใจกลางโครงการหรือบริเวณอื่นที่สามารถจัดเก็บค่าพิกัดได้ แล้วนำเข้าระบบคอมพิวเตอร์เป็นข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) ในลักษณะชั้นข้อมูลของจุดที่ตั้งของโครงการ รวมทั้งจัดเก็บข้อมูลเชิงบรรยาย (Attribute Data) ที่ได้จากแบบสำรวจโดยทำการเชื่อมโยงกับข้อมูลเชิงพื้นที่ (Spatial Data) ในรูปแบบ Shape File จัดส่งให้ กคช. โดยข้อมูลดังกล่าวประกอบด้วย รหัสโครงการ ชื่อโครงการ รหัสสถานะโครงการ ชื่อจังหวัด (ที่ตั้งโครงการ) ชื่ออำเภอ (ที่ตั้งโครงการ) ชื่อตำบล (ที่ตั้งโครงการ) ปีที่สำรวจตามปีงบประมาณ วันที่สำรวจ หมายเหตุ (ปัญหาที่พบขณะดำเนินการสำรวจของแต่ละโครงการ) โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจ จัดทำในรูปแบบ Digital File (.mdb) พร้อมถ่ายรูปป้ายชื่อโครงการหรือจุดที่ตั้งของโครงการ สภาพโดยรวมของโครงการ ประเภทบ้านในโครงการแต่ละแบบ จำนวนไม่น้อยกว่า 10 รูป โดยแสดง Mark Building Number พร้อมระบุวันที่ลงสำรวจบริเวณมุมขวาล่างของรูป เพื่อใช้ในการอ้างอิงและทุกรูปมีความละเอียดไม่น้อยกว่า 1 ล้าน Pixel (ภาพสี) และต้องสามารถนำมาเผยแพร่ตามพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560 ยกเว้นมีข้อจำกัดในการเข้าถึงโครงการ ทั้งนี้ข้อมูลที่เป็นข้อมูล GIS ให้บันทึกลงในระบบฐานข้อมูล (Geodatabase) ในรูปแบบที่ระบบของ กคช. มีอยู่

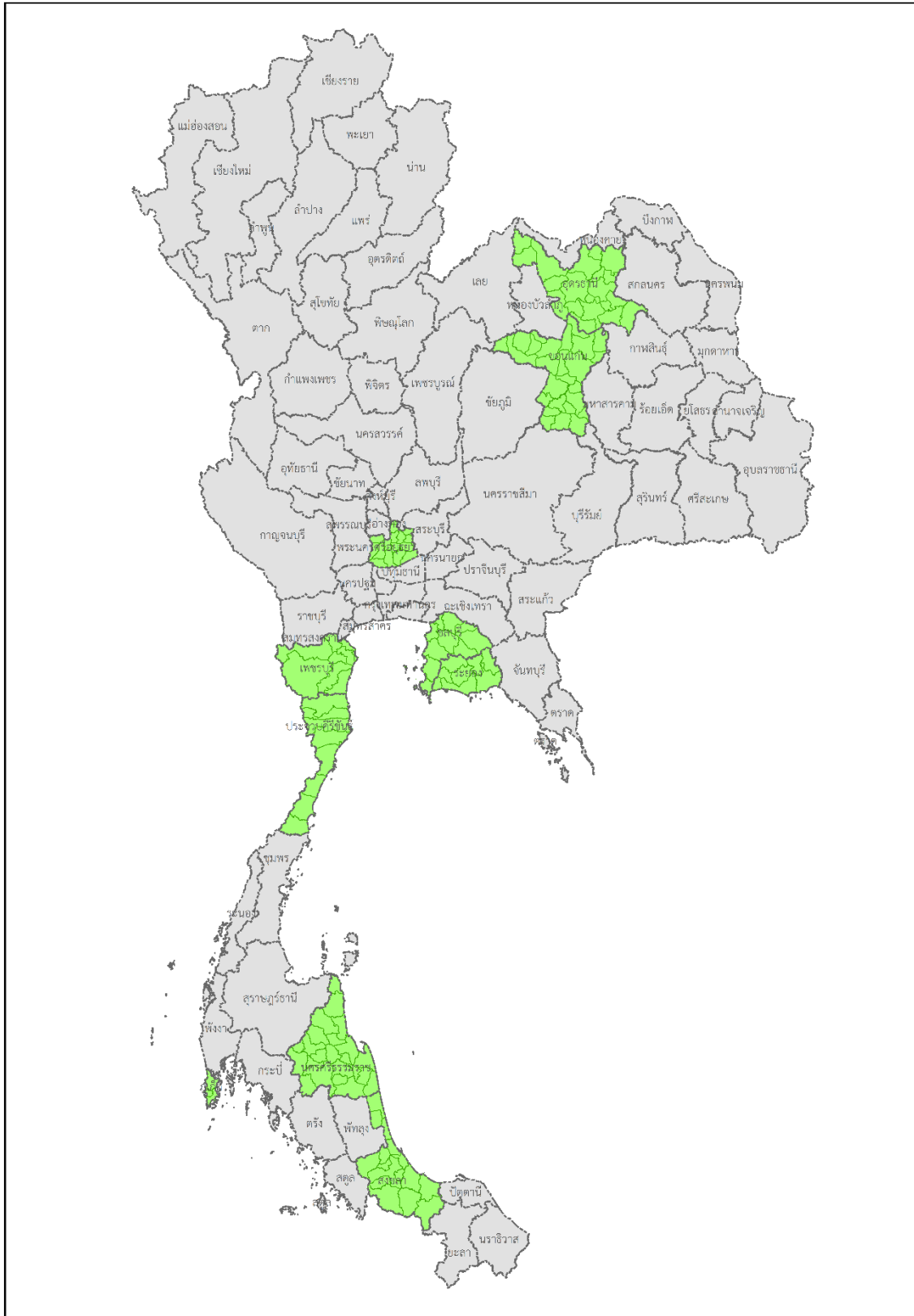
1.2.3 งานตรวจสอบข้อมูล

ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล หากพบความผิดพลาดหรือไม่ครบถ้วน จะต้องทำแก้ไขงานดังกล่าวให้ถูกต้องและมีความสมบูรณ์ ก่อนส่งมอบงานให้กับ กคช. โดยมีแนวทางการตรวจสอบข้อมูล ดังนี้

การตรวจสอบ	รายการตรวจสอบ	รายละเอียด
การตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องเชิงตำแหน่ง (Positional Accuracy)	ตรวจสอบความถูกต้องของ Shape File ตำแหน่งที่ตั้งโครงการ	Point อยู่ในพื้นที่โครงการและต้องไม่อยู่บนถนนหรือในน้ำหรืออยู่นอกโครงการ
การตรวจสอบข้อมูล ความครบถ้วน (Completeness)	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบจำนวน Point โครงการ - ตรวจสอบรูปถ่ายบังคับ 2 รูป - ตรวจสอบจำนวนรูปถ่าย - ชื่อผู้สำรวจ รหัส+วัน/เดือน/ปี ที่สำรวจ - ชื่อ 1- 6 และ 9-12 กรอกข้อมูลครบถ้วน - ถ้าแบ่งเฟสกรอกชื่อ 5 ขนาดที่ดินในเฟส ต้องกรอกชื่อ 6 ขนาดที่ดินทั้งโครงการ 	<ul style="list-style-type: none"> - ครบตามโครงการเปิด โครงการปิด และโครงการสถานะอื่น ๆ - ต้องครบถ้วน ชัดเจน และองค์ประกอบครบถ้วน - ต้องมีรูปถ่ายไม่น้อยกว่า 10 รูป - มีครบถ้วน - มีครบถ้วน - มีครบถ้วน
การตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องของข้อมูลลักษณะประจำ (Attribute)	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบสถานะโครงการ - ชื่อโครงการของPoint ตรงกับแบบสอบถามหรือโบรชัวร์ - ตรวจสอบว่าช่องที่ไม่มีข้อมูลให้ทำเครื่องหมาย “-” - ชื่อ 8 ค่าใช้จ่ายส่วนกลางค่านวนเงินเป็นบาท/เดือน - ชื่อโครงการในแบบสอบถามแบบสอบถาม (Digital File) ต้องตรงกับรูปถ่ายป้ายโครงการ ถ้าไม่มีรูปถ่ายป้ายโครงการต้องตรงกับชื่อในโบรชัวร์ - ตรวจสอบคุณภาพของรูปถ่าย - ตรวจสอบขนาดของรูปถ่าย - ตรวจสอบภาพชัด - ตรวจสอบรูปภาพสามารถนำมาเผยแพร่ได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - สถานะถูกต้องตามที่แจ้งมา (เปิด,ปิด) เทียบกับการบันทึกในรายการสรุป - ชื่อโครงการของ Point และรายละเอียด ต้องตรงกับแบบสอบถามหรือโบรชัวร์ ที่เก็บข้อมูลมาได้ - มีครบถ้วน - มีความถูกต้อง - มีความถูกต้อง - รูปที่ถ่ายมาต้องไม่เบลอล มีความชัดเจน อ่านรายละเอียดตัวอักษรได้ - ต้องไม่ต่ำกว่า 1 ล้าน pixel - รูปถ่ายภายในโครงการต้องไม่มีรูปซ้ำกัน - รูปถ่ายต้องทุกรูปต้องสามารถนำมาเผยแพร่ตามพระราชบัญญัติ (พ.ร.บ.) ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2560
การตรวจสอบข้อมูล ความถูกต้องเชิงตรรกะ (Logical consistency)	<ul style="list-style-type: none"> - ตำแหน่งโครงการต้องไม่อยู่บนถนนหรือในน้ำหรืออยู่นอกโครงการ - ชื่อ 4 สัมพันธ์กับ 9 (ระบุเดือน พ.ศ ที่เริ่มก่อสร้าง กำลังก่อสร้าง ให้สัมพันธ์กัน) - ความถูกต้องในการเชื่อมโยงข้อมูลตำแหน่งกับแบบสำรวจ - ตรวจสอบความสัมพันธ์ของรูปถ่าย, โบรชัวร์ และแบบสอบถาม (Digital File) 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้องไม่พบ ตำแหน่งโครงการต้องไม่อยู่บนถนนหรือในน้ำหรืออยู่นอกโครงการ - มีความสัมพันธ์กันของช่วงเวลา - PRJ_ID ที่เป็น Primary key จะต้อง Unique และจะต้องสามารถเชื่อมโยงข้อมูลแบบสอบถามที่อยู่ใน Database ได้ทั้งไปและกลับ - รูปถ่ายต้องมีความสัมพันธ์กับโบรชัวร์ และแบบสอบถาม (Digital File)

2.2 แผนที่แสดงพื้นที่สำรวจโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชน

2.3 สรุปข้อมูลโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชนจากการสำรวจ

การดำเนินการสำรวจข้อมูลโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชน ปี 2562 ดำเนินการสำรวจเฉพาะโครงการที่มีจำนวนหน่วยเหลือขายตั้งแต่ 6 หน่วยขึ้นไป ณ วันที่สำรวจ โดยได้ดำเนินการสำรวจในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด ซึ่งมีข้อมูลโครงการที่ยังคงเปิดการขายทั้งหมด ดังนี้

ตาราง : แสดงจำนวนโครงการ จำนวนหน่วย จำแนกตามพื้นที่ ของที่อยู่อาศัยภาคเอกชนประจำปี 2562
ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด

ลำดับ	พื้นที่	จำนวนโครงการ		จำนวนหน่วย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม		710	100.00	146,856	100.00
ภาคกลาง		161	22.68	33,853	23.05
1	ประจวบคีรีขันธ์	64	9.01	8,412	5.73
2	เพชรบุรี	52	7.32	15,158	10.32
3	พระนครศรีอยุธยา	45	6.34	10,283	7.00
ภาคตะวันออก		299	42.11	72,920	49.65
4	ชลบุรี	260	36.62	68,637	46.74
5	ระยอง	39	5.49	4,283	2.92
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		131	18.45	18,313	12.47
6	ขอนแก่น	96	13.52	11,900	8.10
7	อุดรธานี	35	4.93	6,413	4.37
ภาคใต้		119	16.76	21,770	14.82
8	นครศรีธรรมราช	21	2.96	3,381	2.30
9	ภูเก็ต	59	8.31	13,337	9.08
10	สงขลา	39	5.49	5,052	3.44

2.4 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

กลุ่มที่ 1 จำนวนโครงการที่เปิดขาย

เพื่อประเมินผลแนวโน้มของประเภทโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชน โดยการใช้ข้อมูลจำนวนโครงการที่กำลังเปิดการขายไปนั้นจะพบว่าสามารถวิเคราะห์ได้ระดับหนึ่ง ว่าประชากรในพื้นที่ดังกล่าวมีแนวโน้มความต้องการโครงการที่อยู่อาศัยประเภทใดมากกว่า

จากการสำรวจข้อมูลพบว่า ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัดนี้ พื้นที่จังหวัดชลบุรี มีโครงการที่ยังทำการเปิดขายมีจำนวนสูงสุด 260 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 37.04 ของโครงการทุกประเภทที่ยังดำเนินการเปิดขายทั้งหมด พื้นที่จังหวัดขอนแก่น มีโครงการที่ยังทำการเปิดขาย มีจำนวนรองลงมาคือ จำนวน 96 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 13.68 ตามลำดับ

และในส่วนในพื้นที่ที่มีจำนวนหน่วยขายได้มากที่สุด คือพื้นที่จังหวัดชลบุรี จำนวน 39,193 หน่วย มีหน่วยคงเหลือ 29,461 หน่วย จากจำนวนโครงการทุกประเภทที่ยังดำเนินการเปิดขายทั้งหมด รองลงมาคือ จังหวัดภูเก็ต จำนวนหน่วยที่ขายได้ 8,969 หน่วย คงเหลือจำนวน 4,368 หน่วย ตามลำดับ

ทำให้สะท้อนภาพว่า ประชาชนยังต้องการที่อยู่อาศัยที่อยู่ในเมือง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการคมนาคมที่สะดวกยิ่งขึ้น ทำให้เจ้าของธุรกิจประเภทที่อยู่อาศัยให้ความสนใจในการลงทุนทำโครงการแต่ละประเภทออกมาเพื่อจำหน่ายให้กับประชาชน ในพื้นที่ดังกล่าว ทั้งนี้ในส่วนของประเทศที่อยู่อาศัย ประชาชนยังคงมีความต้องการซื้อที่อยู่อาศัยประเภทอาคารสูงมากกว่าแนวราบ ซึ่งมีหน่วยทั้งหมด และหน่วยขายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

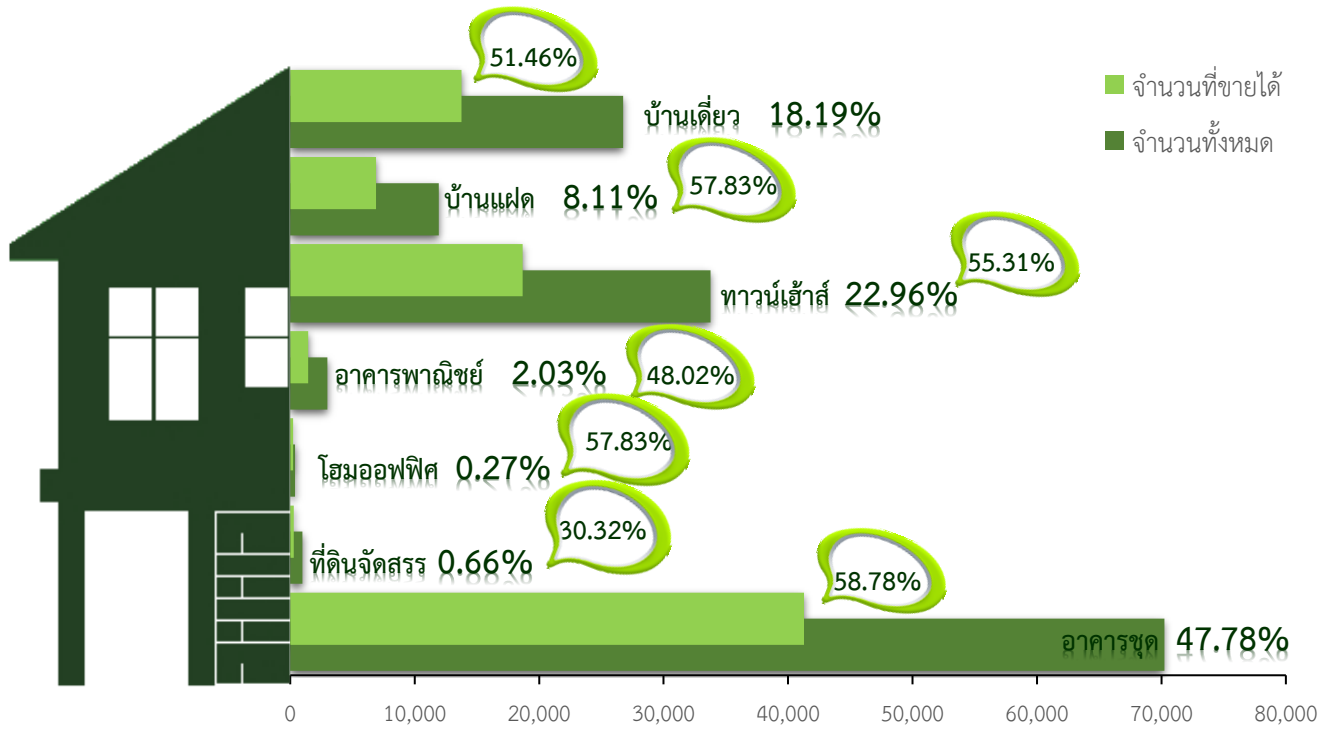
กลุ่มที่ 2 จำนวนสัดส่วนประเภทที่อยู่อาศัย

จากการสำรวจข้อมูลที่อยู่อาศัยภาคเอกชนพบว่า ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัดนี้ ที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุดมีจำนวนหน่วยมากที่สุดถึง 70,239 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 47.78 รองลงมาคือที่อยู่อาศัยประเภททาวน์เฮ้าส์ จำนวน 33,760 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 22.96 และจากการสำรวจยังพบข้อมูลว่าอาคารชุดได้รับความนิยมจากประชาชนที่ต้องการซื้อที่อยู่อาศัยโดยสามารถขายได้ จำนวน 41,289 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 58.78 ของจำนวนหน่วยที่อยู่อาศัยทั้งหมด ซึ่งสามารถสะท้อนได้ว่าที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุดเป็นที่ได้รับความนิยมจากประชาชนในพื้นที่และเจ้าของโครงการที่ดำเนินการในพื้นที่นี้มาก

โดยในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด ประชาชนมีความต้องการประเภทที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน ดังจะเห็นได้จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ คือ ที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุดมีจำนวนหน่วยขายได้มากที่สุดถึง 41,289 หน่วย รองลงมาคือประเภททาวน์เฮ้าส์ จำนวนหน่วยขายได้ 18,672 หน่วย และที่อยู่อาศัยที่มีหน่วยขายได้น้อยที่สุด คือประเภทโฮมออฟฟิศ จำนวนหน่วยขายได้ 229 หน่วย

แผนภูมิ : แสดงสัดส่วนประเภทที่อยู่อาศัย ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด

ตาราง : แสดงการเปรียบเทียบยอดขายของที่อยู่อาศัยแต่ละประเภทของโครงการเปิดการขาย ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด

พื้นที่	ประเภทที่อยู่อาศัย															
	บ้านเดี่ยว				บ้านแฝด				ทาวน์เฮ้าส์				อาคารพาณิชย์			
	ทั้งหมด	ขายได้	คงเหลือ	ร้อยละ	ทั้งหมด	ขายได้	คงเหลือ	ร้อยละ	ทั้งหมด	ขายได้	คงเหลือ	ร้อยละ	ทั้งหมด	ขายได้	คงเหลือ	ร้อยละ
รวม	26,736	13,759	12,977	51.46	11,928	6,898	5,030	57.83	33,760	18,672	15,088	55.31	2,978	1,430	1,548	48.02
ประจวบคีรีขันธ์	1,940	957	983	49.33	247	108	139	43.72	836	536	300	64.11	186	82	104	44.09
เพชรบุรี	1,139	524	615	46.01	0	0	0	0.00	378	37	341	9.79	20	6	14	30.00
พระนครศรีอยุธยา	2,345	1,313	1,032	55.99	1,085	517	568	47.65	4,529	2,457	2,072	54.25	485	125	360	25.77
ชลบุรี	7,329	4,174	3,155	56.95	5,891	3,494	2,397	59.31	19,705	11,156	8,549	56.62	1,115	574	541	51.48
ระยอง	2,028	1,136	892	56.02	32	13	19	40.63	1,502	751	751	50.00	114	83	31	72.81
ขอนแก่น	4,813	2,235	2,578	46.44	1,114	517	597	46.41	1,702	663	1,039	38.95	352	204	148	57.95
อุดรธานี	2,278	1,028	1,250	45.13	514	337	177	65.56	747	496	251	66.40	160	80	80	50.00
นครศรีธรรมราช	1,398	577	821	41.27	413	212	201	51.33	1,144	430	714	37.59	130	72	58	55.38
ภูเก็ต	1,971	1,024	947	51.95	2,212	1,550	662	70.07	2,297	1,651	646	71.88	144	120	24	83.33
สงขลา	1,495	791	704	52.91	420	150	270	35.71	920	495	425	53.80	272	84	188	30.88

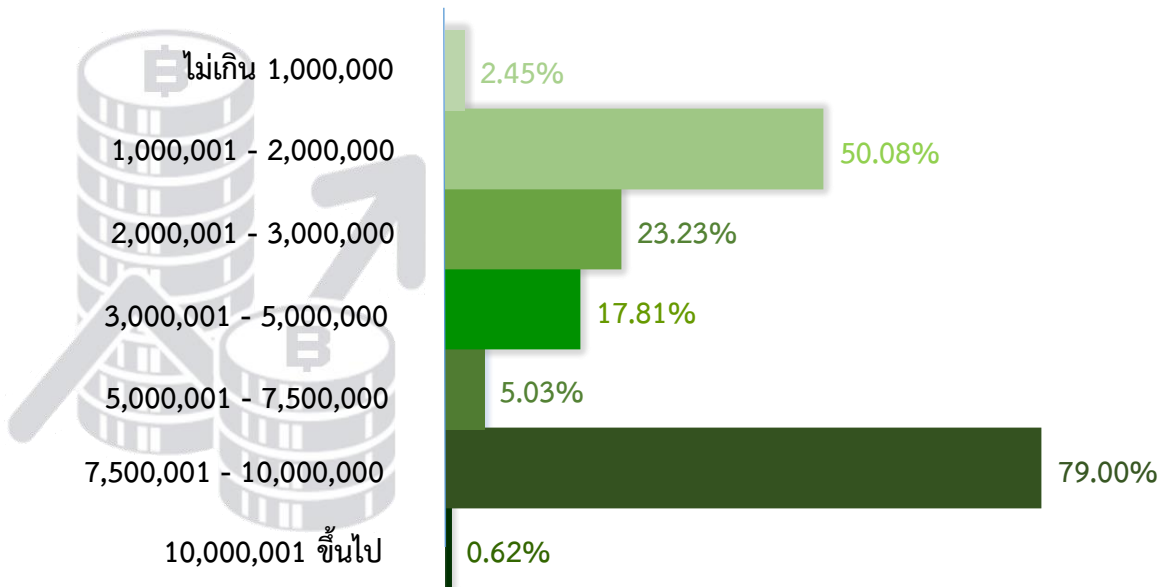
พื้นที่	ประเภทที่อยู่อาศัย												รวม			
	โฮมออฟฟิศ				ที่ดินจัดสรร				อาคารชุด							
	ทั้งหมด	ขายได้	คงเหลือ	ร้อยละ	ทั้งหมด	ขายได้	คงเหลือ	ร้อยละ	ทั้งหมด	ขายได้	คงเหลือ	ร้อยละ	ทั้งหมด	ขายได้	คงเหลือ	ร้อยละ
รวม	396	229	167	57.83	973	295	678	30.32	70,239	41,289	28,950	58.78	147,010	82,572	64,438	56.17
ประจวบคีรีขันธ์	0	0	0	0.00	102	25	77	24.51	5,101	3,677	1,424	72.08	8,412	5,385	3,027	64.02
เพชรบุรี	0	0	0	0.00	267	74	193	27.72	13,354	6,791	6,563	50.85	15,158	7,432	7,726	49.03
พระนครศรีอยุธยา	105	68	37	64.76	547	167	380	30.53	1,187	766	421	64.53	10,283	5,413	4,870	52.64
ชลบุรี	39	3	36	7.69	8	0	8	0.00	34,550	19,792	14,758	57.29	68,637	39,193	29,444	57.10
ระยอง	0	0	0	0.00	13	11	2	84.62	594	394	200	66.33	4,283	2,388	1,895	55.76
ขอนแก่น	96	24	72	25.00	25	13	12	52.00	3,798	2,370	1,428	62.40	11,900	6,026	5,874	50.64
อุดรธานี	16	6	10	37.50	0	0	0	0.00	2,698	1,954	744	72.42	6,413	3,901	2,512	60.83
นครศรีธรรมราช	14	14	0	100.00	0	0	0	0.00	436	370	66	84.86	3,535	1,675	1,860	47.38
ภูเก็ต	126	114	12	90.48	0	0	0	0.00	6,587	4,510	2,077	68.47	13,337	8,969	4,368	67.25
สงขลา	0	0	0	0.00	11	5	6	45.45	1,934	665	1,269	34.38	5,052	2,190	2,862	43.35

กลุ่มที่ 3 ระดับราคา

โดยในส่วนของระดับราคาที่อยู่อาศัยภาคเอกชน จากการสำรวจพบข้อมูลดังต่อไปนี้

แผนภูมิ : แสดงจำนวนหน่วย ระดับราคาที่อยู่อาศัยที่เปิดขาย ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด

ตาราง : แสดงจำนวนระดับราคาขาย จำแนกตามประเภทบ้านและพื้นที่ ของที่อยู่อาศัยภาคเอกชนประจำปี 2562 ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด

พื้นที่	บ้านเดี่ยว														รวมทั้งหมด	ร้อยละ
	ไม่เกิน 1,000,000		1,000,001 - 2,000,000		2,000,001 - 3,000,000		3,000,001 - 5,000,000		5,000,001 - 7,500,000		7,500,001 - 10,000,000		10,000,001 ขึ้นไป			
	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ		
รวม	0	0.00	897	4.71	5,113	26.87	10,058	52.85	2,044	10.74	389	2.04	530	2.78	19,031	100.00
ประจวบคีรีขันธ์	0	0.00	365	1.92	333	1.75	371	1.95	57	0.30	40	0.21	45	0.24	1,211	6.36
เพชรบุรี	0	0.00	63	0.33	88	0.46	202	1.06	145	0.76	0	0.00	74	0.39	572	3.01
พระนครศรีอยุธยา	0	0.00	0	0.00	931	4.89	663	3.48	131	0.69	0	0.00	0	0.00	1,725	9.06
ชลบุรี	0	0.00	145	0.76	1,626	8.54	2,649	13.92	828	4.35	244	1.28	243	1.28	5,735	30.14
ระยอง	0	0.00	318	1.67	749	3.94	942	4.95	0	0.00	0	0.00	19	0.10	2,028	10.66
ขอนแก่น	0	0.00	6	0.03	601	3.16	2,037	10.70	5	0.03	5	0.03	0	0.00	2,654	13.95
อุดรธานี	0	0.00	0	0.00	523	2.75	1,217	6.39	0	0.00	0	0.00	84	0.44	1,824	9.58
นครศรีธรรมราช	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1,019	5.35	147	0.77	0	0.00	0	0.00	1,166	6.13
ภูเก็ต	0	0.00	0	0.00	232	1.22	587	3.08	471	2.47	100	0.53	42	0.22	1,432	7.52
สงขลา	0	0.00	0	0.00	30	0.16	371	1.95	260	1.37	0	0.00	23	0.12	684	3.59

หมายเหตุ ประเภทที่อยู่อาศัยที่ขายหมดแล้วในโครงการ และประเภทที่อยู่อาศัยที่ไม่มีข้อมูลราคาขายในโครงการ จะไม่นำจำนวนหน่วยมารวมในรายงานระดับราคาขาย

พื้นที่	บ้านแฝด														รวมทั้งหมด	ร้อยละ
	ไม่เกิน 1,000,000		1,000,001 - 2,000,000		2,000,001 - 3,000,000		3,000,001 - 5,000,000		5,000,001 - 7,500,000		7,500,001 - 10,000,000		10,000,001 ขึ้นไป			
	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ		
รวม	12	0.15	794	9.62	4,249	51.49	3,061	37.09	36	0.44	74	0.90	26	0.32	8,252	100.00
ประจวบคีรีขันธ์	12	0.15	0	0.00	150	1.82	38	0.46	0	0.00	0	0.00	0	0.00	200	2.42
เพชรบุรี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
พระนครศรีอยุธยา	0	0.00	37	0.45	702	8.51	164	1.99	0	0.00	0	0.00	0	0.00	903	10.94
ชลบุรี	0	0.00	665	8.06	2,205	26.72	1,729	20.95	0	0.00	0	0.00	26	0.32	4,625	56.05
ระยอง	0	0.00	0	0.00	32	0.39	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	32	0.39
ขอนแก่น	0	0.00	92	1.11	138	1.67	152	1.84	0	0.00	0	0.00	0	0.00	382	4.63
อุดรธานี	0	0.00	0	0.00	186	2.25	100	1.21	0	0.00	0	0.00	0	0.00	286	3.47
นครศรีธรรมราช	0	0.00	0	0.00	256	3.10	52	0.63	0	0.00	0	0.00	0	0.00	308	3.73
ภูเก็ต	0	0.00	0	0.00	340	4.12	824	9.99	36	0.44	74	0.90	0	0.00	1,274	15.44
สงขลา	0	0.00	0	0.00	240	2.91	2	0.02	0	0.00	0	0.00	0	0.00	242	2.93

หมายเหตุ ประเภทที่อยู่อาศัยที่ขายหมดแล้วในโครงการ และประเภทที่อยู่อาศัยที่ไม่มีข้อมูลราคาขายในโครงการ จะไม่นำจำนวนหน่วยมารวมในรายงานระดับราคาขาย

พื้นที่	ทาวน์เฮ้าส์														รวมทั้งหมด	ร้อยละ
	ไม่เกิน 1,000,000		1,000,001 - 2,000,000		2,000,001 - 3,000,000		3,000,001 - 5,000,000		5,000,001 - 7,500,000		7,500,001 - 10,000,000		10,000,001 ขึ้นไป			
	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ		
รวม	595	2.27	17,473	66.61	6,951	26.50	799	3.05	242	0.92	170	0.65	0	0.00	26,230	100.00
ประจวบคีรีขันธ์	443	1.69	171	0.65	0	0.00	0	0.00	28	0.11	0	0.00	0	0.00	642	2.45
เพชรบุรี	0	0.00	0	0.00	55	0.21	0	0.00	60	0.23	0	0.00	0	0.00	115	0.44
พระนครศรีอยุธยา	152	0.58	2,382	9.08	719	2.74	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	3,253	12.40
ชลบุรี	0	0.00	11,672	44.50	3,993	15.22	374	1.43	0	0.00	170	0.65	0	0.00	16,209	61.80
ระยอง	0	0.00	1,364	5.20	138	0.53	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1,502	5.73
ขอนแก่น	0	0.00	0	0.00	407	1.55	76	0.29	0	0.00	0	0.00	0	0.00	483	1.84
อุดรธานี	0	0.00	485	1.85	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	485	1.85
นครศรีธรรมราช	0	0.00	810	3.09	94	0.36	68	0.26	0	0.00	0	0.00	0	0.00	972	3.71
ภูเก็ต	0	0.00	300	1.14	1,239	4.72	266	1.01	0	0.00	0	0.00	0	0.00	1,805	6.88
สงขลา	0	0.00	289	1.10	306	1.17	15	0.06	154	0.59	0	0.00	0	0.00	764	2.91

หมายเหตุ ประเภทที่อยู่อาศัยที่ขายหมดแล้วในโครงการ และประเภทที่อยู่อาศัยที่ไม่มีข้อมูลราคาขายในโครงการ จะไม่นำจำนวนหน่วยมารวมในรายงานระดับราคาขาย

พื้นที่	อาคารพาณิชย์														รวมทั้งหมด	ร้อยละ
	ไม่เกิน 1,000,000		1,000,001 - 2,000,000		2,000,001 - 3,000,000		3,000,001 - 5,000,000		5,000,001 - 7,500,000		7,500,001 - 10,000,000		10,000,001 ขึ้นไป			
	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ		
รวม	0	0.00	240	9.13	441	16.77	1,527	58.06	323	12.28	99	3.76	0	0.00	2,630	100.00
ประจวบคีรีขันธ์	0	0.00	89	3.38	6	0.23	0	0.00	30	1.14	0	0.00	0	0.00	125	4.75
เพชรบุรี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	20	0.76	0	0.00	0	0.00	20	0.76
พระนครศรีอยุธยา	0	0.00	0	0.00	67	2.55	319	12.13	49	1.86	0	0.00	0	0.00	435	16.54
ชลบุรี	0	0.00	90	3.42	160	6.08	601	22.85	64	2.43	35	1.33	0	0.00	950	36.12
ระยอง	0	0.00	8	0.30	5	0.19	101	3.84	0	0.00	0	0.00	0	0.00	114	4.33
ขอนแก่น	0	0.00	22	0.84	55	2.09	227	8.63	0	0.00	0	0.00	0	0.00	304	11.56
อุดรธานี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	160	6.08	0	0.00	0	0.00	160	6.08
นครศรีธรรมราช	0	0.00	0	0.00	41	1.56	89	3.38	0	0.00	0	0.00	0	0.00	130	4.94
ภูเก็ต	0	0.00	0	0.00	0	0.00	56	2.13	0	0.00	64	2.43	0	0.00	120	4.56
สงขลา	0	0.00	31	1.18	107	4.07	134	5.10	0	0.00	0	0.00	0	0.00	272	10.34

หมายเหตุ ประเภทที่อยู่อาศัยที่ขายหมดแล้วในโครงการ และประเภทที่อยู่อาศัยที่ไม่มีข้อมูลราคาขายในโครงการ จะไม่นำจำนวนหน่วยมารวมในรายงานระดับราคาขาย

พื้นที่	โฮมออฟฟิศ														รวมทั้งหมด	ร้อยละ
	ไม่เกิน 1,000,000		1,000,001 - 2,000,000		2,000,001 - 3,000,000		3,000,001 - 5,000,000		5,000,001 - 7,500,000		7,500,001 - 10,000,000		10,000,001 ขึ้นไป			
	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ		
รวม	0	0.00	0	0.00	76	20.77	236	64.48	54	14.75	0	0.00	0	0.00	366	100.00
ประจวบคีรีขันธ์	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
เพชรบุรี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
พระนครศรีอยุธยา	0	0.00	0	0.00	0	0.00	105	28.69	0	0.00	0	0.00	0	0.00	105	28.69
ชลบุรี	0	0.00	0	0.00	39	10.66	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	39	10.66
ระยอง	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ขอนแก่น	0	0.00	0	0.00	7	1.91	59	16.12	0	0.00	0	0.00	0	0.00	66	18.03
อุดรธานี	0	0.00	0	0.00	16	4.37	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	16	4.37
นครศรีธรรมราช	0	0.00	0	0.00	14	3.83	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	14	3.83
ภูเก็ต	0	0.00	0	0.00	0	0.00	72	19.67	54	14.75	0	0.00	0	0.00	126	34.43
สงขลา	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

หมายเหตุ ประเภทที่อยู่อาศัยที่ขายหมดแล้วในโครงการ และประเภทที่อยู่อาศัยที่ไม่มีข้อมูลราคาขายในโครงการ จะไม่นำจำนวนหน่วยมารวมในรายงานระดับราคาขาย

พื้นที่	ที่ดินจัดสรร														รวมทั้งหมด	ร้อยละ
	ไม่เกิน 1,000,000		1,000,001 - 2,000,000		2,000,001 - 3,000,000		3,000,001 - 5,000,000		5,000,001 - 7,500,000		7,500,001 - 10,000,000		10,000,001 ขึ้นไป			
	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ		
รวม	80	48.48	0	0.00	36	21.82	11	6.67	25	15.15	0	0.00	13	7.88	165	100.00
ประจวบคีรีขันธ์	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
เพชรบุรี	80	48.48	0	0.00	28	16.97	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	108	65.45
พระนครศรีอยุธยา	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ชลบุรี	0	0.00	0	0.00	8	4.85	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	8	4.85
ระยอง	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	13	7.88	13	7.88
ขอนแก่น	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	25	15.15	0	0.00	0	0.00	25	15.15
อุดรธานี	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
นครศรีธรรมราช	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ภูเก็ต	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
สงขลา	0	0.00	0	0.00	0	0.00	11	6.67	0	0.00	0	0.00	0	0.00	11	6.67

หมายเหตุ ประเภทที่อยู่อาศัยที่ขายหมดแล้วในโครงการ และประเภทที่อยู่อาศัยที่ไม่มีข้อมูลราคาขายในโครงการ จะไม่นำจำนวนหน่วยมารวมในรายงานระดับราคาขาย

พื้นที่	อาคารชุด														รวมทั้งหมด	ร้อยละ
	ไม่เกิน 1,000,000		1,000,001 - 2,000,000		2,000,001 - 3,000,000		3,000,001 - 5,000,000		5,000,001 - 7,500,000		7,500,001 - 10,000,000		10,000,001 ขึ้นไป			
	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ	หน่วย	ร้อยละ		
รวม	2,058	3.71	36,755	66.26	9,182	16.55	4,278	7.71	2,920	5.26	152	0.27	125	0.23	55,470	100.00
ประจวบคีรีขันธ์	0	0.00	1,450	2.61	1,041	1.88	335	0.60	567	1.02	0	0.00	0	0.00	3,393	6.12
เพชรบุรี	40	0.07	11,193	20.18	746	1.34	640	1.15	735	1.33	0	0.00	0	0.00	13,354	24.07
พระนครศรีอยุธยา	0	0.00	536	0.97	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	536	0.97
ชลบุรี	1,407	2.54	14,546	26.22	6,591	11.88	2,137	3.85	1,400	2.52	0	0.00	50	0.09	26,131	47.11
ระยอง	0	0.00	103	0.19	58	0.10	78	0.14	218	0.39	0	0.00	0	0.00	457	0.82
ขอนแก่น	0	0.00	2,311	4.17	0	0.00	235	0.42	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2,546	4.59
อุดรธานี	0	0.00	2,698	4.86	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	2,698	4.86
นครศรีธรรมราช	0	0.00	436	0.79	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	436	0.79
ภูเก็ต	611	1.10	2,609	4.70	746	1.34	853	1.54	0	0.00	152	0.27	75	0.14	5,046	9.10
สงขลา	0	0.00	873	1.57	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00	873	1.57

หมายเหตุ ประเภทที่อยู่อาศัยที่ขายหมดแล้วในโครงการ และประเภทที่อยู่อาศัยที่ไม่มีข้อมูลราคาขายในโครงการ จะไม่นำจำนวนหน่วยมารวมในรายงานระดับราคาขาย

จากการสำรวจข้อมูลพบว่า ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัดนี้ มีการเปิดขายที่อยู่อาศัยในระดับราคา 1,000,001-2,000,000 บาท มากที่สุดถึง 56,159 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 50.08 ส่วนมากจะพบในประเภทที่อยู่อาศัยแบบอาคารชุดมากที่สุด ลำดับถัดมาคือระดับราคา 2,000,001-3,000,000 บาท จำนวน 26,048 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.23 ซึ่งในระดับราคานี้จะพบว่าเป็นประเภทอาคารชุดเช่นเดียวกัน

โดยที่อยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยว มีการเปิดขายในระดับราคา 3,000,001-5,000,000 บาท มากที่สุดถึง 10,058 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 52.85 ของจำนวนหน่วยที่เปิดขายทั้งหมด ลำดับถัดมาคือระดับราคา 2,000,001-3,000,000 บาท จำนวน 5,113 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 26.87 และระดับราคา 7,500,001-10,000,000 บาท มีหน่วยเปิดขายน้อยที่สุดจำนวน 389 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 2.04

ที่อยู่อาศัยประเภทบ้านแฝด มีการเปิดขายในระดับราคา 2,000,001-3,000,000 บาท มากที่สุดถึง 4,249 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 51.49 ของจำนวนหน่วยที่เปิดขายทั้งหมด ลำดับถัดมาคือระดับราคา 3,000,001-5,000,000 บาท จำนวน 3,061 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 37.09 และระดับราคา ไม่เกิน 10,000,000 บาท มีหน่วยขายน้อยที่สุด จำนวน 26 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 0.32

ที่อยู่อาศัยประเภททาวน์เฮ้าส์ มีการเปิดขายในระดับราคา 1,000,001-2,000,000 บาท มากที่สุดถึง 17,473 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 66.61 ของจำนวนหน่วยที่เปิดขายทั้งหมด ลำดับถัดมาคือระดับราคา 2,000,001-3,000,000 บาท จำนวน 6,951 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 26.50 และระดับราคา 7,500,001-10,000,000 บาท มีหน่วยขายน้อยที่สุด จำนวน 170 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 0.65

ที่อยู่อาศัยประเภทอาคารพาณิชย์ มีการเปิดขายในระดับราคา 3,000,001-5,000,000 บาท มากที่สุดถึง 1,572 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 58.06 ของจำนวนหน่วยที่เปิดขายทั้งหมด ลำดับถัดมาคือระดับราคา 2,000,001-3,000,000 บาท จำนวน 441 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 16.77 และระดับราคา 7,500,001-10,000,000 บาท มีหน่วยขายน้อยที่สุด จำนวน 99 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 3.76

ที่อยู่อาศัยประเภทโฮมออฟฟิศ มีการเปิดขายในระดับราคา 3,000,001-5,000,000 บาท มากที่สุดถึง 236 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 64.48 จำนวนหน่วยที่เปิดขายทั้งหมด ลำดับถัดมาคือระดับราคา 2,000,001-3,000,000 บาท จำนวน 76 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 20.77 และลำดับสุดท้ายคือ คือระดับราคา 5,000,001-7,500,000 บาท มีหน่วยขายน้อยที่สุด จำนวน 54 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 14.75

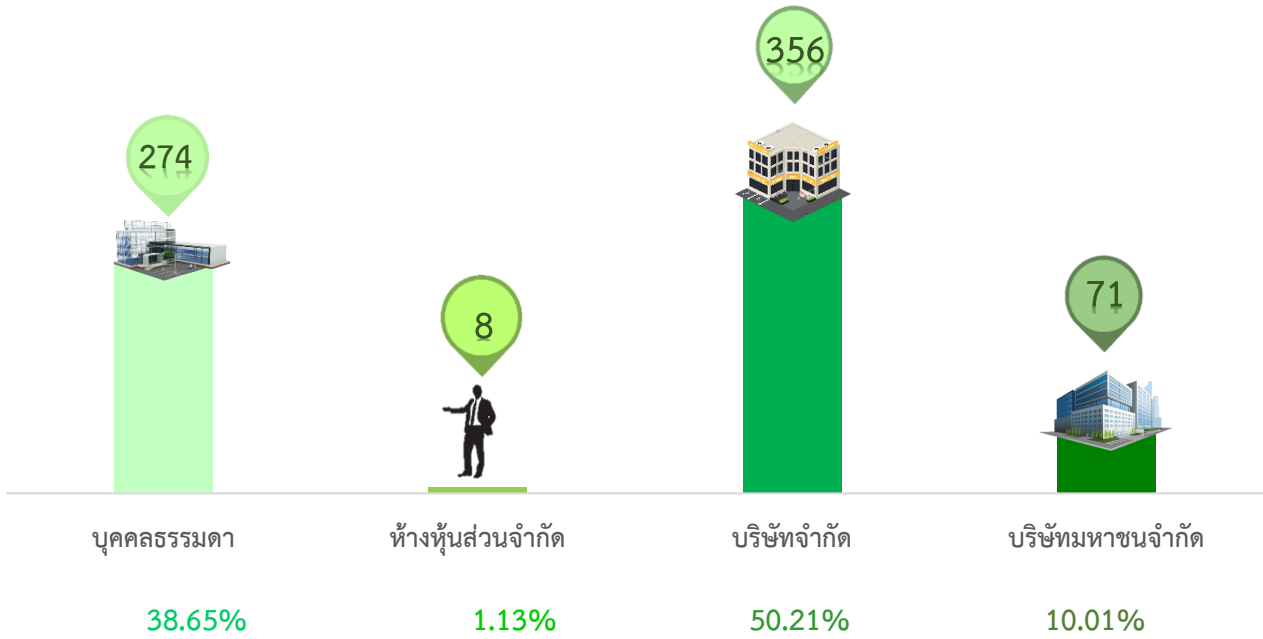
ที่อยู่อาศัยประเภทที่ดินจัดสรร มีการเปิดขายในระดับราคาไม่เกิน 1,000,000 บาท มากที่สุดถึง 80 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 48.48 ของจำนวนหน่วยที่เปิดขายทั้งหมด ลำดับถัดมาคือระดับราคา 2,000,001-3,000,000 บาท จำนวน 36 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 21.82 และระดับราคา 3,000,001-5,000,000 บาท มีหน่วยขายน้อยที่สุด จำนวน 11 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 6.67

และสำหรับที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุด มีการเปิดขายในระดับราคา 1,000,001-2,000,000 บาท มากที่สุดถึง 36,755 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 66.26 ของจำนวนหน่วยที่เปิดขายทั้งหมด ลำดับถัดมาคือระดับราคา 2,000,001-3,000,000 บาท จำนวน 9,182 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 16.55 และระดับราคา 10,000,001 บาทขึ้นไป มีหน่วยขายน้อยที่สุด จำนวน 125 หน่วย คิดเป็นร้อยละ 0.23

กลุ่มที่ 4 ประเภทผู้ประกอบการ

แผนภูมิ : แสดงสัดส่วน โครงการ รายประเภทผู้ประกอบการ ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด

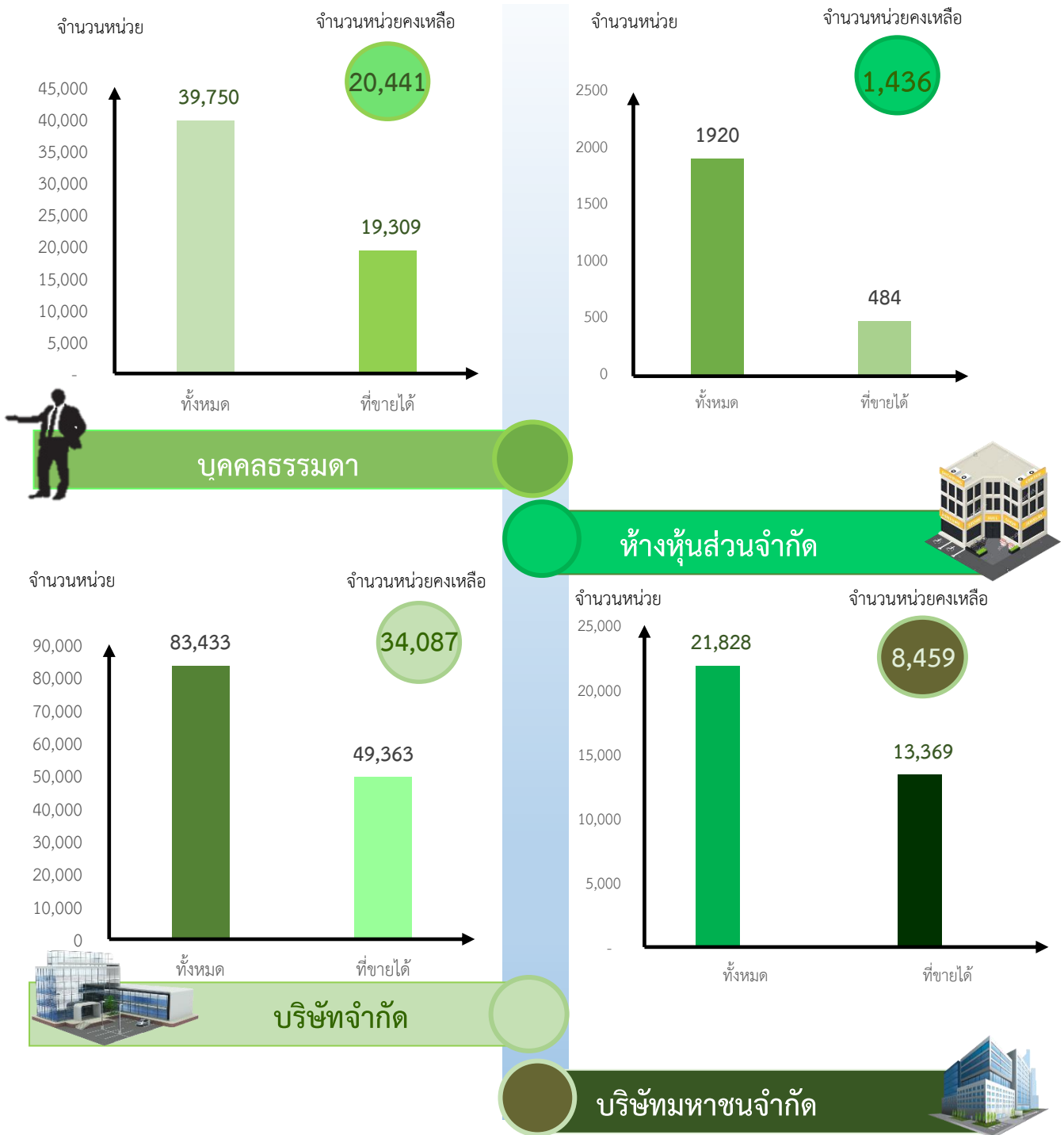
จากการสำรวจข้อมูลพบว่า ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด โครงการที่ยังเปิดการขาย มีผู้ประกอบการประเภทบริษัทจำกัด มากที่สุดถึง 50.21% ในลำดับถัดมาคือผู้ประกอบการประเภทบุคคลธรรมดา 38.65% ลำดับถัดมาคือบริษัทมหาชนจำกัด 10.01% และลำดับสุดท้ายคือห้างหุ้นส่วนจำกัดเพียง 1.13%

หมายเหตุ

- ข้อมูล ณ.วันสำรวจ
- บริษัทมหาชนจำกัด หมายถึง บริษัทประเภทซึ่งตั้งขึ้นด้วยความประสงค์ที่จะเสนอขายหุ้นต่อประชาชน โดยผู้ถือหุ้นมีความรับผิดชอบจำกัดไม่เกินจำนวนเงินค่าหุ้นที่ต้องชำระและบริษัทดังกล่าวได้ระบุมความประสงค์เช่นนั้นไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิ (ที่มา : พระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. 2535)

แผนภูมิ : แสดงหน่วยที่ขายได้ และหน่วยคงเหลือ รายละเอียดผู้ประกอบการ ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด

จากการสำรวจข้อมูลพบว่า ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัดนี้ ผู้ประกอบการประเภทบริษัทจำกัดมีจำนวนหน่วยเปิดขาย ปี 2562 มากที่สุดถึง 83,433 หน่วย ลำดับถัดมา คือผู้ประกอบการประเภทบุคคลธรรมดา 39,750 หน่วย ลำดับถัดมาคือผู้ประกอบการประเภทบริษัทมหาชนจำกัด 21,828 หน่วย และผู้ประกอบการประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด 1,920 หน่วย ซึ่งผู้ประกอบการประเภทบริษัทจำกัด สามารถขายได้มากที่สุดถึง 49,363 หน่วย ลำดับถัดมาคือผู้ประกอบการประเภทบุคคลธรรมดา 19,309 หน่วย ลำดับถัดมา คือผู้ประกอบการประเภทบริษัทมหาชนจำกัด 13,369 หน่วย และผู้ประกอบการประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด 484 หน่วย

ซึ่งสามารถสะท้อนได้ว่าโครงการที่อยู่อาศัยภาคเอกชนในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด ผู้ประกอบการประเภทบริษัทจำกัด มีการแข่งขันกันสูงและ สามารถเข้าถึงกิจกรรมความต้องการของประชาชนในพื้นที่นี้

ตาราง : แสดงจำนวนโครงการ และหน่วยการขาย รายประเภทผู้ประกอบการ ของโครงการเปิดการขาย
ในพื้นที่ดำเนินการ 10 จังหวัด

ประเภทผู้ประกอบการ	จำนวนโครงการ	ร้อยละของผู้ประกอบการ	จำนวนหน่วยทั้งหมด	จำนวนหน่วยขายได้	จำนวนหน่วยคงเหลือ
รวม	709	100.00	146,931	82,525	64,423
บุคคลธรรมดา	274	38.65	39,750	19,309	20,441
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	8	1.13	1,920	484	1,436
บริษัทจำกัด	356	50.21	83,433	49,363	34,087
บริษัทมหาชนจำกัด	71	10.01	21,828	13,369	8,459

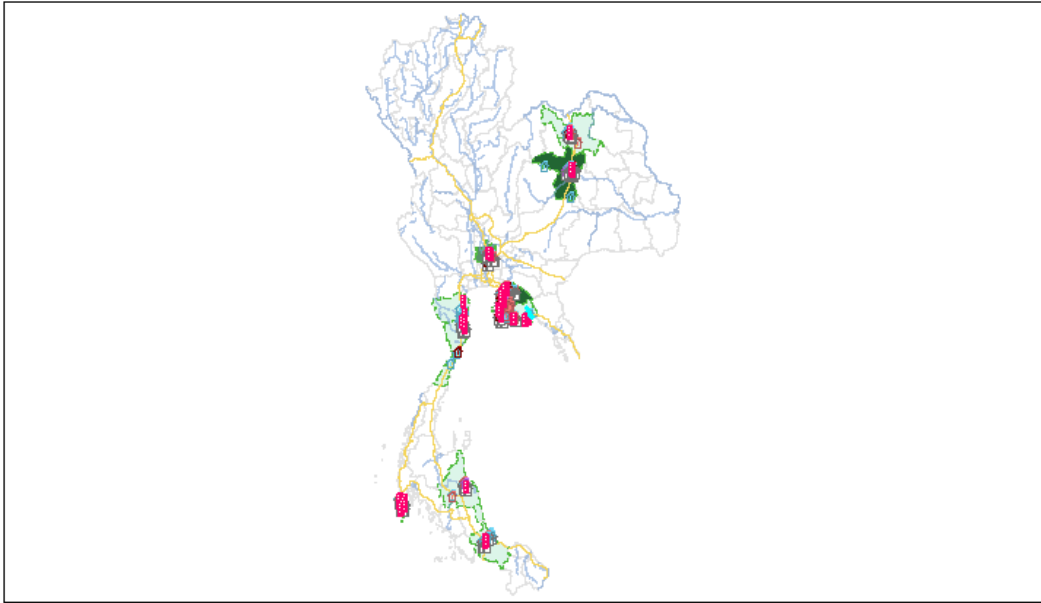
2.5 บทวิเคราะห์เพิ่มเติม

1. ทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัยภาคเอกชน

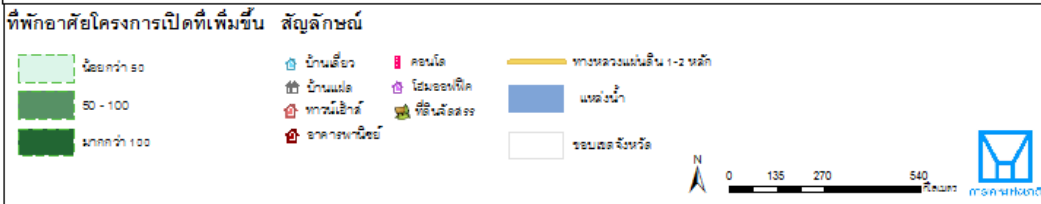
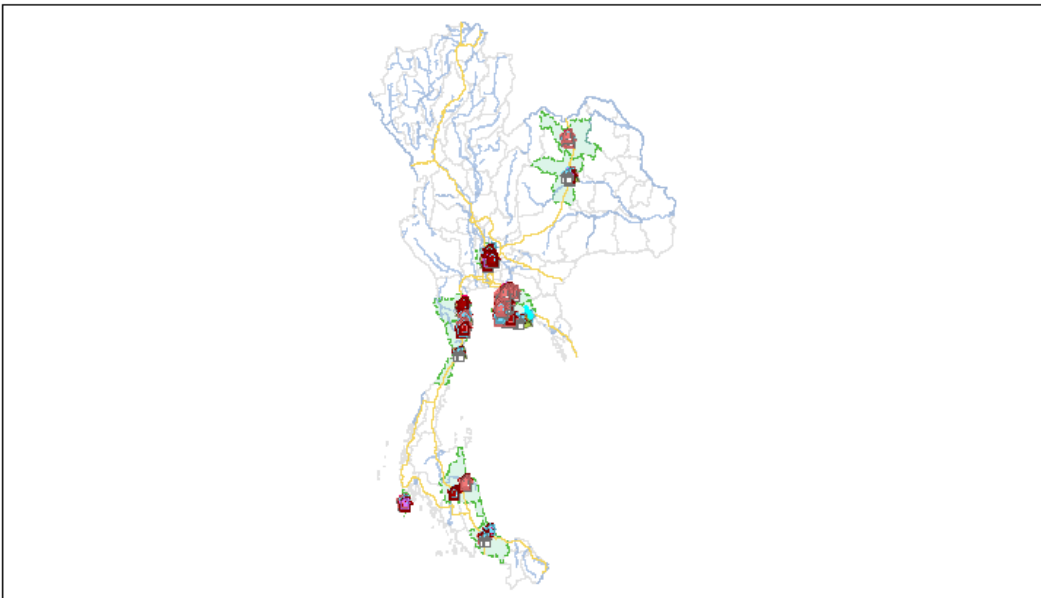
แผนที่แสดงทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัยโดยรวม 10 จังหวัด

สำรวจช่วงปี พ.ศ.2560-2562

แผนที่แสดงการเติบโตของที่อยู่อาศัย สำรวจช่วงปี พ.ศ.2561-2562

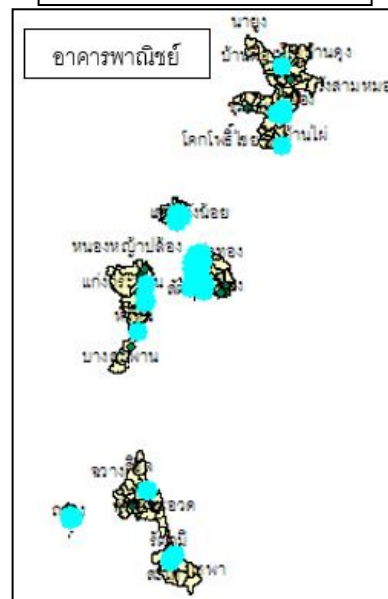
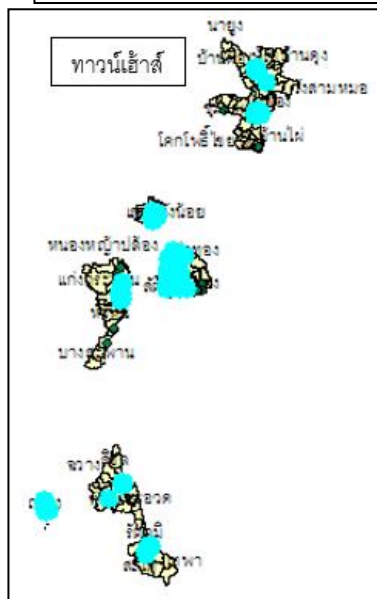
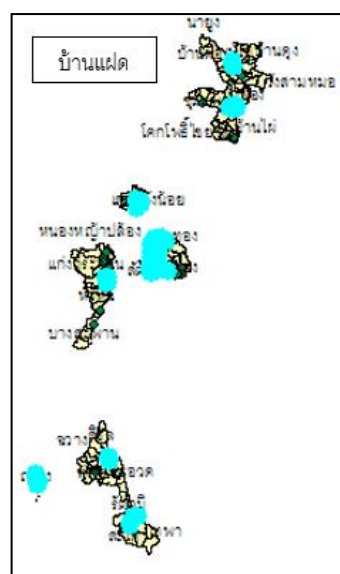
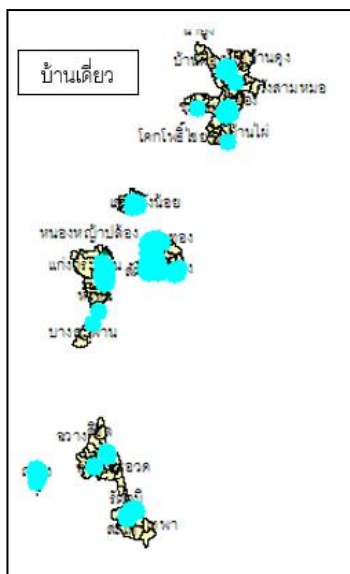
แผนที่แสดงการเติบโตของที่อยู่อาศัย สำรวจช่วงปี พ.ศ.2560-2561

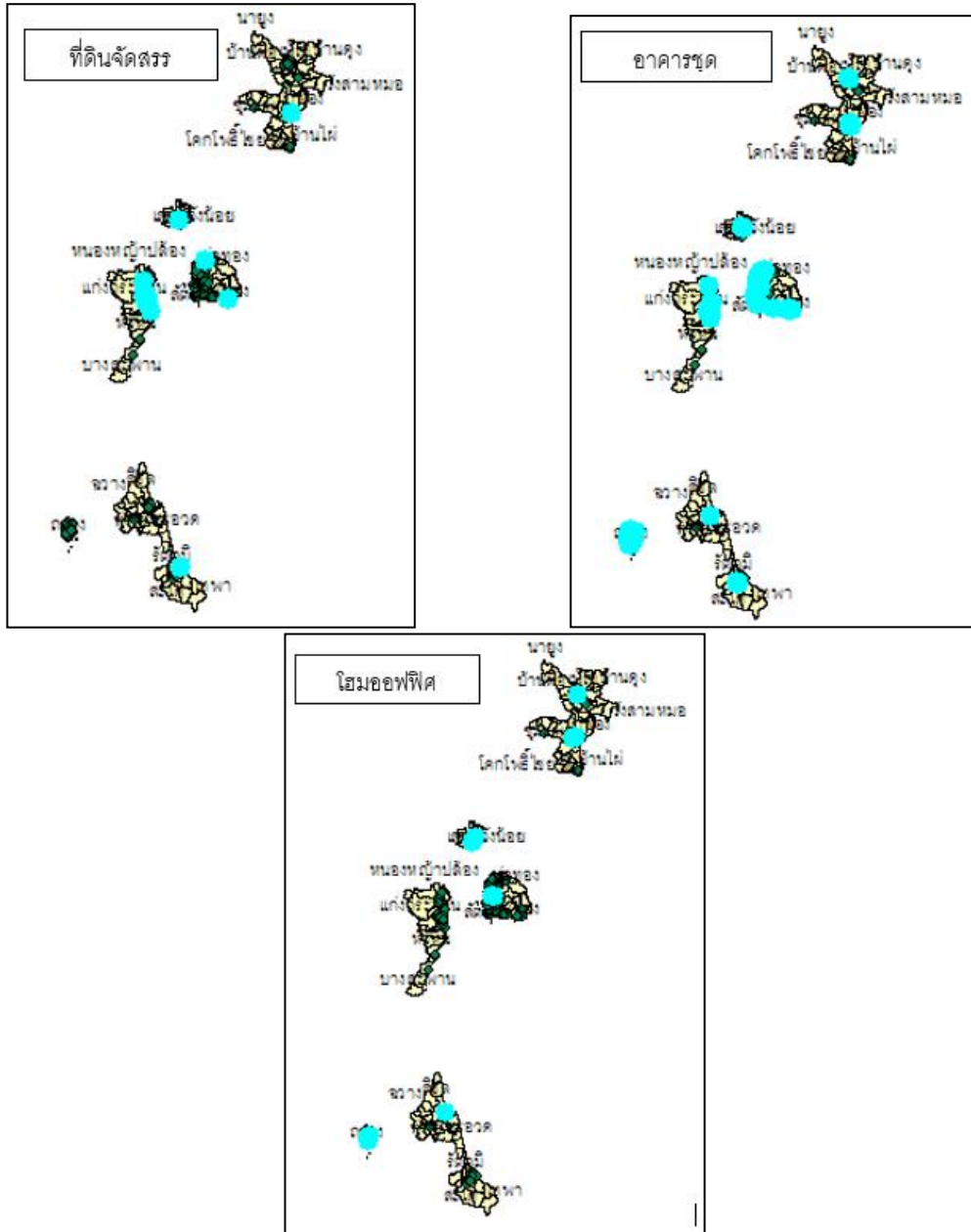

จากแผนที่แสดงทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัยโดยรวมใน 10 จังหวัด ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2560-2561 จะพบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2561 จังหวัดที่มีการเพิ่มขึ้นของโครงการที่อยู่อาศัยมากที่สุดคือ**จังหวัดระยอง** และจะอยู่ในบริเวณอำเภอนิคมพัฒนา กับอำเภอปลวกแดง จังหวัดรองมาคือ **จังหวัดภูเก็ต** ในขณะที่จังหวัดอื่นๆ มีโครงการเปิดขายเพิ่มขึ้นน้อยกว่า 2 จังหวัดข้างต้น โดยมีโครงการเปิดขายเฉลี่ยแล้วต่ำกว่า 100 โครงการ

สำหรับทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัยในช่วงปี พ.ศ. 2561 ถึงปัจจุบัน พบว่า **จังหวัดชลบุรี**มีการเติบโตของโครงการที่อยู่อาศัยมากที่สุด ซึ่งมีโครงการเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ในขณะที่จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดภูเก็ตมีอัตราการเติบโตรองลงมา อย่างไรก็ตามพบว่า จังหวัดระยอง มีการเติบโตของโครงการที่อยู่อาศัยลดลงจากปีที่ผ่านมา ในขณะที่จังหวัดอื่นๆมีโครงการที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นไม่มากนัก เช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา

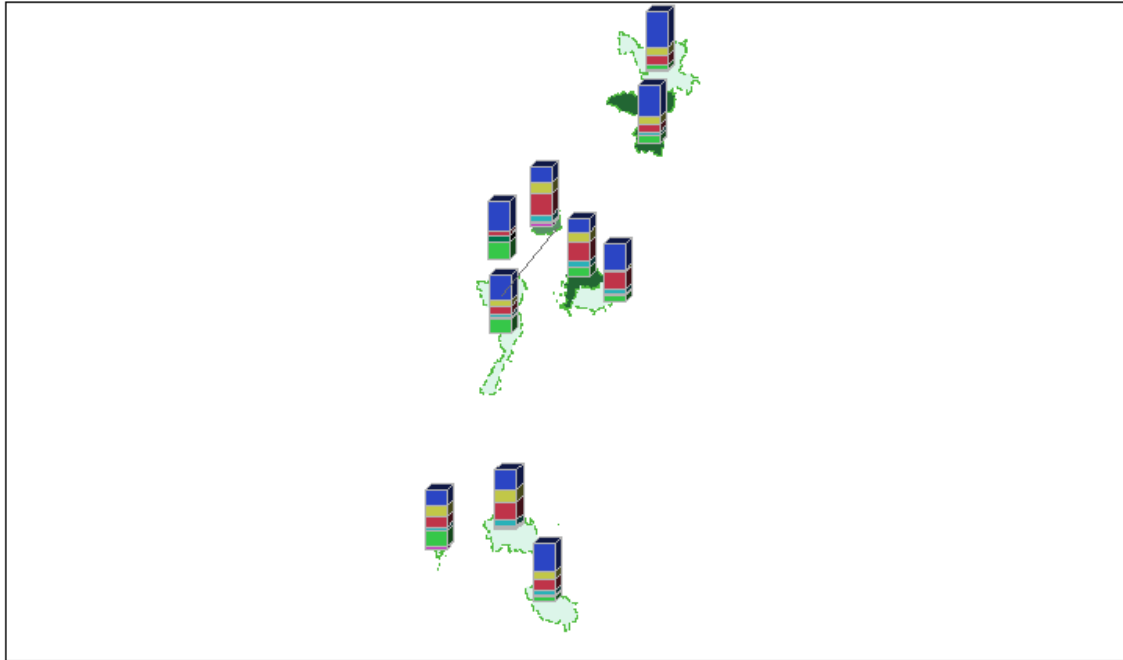

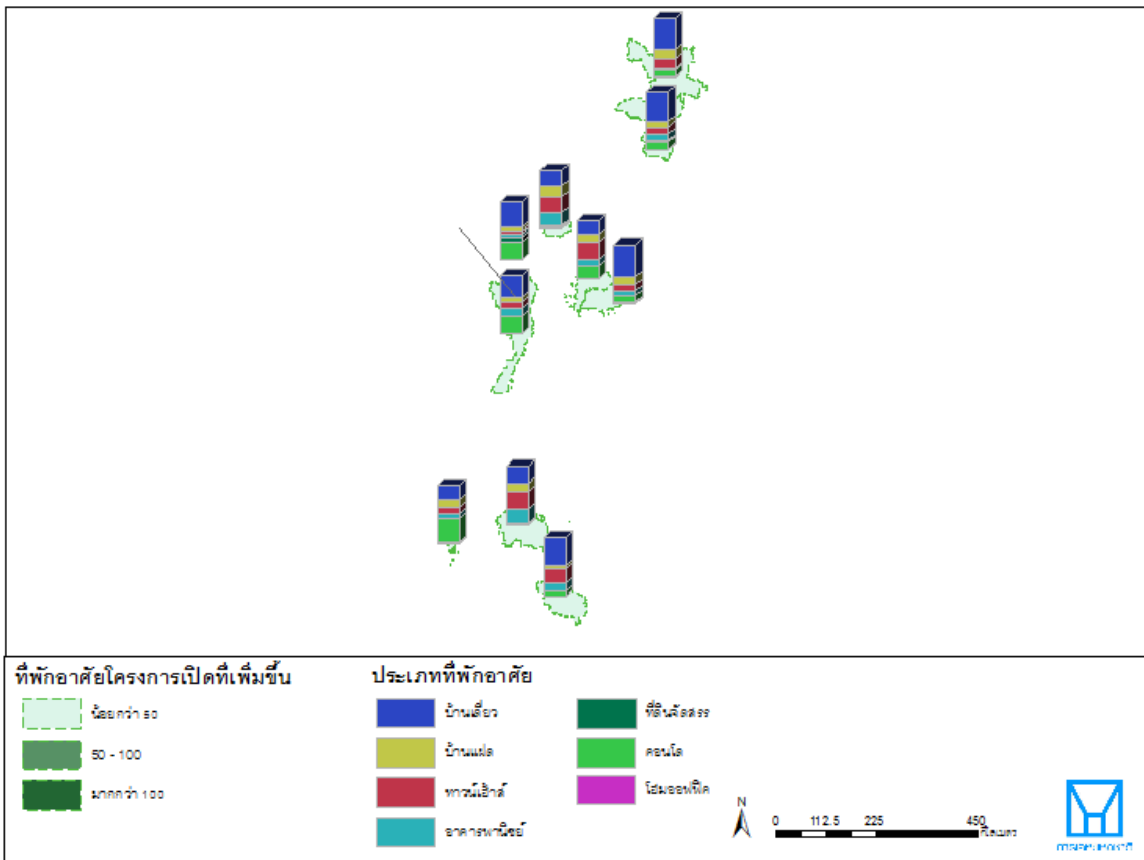
ภาพด้านบนแสดงการกระจายตัวของโครงการที่อยู่อาศัยที่เปิดขายในปัจจุบันแยกรายประเภท (จุดสีฟ้า) สำหรับบ้านเดี่ยว มีจำนวนโครงการมากที่สุด สำหรับบ้านแฝดและทาวน์เฮ้าส์ มีจำนวนโครงการรองลงมาไม่มากนัก ในส่วนของอาคารชุดพบว่าจะกระจุกตัวอย่างหนาแน่นอยู่ในเมืองหลวงของแต่ละพื้นที่ และกระจายไปในบริเวณอำเภอใกล้เคียง และโฮมออฟฟิศมีโครงการที่เปิดขายน้อยที่สุด

แผนที่แสดงทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัยจำแนกตามประเภท 10 จังหวัด
สำรวจช่วงปี พ.ศ.2560-2562
แผนที่แสดงทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัยจำแนกตามประเภท ช่วงปี พ.ศ.2562

แผนที่แสดงทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัยจำแนกตามประเภท ช่วงปี พ.ศ.2560

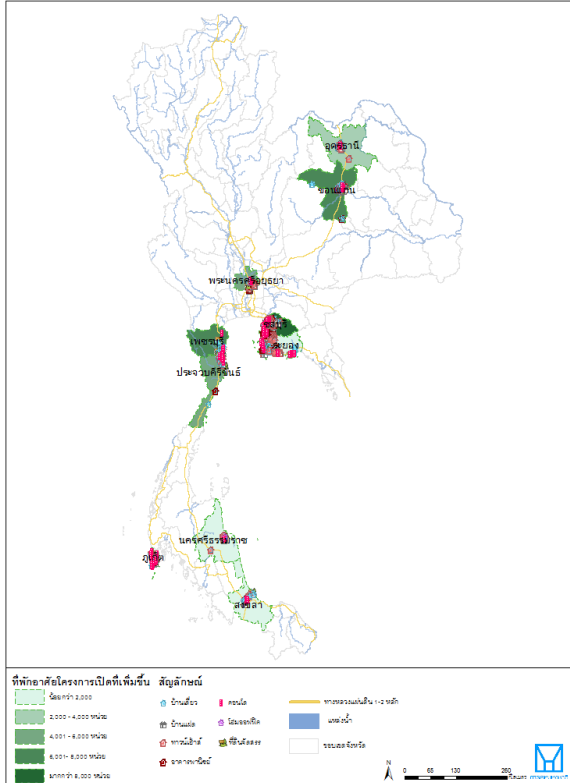
จากแผนที่แสดงทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัยแบบจำแนกตามประเภทใน **10 จังหวัด** ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2560-2562 จะพบว่าภาพรวมในปี พ.ศ. 2560 ที่อยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยวมีจำนวนโครงการที่เปิดขาย**มากที่สุด** โดยพบว่ากระจายตัวอยู่ในบริเวณหัวเมืองใหญ่ต่างๆ ส่วนที่อยู่อาศัยประเภททาวน์เฮ้าส์มีการเติบโตรองลงมา ซึ่งกระจายตัวอยู่ทั่วไป ทั้งนี้ ที่อยู่อาศัยประเภทบ้านแฝดมีการเติบโตไม่ต่างจากประเภททาวน์เฮ้าส์ อย่างไรก็ตามโครงการที่อยู่อาศัยประเภทโฮมออฟฟิศ มีจำนวนโครงการเปิดขาย**น้อยที่สุด**

ในช่วงปี พ.ศ. 2561 ถึงปัจจุบัน ที่อยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยวมีจำนวนโครงการที่เปิดขาย**มากที่สุด** โดยพบว่ากระจายตัวทั่วทุกจังหวัด ส่วนที่อยู่อาศัยประเภททาวน์เฮ้าส์มีการเติบโตรองลงมา ซึ่งกระจายตัวในทั่วทุกพื้นที่ ทั้งนี้ ที่อยู่อาศัยประเภททาวน์เฮ้าส์มีการเติบโตไม่ต่างจากประเภทบ้านเดี่ยว อย่างไรก็ตามโครงการที่อยู่อาศัยประเภทโฮมออฟฟิศ มีจำนวนโครงการเปิดขาย**น้อยที่สุด**

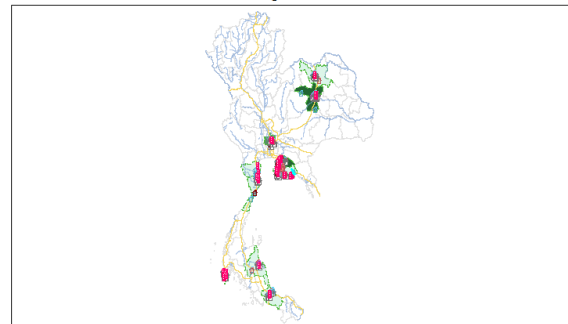

2. อุปสงค์ของผู้ซื้อต่อโครงการที่อยู่อาศัย

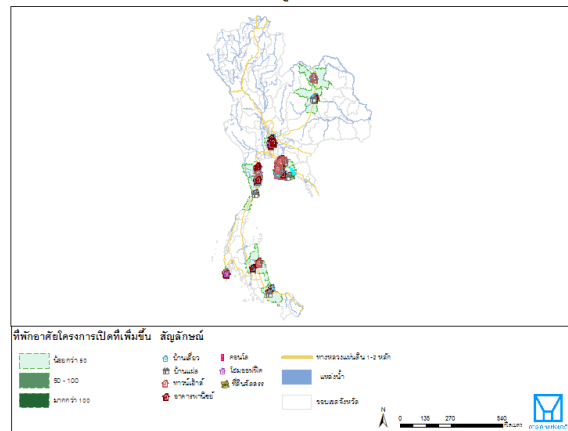
แผนที่แสดงอุปสงค์ที่อยู่อาศัยโดยรวม 10 จังหวัด
สำรวจช่วงปี พ.ศ.2560-2562

แผนที่แสดงทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัยโดยรวม 10 จังหวัด
สำรวจช่วงปี พ.ศ.2560-2562

แผนที่แสดงการเติบโตของที่อยู่อาศัยสำรวจช่วงปี พ.ศ.2560-2561

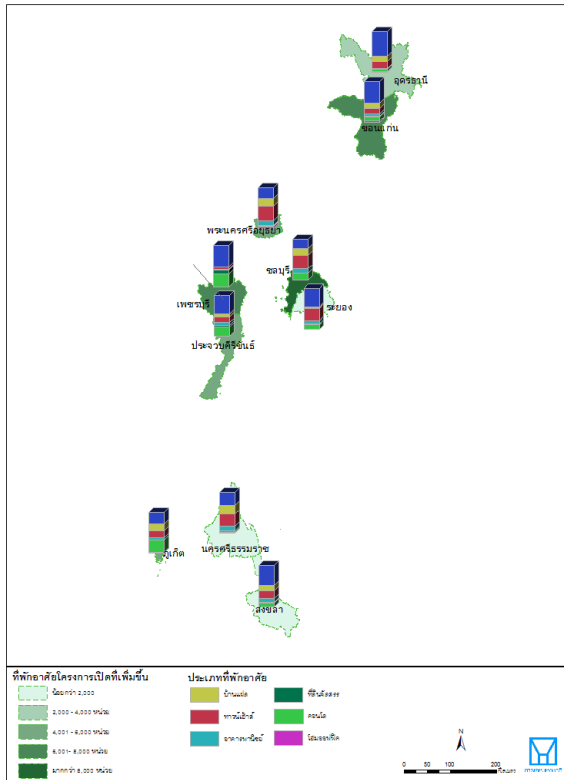

ภาพด้านบนแสดงการเปรียบเทียบเชิงพื้นที่ระหว่างข้อมูลอุปทานการก่อสร้างโครงการที่อยู่อาศัยและอุปสงค์การซื้อที่อยู่อาศัยทุกประเภทของ 10 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดระยอง จังหวัดชลบุรี จังหวัดอุดรธานี จังหวัดขอนแก่น จังหวัดภูเก็ต จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดสงขลา เมื่อวิเคราะห์อุปสงค์ของหน่วยการซื้อที่อยู่อาศัยระหว่างปี 2560-2562 พบว่าจังหวัดชลบุรี มีปริมาณการซื้อที่อยู่อาศัยมากที่สุด รองลงมาคือจังหวัดขอนแก่นและเพชรบุรี และจังหวัดที่มีอุปสงค์การซื้อน้อยที่สุดคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช

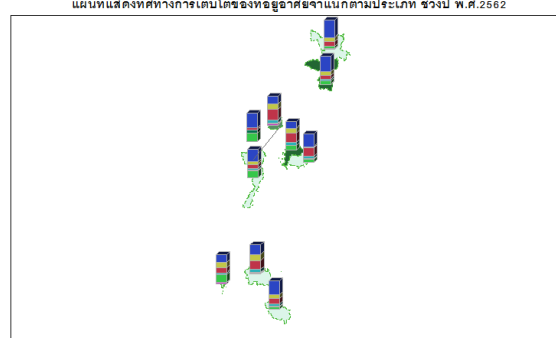
พิจารณาจากปัจจัยด้านต่าง ๆ คือปัจจัยด้านประชากร ด้านการคมนาคม ด้านระบบขนส่งมวลชน สาธารณะ และด้านตำแหน่งที่ตั้งสถานที่สำคัญ พบว่าจังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดใหญ่จังหวัดหนึ่ง มีประชากรหนาแน่นมาก และเป็นจังหวัดที่มีการคมนาคมที่สะดวก เป็นศูนย์กลางย่านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว เป็นที่ตั้งของห้างสรรพสินค้า และศูนย์อำนวยความสะดวก อีกทั้งยังมีสถานที่สำคัญทางราชการ สถานศึกษาทั้งรัฐบาลและเอกชนที่มีชื่อเสียง ด้วยปัจจัยที่กล่าวมานี้ ทำให้จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดที่มีอุปสงค์การซื้อสูงที่สุดในส่วนของจังหวัดที่มีอุปสงค์การซื้อน้อยที่สุด คือจังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นผลมาจากหลากหลายปัจจัย ที่เด่นชัดคือปัจจัยด้านการคมนาคม และปัจจัยด้านสถานที่สำคัญ ขณะนี้ระบบขนส่งมวลชนยังเข้าถึงจังหวัดนี้ไม่มากนัก เพราะปัจจัยดังกล่าวทำให้ จังหวัดนครศรีธรรมราช ยังมีอุปสงค์การซื้อในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาประกอบกับแผนที่ด้านขวา แสดงการเพิ่มขึ้นของโครงการที่อยู่อาศัยระหว่างปี 2560-2562 พบว่าพื้นที่ที่มีแนวโน้มในการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์เพิ่มขึ้น เป็นไปทางเดียวกันกับพื้นที่ที่มีอุปสงค์ต่อที่อยู่อาศัยสูงคือจังหวัดชลบุรี

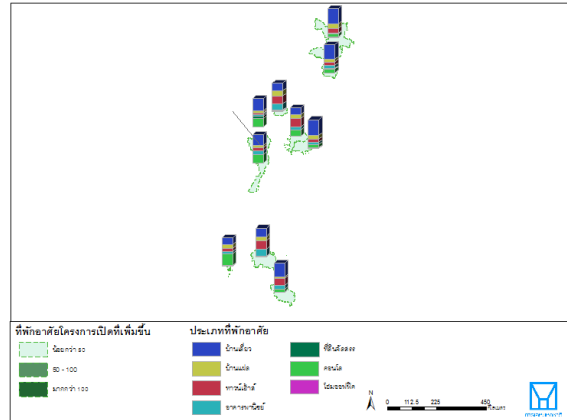
แผนที่แสดงอุปสงค์ที่อยู่อาศัยจำแนกตามประเภท 10 จังหวัด
สำรวจช่วงปี พ.ศ.2560-2562

แผนที่แสดงทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัยจำแนกตามประเภท 10 จังหวัด
สำรวจช่วงปี พ.ศ.2560-2562

แผนที่แสดงทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัยจำแนกตามประเภท ช่วงปี พ.ศ.2560

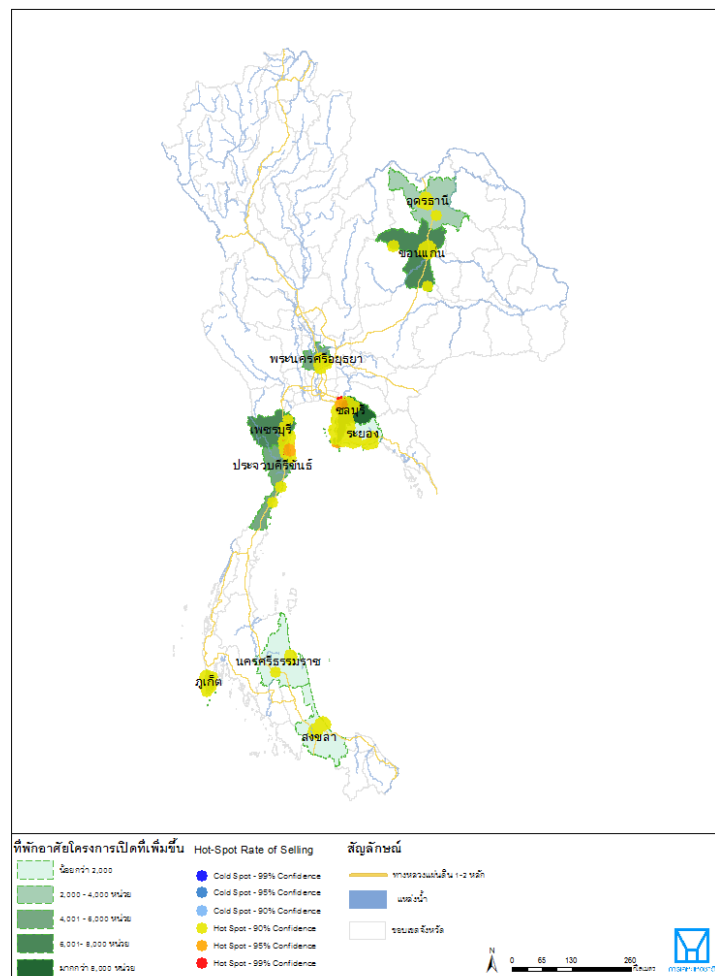
แผนที่ด้านบนซ้ายแสดงอุปสงค์ที่อยู่อาศัยจำแนกตามประเภท เมื่อวิเคราะห์ปริมาณการซื้อที่อยู่อาศัย พบว่าในจังหวัดชลบุรี ประเภทที่อยู่อาศัยที่มีอุปสงค์การซื้อ**มากที่สุด**คืออาคารชุด รองลงมาเป็นบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮ้าส์ ส่วนที่อยู่อาศัยประเภทอื่น ๆ มีอุปสงค์การซื้อจำนวนน้อย เมื่อพิจารณาจังหวัดอื่น ๆ อีก 5 จังหวัด พบว่าอุปสงค์ที่อยู่อาศัยรายประเภทมีความใกล้เคียงกัน คือบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮ้าส์จะได้มีอุปสงค์การซื้อมากกว่าอาคารชุด ลักษณะดังกล่าวสอดคล้องกับธรรมชาติของความเป็นเมืองใหญ่ของจังหวัดชลบุรี เนื่องจากปัจจัยดังที่กล่าวไปในย่อหน้าที่แล้ว เรื่องของประชากรที่เยอะและความเจริญในด้านต่าง ๆ ของที่จังหวัดชลบุรี จึงส่งผลให้อาคารชุดได้รับความนิยมมากในเมืองมากกว่าบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮ้าส์ที่ได้รับความนิยมในเขตชานเมือง เมื่อพิจารณาแผนที่แสดงทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัย (ด้านขวา) พบว่าในปี 2560 และปี 2562 มีทิศทางการเติบโตของที่อยู่อาศัยในเขตและอำเภอต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไม่มากนัก รวมถึงแผนที่แสดงทิศทางการเติบโตของประเภทที่อยู่อาศัยยังสอดคล้องกับอุปสงค์ที่อยู่อาศัยอีกด้วย โดยทั้งในปี 2560 และปี 2562 กรุงเทพมหานครมีการเพิ่มขึ้นของที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุดในปริมาณ**มากที่สุด** รองลงมาคือบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮ้าส์

3. อัตราขายได้ของโครงการที่อยู่อาศัย

อัตราขายได้เป็นปัจจัยชี้วัดประเภทหนึ่ง que แสดงถึงศักยภาพเชิงพื้นที่และราคาของที่พักอาศัย หากทำเลที่ตั้งโครงการมีสิ่งแวดล้อมที่ตรงตามความต้องการของผู้ซื้อ มากกว่า โครงการนั้นจะมีแนวโน้มที่จะขายได้มากกว่าทำเลอื่น เช่นเดียวกับกับปัจจัยด้านราคา หากราคาที่ตั้งมีความเหมาะสมกับกำลังซื้อส่วนใหญ่ มีความเป็นไปได้ที่โครงการนั้นจะมีอัตราการขายสูง ทั้งนี้ หากทั้งทำเลที่ตั้งและราคามีความเหมาะสมต่ออุปสงค์ของกลุ่มผู้ซื้อ ก็จะทำให้โครงการนั้นๆ มีอัตราขายได้มากกว่าโครงการที่มีความเหมาะสมเพียงด้านใดด้านหนึ่ง

แผนที่แสดงความเชื่อมั่นอัตราขายได้ของโครงการที่พักอาศัย 10 จังหวัด
สำรวจช่วงปี พ.ศ.2560-2562

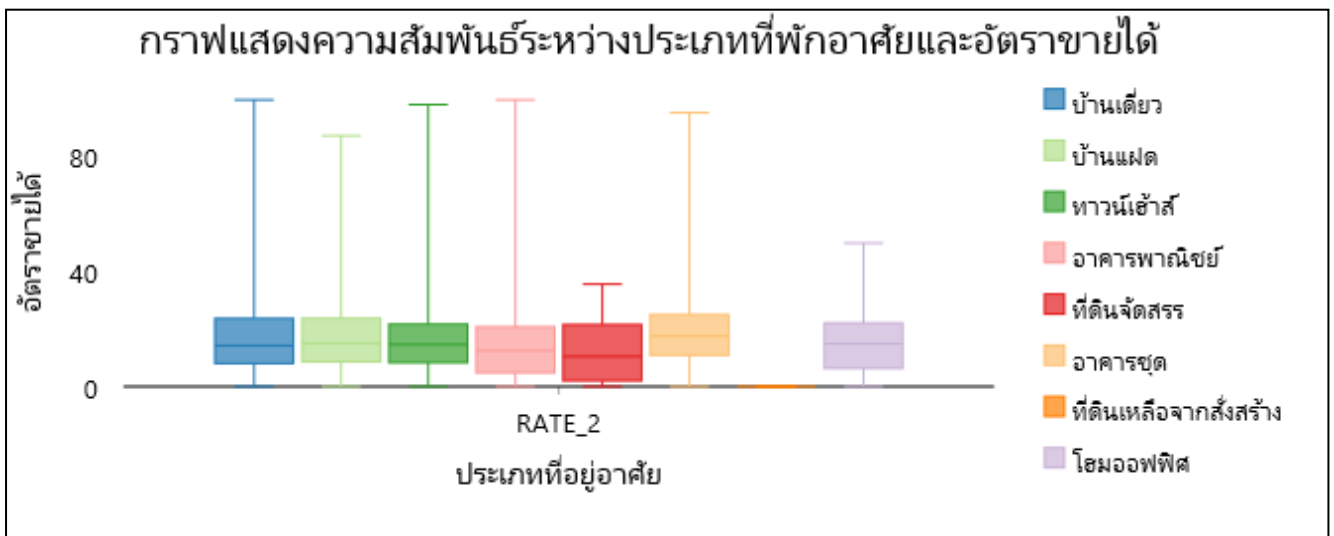
ภาพแสดงอัตราขายได้ของที่อยู่อาศัยโครงการเปิด

ภาพด้านบนแสดงการกระจายตัวของที่อยู่อาศัยใน 10 จังหวัด โดยแสดงด้วยอัตราขายได้ จุดที่เป็นสัญลักษณ์โหนดสีแดงแสดงตำแหน่งที่มีอัตราการขายสูง ในขณะที่จุดสัญลักษณ์โหนดสีน้ำเงินแสดงตำแหน่งที่มีอัตราการขายต่ำ จะเห็นได้ว่าโครงการเปิดขายที่มีอัตราการขายสูงจะกระจายตัวมากในเขตจังหวัดชลบุรี จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดขอนแก่น ตามลำดับ

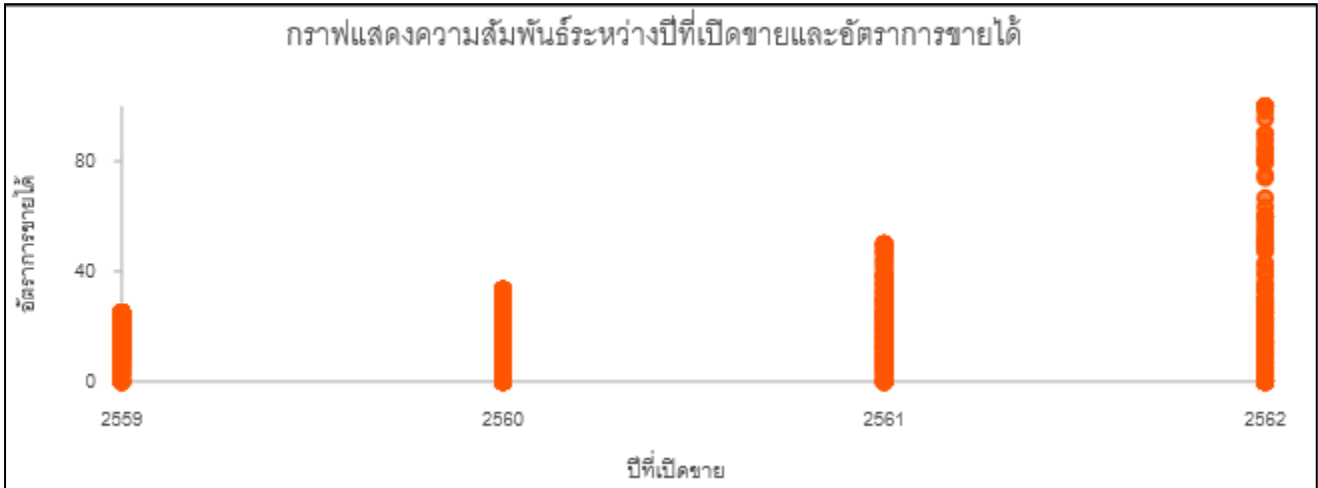
เมื่อเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมในระดับ 10 จังหวัด จะพบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้โครงการมีอัตราขายได้สูง หรืออีกนัยหนึ่ง โครงการเป็นที่ต้องการของตลาดสูงนั้น มาจากประเภทของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ จะสังเกตได้ว่า ในจังหวัด นครศรีธรรมราช เป็นจังหวัดที่มีย่านโรงงานอุตสาหกรรมกระจายอยู่บ้างแต่ไม่หนาแน่น จึงทำให้ความต้องการด้านที่อยู่อาศัยมีปริมาณไม่มากเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่น

ปัจจัยด้านการคมนาคมที่เข้าถึงพื้นที่ต่าง ๆ ได้ง่ายก็เป็นอีกเหตุปัจจัยที่ทำให้ความต้องการด้านที่อยู่อาศัยเพิ่มสูง จะพบว่าบริเวณที่มีอัตราขายได้สูงมักอยู่ใกล้เคียงกับทางด่วน หรือทางหลวงสายสำคัญที่เชื่อมต่อเข้าสู่กรุงเทพมหานครได้ จะพบได้ในกรณีของจังหวัดชลบุรีและจังหวัดเพชรบุรี

กราฟ Box Plot แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทที่อยู่อาศัยและอัตราขายได้

กราฟด้านบน แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทที่อยู่อาศัยและอัตราขายได้รวม ของ 10 จังหวัด เมื่อพิจารณาจากการจำแนกอัตราขายได้ตามประเภทที่อยู่อาศัย สามารถบ่งชี้ได้ว่าบ้านเดี่ยวและทาวน์เฮ้าส์เป็นที่อยู่อาศัยที่มีอัตราขายได้สูงสุด อัตราขายได้รองลงมาคืออาคารชุด บ้านแฝด ในขณะที่โฮมออฟฟิศ มีอัตราขายได้ ต่ำที่สุด

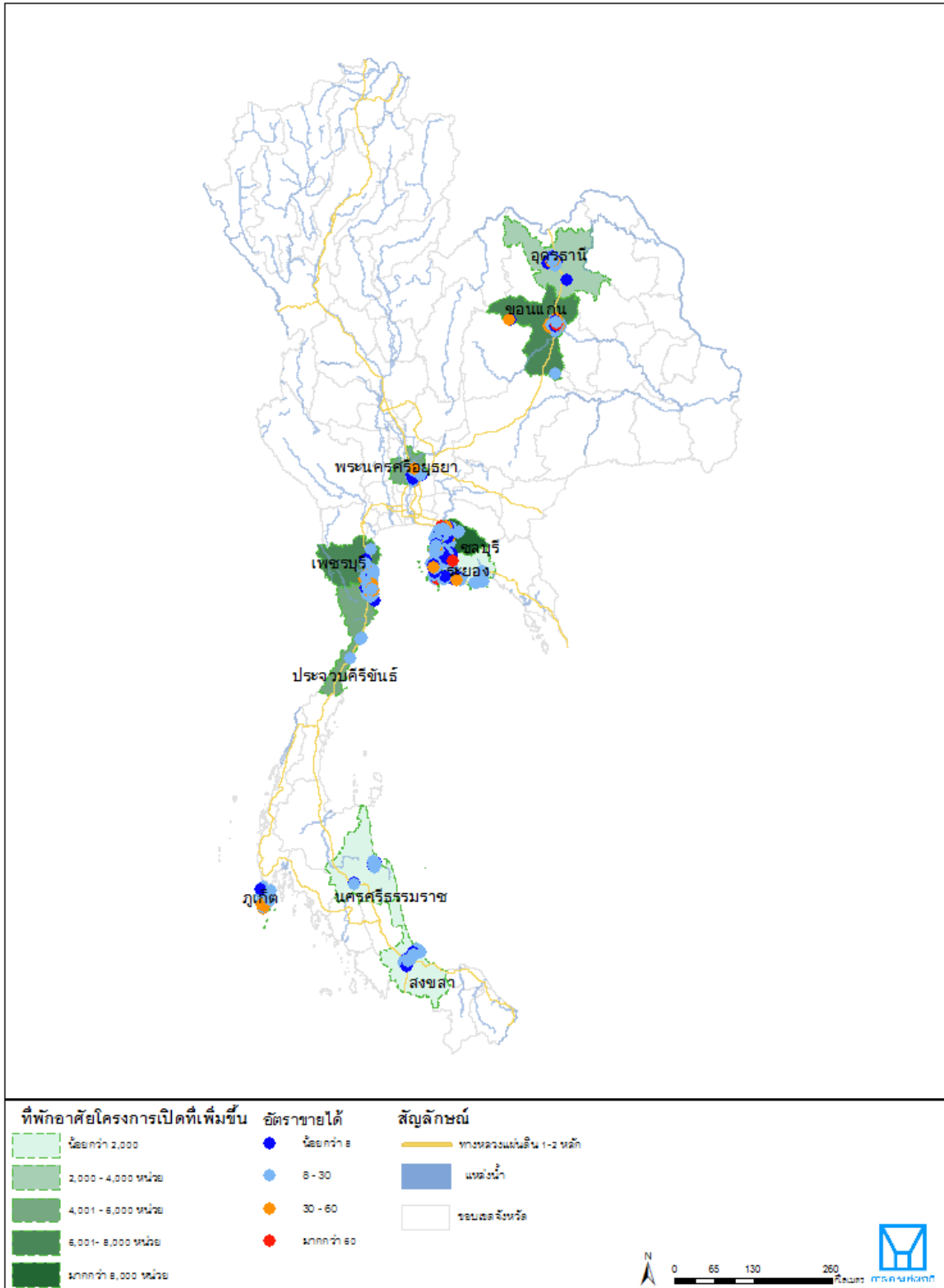

Scatter Plot แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราขายได้กับปีที่เปิดขาย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราขายได้กับปีที่เปิดขาย Scatter Plot ด้านบนแสดงการกระจายตัวของข้อมูลอัตราขายได้ เทียบกับปีที่เปิดขายโครงการของ 10 จังหวัด โดยจุดแต่ละจุดเป็นตัวแทนของหนึ่งโครงการ จะเห็นว่าปีที่เปิดขายโครงการมีความสัมพันธ์ในรูปแบบ**แปรผัน**กับอัตราที่ขายได้ กล่าวคือ ตำแหน่งของจุดโครงการกลุ่มที่มีอัตราขายได้สูง จะตรงกับปีที่เปิดขายปัจจุบัน (พ.ศ. 2562) ซึ่งหมายถึงโครงการที่เปิดใหม่กว่า มีแนวโน้มที่จะ**ขายได้มากกว่า**โครงการที่เปิดมานานแล้ว จาก Scatter Plot โครงการที่เปิดขายในช่วงปีพ.ศ. 2559 เป็นกลุ่มโครงการที่มีอัตราขายสูงสุดเพียงไม่ถึงร้อยละ 25 ในขณะที่เมื่อเทียบกับโครงการเปิดขายปี พ.ศ. 2562 มีโครงการที่ได้อัตราขายได้สูงสุดถึงร้อยละ 100

แผนที่แสดงอัตราขายได้ของโครงการที่พักอาศัย 10 จังหวัด สำรวจในช่วงปี พ.ศ.2560-2562

ภาพแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นและอัตราขายได้

จากการวิเคราะห์เปอร์เซ็นต์ความเชื่อมั่นอัตราขายได้ของที่อยู่อาศัยที่เป็นโครงการเปิดในปีสำรวจ พ.ศ. 2560-2562 ด้วยวิธี *Optimized Hot Spot Analysis* เพื่อตรวจสอบบริเวณที่มีการกระจุกตัวหนาแน่นของที่อยู่อาศัยที่มีอัตราขายได้สูง พบว่าบริเวณที่มีอัตราขายได้สูงสุด จะเกาะกลุ่มอยู่บริเวณพื้นที่จังหวัดชลบุรี

เมื่อนำข้อมูลอัตราขายได้มาวิเคราะห์ในมิติด้านพฤติกรรมของผู้ซื้อสังหาริมทรัพย์ใน 10 จังหวัด โดยใช้ปัจจัยด้านการคมนาคม (ถนนสายหลักและรถไฟฟ้า) และสถานที่สำคัญประเภทสถานศึกษา ร้านสะดวกซื้อ และห้างสรรพสินค้า โดยวิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงพื้นที่ แบบ *Spatial Autocorrelation (Global Moran's i)* สรุปผลได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัยมากที่สุดกรณีโครงการเปิดใน 10 จังหวัด ได้แก่การเข้าถึงได้จากถนนสายหลัก รองลงมาคือการตั้งอยู่ใกล้กับสถานที่สำคัญ ต่าง ๆ เช่นสถานศึกษา และห้างสรรพสินค้า เป็นต้น การวิเคราะห์ข้อมูลที่อยู่อาศัยโครงการเปิดภาคเอกชนใน 10 จังหวัด เมื่อนำมาวิเคราะห์ในเชิงพื้นที่ จะสามารถเห็นได้ชัดเจนถึงทิศทางการเติบโตของอสังหาริมทรัพย์ อุปสงค์ของผู้ซื้อ รวมถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการตั้งโครงการและสามารถตอบโจทย์ผู้ซื้อในปัจจุบันได้ ทั้งนี้ ปัจจัยในการวิเคราะห์ดังกล่าวยังไม่รวมถึงพฤติกรรมเชิงลึกของผู้ซื้อ และปัจจัยในด้านอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวมาในบทวิเคราะห์นี้

4. บทวิเคราะห์จำนวนที่อยู่อาศัยที่จดทะเบียนกับกรมที่ดิน

ลำดับ	ภาค/จังหวัด	จำนวนโครงการทั้งหมด	จำนวนอาคารชุด	จำนวนหมู่บ้านจัดสรร	จำนวนโครงการที่จดทะเบียนกับกรมที่ดิน				จำนวนโครงการที่สำรวจปี 2562			
					อาคารชุด		บ้านจัดสรร		อาคารชุด		บ้านจัดสรร	
					สร้าง	ไม่สร้าง	สร้าง	ไม่สร้าง	เปิดขาย	ไม่เปิดขาย	เปิดขาย	ไม่เปิดขาย
รวม		151	50	101	50	0	81	20	43	7	47	34
1	ภาคกลาง	117	32	85	32	0	68	17	32	0	35	33
	ประจวบคีรีขันธ์	6	5	1	5	0	1	0	5	0	1	0
	เพชรบุรี	5	5	0	5	0	0	0	5	0	0	0
	พระนครศรีอยุธยา	9	5	4	5	0	3	1	5	0	2	1
	ชลบุรี	50	15	35	15	0	26	9	15	0	12	14
	ระยอง	47	2	45	2	0	38	7	2	0	20	18
2	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	6	6	0	6	0	0	0	5	1	0	0
	ขอนแก่น	1	1	0	1	0	0	0	1	0	0	0
	อุดรธานี	5	5	0	5	0	0	0	4	1	0	0
3	ภาคใต้	28	12	16	12	0	13	3	6	6	12	1
	นครศรีธรรมราช	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0
	ภูเก็ต	25	9	16	9	0	13	3	4	5	12	1
	สงขลา	2	2	0	2	0	0	0	2	0	0	0

ตารางแสดงจำนวนโครงการที่อยู่อาศัยที่มีการจดทะเบียนกับกรมที่ดิน (ข้อมูลตั้งแต่เดือนมกราคมถึงกันยายน 2562)

เปรียบเทียบจำนวนโครงการที่สำรวจปี 2562

จากตารางแสดงจำนวนโครงการที่อยู่อาศัยที่มีการจดทะเบียนกับกรมที่ดิน พบว่าใน 10 จังหวัดนี้ โครงการที่มีการจดทะเบียนกับกรมที่ดินทั้งหมดจำนวน 151 โครงการ และได้ดำเนินการสร้างเพื่อเปิดขายทั้งหมดจำนวน 131 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 86 จากจำนวนโครงการที่ขอจดทะเบียนกับกรมที่ดินทั้งหมด

เมื่อพิจารณาจำนวนโครงการหมู่บ้านจัดสรรที่ได้ดำเนินการสร้างเพื่อขาย พบว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีอัตราการก่อสร้างมากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนโครงการที่มีการจดทะเบียน โดยคิดเป็นร้อยละ 100 จากจำนวนโครงการประเภทหมู่บ้านจัดสรรที่ขอจดทะเบียนกับกรมที่ดินทั้งหมด ในขณะที่จังหวัดชลบุรีมีอัตราการก่อสร้างต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนโครงการที่มีการจดทะเบียน โดยคิดเป็นร้อยละ 74 จากจำนวนโครงการประเภทหมู่บ้านจัดสรรที่ขอจดทะเบียนกับกรมที่ดินทั้งหมด

ภาคผนวก ก สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 คำขวัญประจำจังหวัด : เมืองทองเนื้อเก้า มะพร้าว สับปะรด สวยสด หาด เขา ถ้ำ งามล้ำน้ำใจ

1.2 ตราประจำจังหวัด : รูปศาลาามณฑป และมีภาพเกาะอยู่เบื้องหลัง

1.3 ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นเกต (Manilkara hexandra)

1.4 ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกเกต (Manilkara hexandra)

1.5 สัตว์น้ำประจำจังหวัด : -

1.6 ประวัติโดยย่อ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีประวัติศาสตร์ความเป็นมาไม่ค่อนแค้น เนื่องจากเป็นพื้นที่แคบ ยามมีศึกสงครามยากแก่การป้องกันจึงต้องปล่อยให้เมืองร้างหรือยุบเมืองเป็นส่วนหนึ่งของเมืองเพชรบุรี ในอดีตเป็นเพียงเมืองชั้นจัตวาเล็ก ๆ ที่รวมกันอยู่ภายใต้การปกครองของเมืองเพชรบุรี พอถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย จึงได้โปรดเกล้าฯ ตั้งเมือง เมืองบางนางรม ที่ปากคลองบางนางรม แต่ที่ดินไม่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกจึงย้ายที่ว่าการเมืองไปตั้งที่เมืองกุย ที่มีความอุดมสมบูรณ์และการตั้งบ้านเรือนหนาแน่นกว่า ครั้นสมัยรัชกาลที่ 4 พ.ศ. 2398 โปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อจาก “เมืองกุย” เป็น “เมืองประจวบคีรีขันธ์”

โดยรวมเมืองกุย เมืองคลองวาฬ เมืองบางนางรม เข้าด้วยกัน โดยที่ตั้งเมืองยังคงตั้งอยู่ที่เมืองกุย คืออำเภอกุยบุรี ในปัจจุบัน เพื่อให้ชื่อคล้องจองกันกับระหว่างเมืองประจวบคีรีขันธ์ กับ “เมืองประจันตคีรีเขต” ซึ่งเดิมคือเกาะกงที่แยกออกจากจังหวัดตราดครั้นถึงสมัยรัชกาลที่ 5 พ.ศ. 2441 จึงย้ายมาอยู่ที่บ้านเกาะหลัก ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงจัดการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาล เมืองประจวบคีรีขันธ์ เมืองชั้นจัตวาซึ่งขึ้นตรงกับเมืองเพชรบุรี จึงมีสถานะเป็นอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ สังกัดเมืองเพชรบุรี ในช่วงนี้เมืองปราณบุรี ซึ่งมีอาณาเขตติดอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ด้านทิศเหนือ ซึ่งเคยมีฐานะเป็นเมืองชั้นจัตวาขึ้นกับเมืองเพชรบุรี ก็ได้จัดตั้งเป็นอำเภอเมืองปราณบุรี สังกัดเมืองเพชรบุรีด้วย ส่วนเมืองกำเนิดนพคุณขึ้นตรงกับเมืองชุมพร ด้วยมีพระราชดำริสงวนชื่อเมืองปราณไว้ (เมืองเก่าที่ตั้งอยู่ที่ปากน้ำปราณบุรี) ต่อมา วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2449 อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอกำเนิดนพคุณ จังหวัดชุมพร

ซึ่งเป็นเมืองชั้นจัตวามาก่อนเข้าร่วมเป็นจังหวัดปราณบุรี ตั้งที่ตำบลเกาะหลัก ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงได้มีการเปลี่ยนชื่อเมืองปราณบุรีเป็นเมืองประจวบคีรีขันธ์ เพื่อป้องกันการสับสนกับเมือง

ปราณ ที่ปากน้ำปราณบุรี หลังจากมีการยกเลิกระบบการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาล เมืองประจวบคีรีขันธ์จึงไม่ได้ขึ้นตรงกับเมืองเพชรบุรีและมณฑลราชบุรีอีก

1.7 สภาพทางภูมิศาสตร์

1) ภูมิอากาศ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำเป็นฤดูกาล 2 ชนิด คือ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งเป็นลมที่พัดเอาไอน้ำ และความชุ่มชื้นจากทะเลและมหาสมุทรเข้าปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝน ทำให้มีฝนตกชุกทั่วไป และมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทยตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาวของประเทศไทย ทำให้บริเวณจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีอากาศเย็น แต่จะยังคงมีฝนต่อเนื่องอีกระยะหนึ่งจนถึงเดือนธันวาคม

ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงว่างของลมมรสุมลักษณะอากาศ โดยทั่วไปจะไม่ร้อนอบอ้าวมากนัก เนื่องจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ติดกับทะเล อย่างไรก็ตามช่วงเดือนที่มีอากาศร้อน อบอ้าวมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดพา ความชื้นจากทะเลและมหาสมุทรมาปกคลุมประเทศไทย ทำให้อากาศชุ่มชื้นและเริ่มมีฝนตกตั้งแต่ประมาณกลางเดือน พฤษภาคมเป็นต้นไป นอกจากนี้ในช่วงเดือนตุลาคมและพฤศจิกายนอาจได้รับอิทธิพลจากร่องมรสุมที่พัดผ่านบริเวณภาคใต้และ อ่าวไทย และพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวเข้าใกล้หรือเข้าสู่ประเทศไทยในช่วงดังกล่าวด้วย

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทยและบริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนซึ่งเป็นมวลอากาศเย็นจะแผ่ลง มาปกคลุมประเทศไทยในช่วงดังกล่าว ทำให้อุณหภูมิลดลงทั่วไปและมีอากาศหนาวเย็นเป็นครั้งคราว โดยอุณหภูมิจะลดลงต่ำสุดในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม นอกจากนี้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์จะยังคงมีฝนต่อไปอีกระยะหนึ่งจนถึงเดือน พฤศจิกายน

2) ภูมิประเทศ

มีเนื้อที่ประมาณ 6,367.620 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 3,979,762.5 ไร่

มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดเพชรบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดชุมพร

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับประเทศพม่า

ความยาวจากทิศเหนือจรดทิศใต้ ประมาณ 212 กิโลเมตร และชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 224.8 กิโลเมตร มีส่วนที่แคบที่สุดของประเทศอยู่ในเขตตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จากอ่าวไทยถึงเขตแดนพม่าประมาณ 12 กิโลเมตร ระยะทางจากกรุงเทพฯ ตามทางหลวงแผ่นดินสายเอเชียหมายเลข 4 (ถนน

เพชรเกษม) ประมาณ 399 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 4 ชั่วโมงเศษ และตามเส้นทางรถไฟสายใต้
ประมาณ 318 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 4-6 ชั่วโมง

แหล่งที่มา : <http://www.prachuapkhirikhan.go.th/>

สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดเพชรบุรี

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 คำขวัญประจำจังหวัด : เขาวังคูบ้าน ขนมหวานเมืองพระ เลิศล้ำศิลปะ แดนธรรมะ ทะเลงาม

1.2 ตราประจำจังหวัด : รูปเขาวัง ผืนนา และต้นตาลโตนด

1.3 ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นหว่า (Eugenia cumini)

1.4 ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกถั่วพุด

1.5 สัตว์น้ำประจำจังหวัด : ปลาเวียน (Thai mahseer, Greater brook carp)

1.6 ประวัติโดยย่อ

เพชรบุรีเป็นเมืองที่เคยรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยโบราณและเป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญของไทยในกลุ่มหัวเมือง ฝ่ายตะวันตก มีชื่อเรียกปรากฏในหนังสือชาวต่างประเทศ เช่น ชาววิลันดา เรียกว่า “พิพรี” ชาวฝรั่งเศส เรียกว่า “พิพฟิล” และ “พิพรี” จึงสันนิษฐานกันว่าชื่อ “เมืองพิพรี” คงเป็นชื่อเดิมของเมืองเพชรบุรี ชื่อ “เพชรบุรี” มีปรากฏเป็นหลักฐานมาตั้งแต่สมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ที่มาของชื่อมีที่มาได้ 2 ทาง ทางแรกเป็นการเรียกตามชื่อแม่น้ำเพชรบุรีส่วนอีกทางหนึ่งเป็นการเรียกตามตำนานที่เล่าสืบกันมาว่าในสมัยโบราณเคยมีแสงระยิบระยับในเวลากลางคืนที่เขาแด่น ทำให้คนเข้าใจว่ามีเพชรพลอยบนเขานั้นเมืองเพชรบุรีมีศิลปะวัตถุมากมาย เป็นหลักฐานที่แสดงว่าเพชรบุรีเคยเป็นบ้านเมืองที่มีผู้คนอาศัยอยู่เป็นชุมชนถาวรมาตั้งแต่สมัยทวารวดี เพชรบุรีในสมัยสุโขทัย อาณาจักรสุโขทัยสมัยพ่อขุนรามคำแหงแม่จะมีอำนาจครอบคลุมเพชรบุรี แต่เพชรบุรีก็ยังมีอิสระอยู่มาก สามารถส่งทูตไปจีนได้ต้นวงศ์ของกษัตริย์เพชรบุรีในช่วงสมัย

สุโขทัยคือ พระพนมทะเลศิริผู้เป็นเชื้อสายของพระเจ้าพรหมแห่งเวียงไชยปราการ ราชวงศ์นี้ได้ครองเมืองเพชรบุรีมาจนถึงสมัยพระเจ้าอู่ทอง จึงได้เสด็จไปสถาปนากรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีเพชรบุรีในสมัยอยุธยา ในสมัยอยุธยาตอนต้น เพชรบุรีขึ้นต่อกรุงศรีอยุธยาในแบบศักดินาสวามิภักดิ์มีขุนนางควบคุมเป็นชั้น ๆ ขึ้นไป แต่หลังจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองในสมัยพระบรมไตรโลกนาถอำนาจในส่วนกลางมีมากขึ้น เพชรบุรียังมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับกรุงศรีอยุธยา ดังนั้นอำนาจจากส่วนกลางจึงมามีส่วนในการปกครองเพชรบุรีมากกว่าเดิม

ในสมัยพระมหาธรรมราชา ทางเขมรได้ให้พระยาจันตฤยกทัพมาตีเมืองเพชรบุรีแต่ชาวเพชรบุรีป้องกันเมืองไว้ได้ต่อมาพระยาละแวกได้ยกทัพมาเองมีกำลังประมาณ 7,000 คน เมืองเพชรบุรีจึงตกเป็นของเขมรจนถึงสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงตีเขมรชนะ เพชรบุรีจึงเป็นอิสระและเนื่องจากทรงโปรดปรานเมืองเพชรบุรีเป็นพิเศษจึงได้เสด็จมาประทับที่เมืองเพชรบุรีเป็นเวลาถึง 5 ปีก่อนจะทรงยกทัพใหญ่ไปปราบพม่าและสวรรคตที่เมืองหาง เจ้าเมืองเพชรบุรีและชาวเมืองเพชรบุรีได้ร่วมเป็นกำลังสำคัญในการต่อสู้กับข้าศึกหลายครั้ง นับตั้งแต่

สมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระเชษฐาธิราชและสมัยพระเจ้าเอกทัศโดยเฉพาะในสมัยพระเพทราชา การปราบปรามเจ้าเมืองนครศรีธรรมราชซึ่งแข็งเมือง พระยาเพชรบุรีได้เป็นกำลังสำคัญในการส่งเสด็จให้แก่กองทัพฝ่ายราชสำนักอยุธยาอย่างไรก็ดี เมืองเพชรบุรีถูกตีแตกอีกครั้ง เมื่อพม่าโดยมังมหานรธาได้ยกมาตีไทย จนไทยต้องเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่าเป็นครั้งที่ 2 นั่นเอง

เพชรบุรีในสมัยกรุงธนบุรีและกรุงรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่สมัยพระเจ้าตากสินจนถึงแผ่นดินพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ไทยยังคงทำสงครามกับพม่ามาโดยตลอด ซึ่งเจ้าเมืองและชาวเมืองเพชรบุรีก็ยังคงมีส่วนในการทำสงครามดังกล่าว จนเมื่อพม่าตกเป็นของอังกฤษ บทบาทของเมืองเพชรบุรีที่มีต่อเมืองหลวงและราชสำนัก จึงค่อยๆ เปลี่ยนไปพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงโปรดปราน เมืองเพชรบุรีตั้งแต่ครั้งยังทรงผนวชอยู่เมื่อขึ้นครองราชย์แล้ว โปรดให้สร้างพระราชวัง วัด และพระเจดีย์ใหญ่ขึ้นบนเขาเตี้ย ๆ ใกล้กับตัวเมืองและพระราชทานนามว่า “พระนครคีรี” ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงโปรดให้สร้างพระราชวังอีกแห่งหนึ่งในตัวเมืองเพชรบุรีคือ “พระรามราชนิเวศน์” หรือ “วังบ้านปืน” และด้วยความเชื่อที่ว่าอากาศชายทะเลและน้ำทะเลอาจบรรเทาอาการเจ็บป่วยได้ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระราชวัง “พระรามราชนิเวศน์มฤคทายวัน” ขึ้น ที่ชายหาดชะอำเพื่อใช้เป็นที่พักรักษาพระองค์

1.7 สภาพทางภูมิศาสตร์

1) ภูมิอากาศ

จังหวัดเพชรบุรีอยู่ติดกับอ่าวไทยจึงได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในฤดูฝน และอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงฤดูหนาว จึงทำให้มีอากาศหนาวเย็นในช่วงเวลาดังกล่าว สำหรับช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ช่วงเดือนธันวาคม – เมษายน

แบ่งฤดูกาลออกเป็น 3 ฤดูดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ - กลางเดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม - กลางเดือนตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม - กลางเดือนกุมภาพันธ์

ในปี 2556 อุณหภูมิอากาศสูงสุด 36.7 องศาเซลเซียส (วันที่ 20 พฤษภาคม 2556) อุณหภูมิอากาศต่ำที่สุด 15.5 องศาเซลเซียส (วันที่ 28 ธันวาคม 2556) อุณหภูมิอากาศเฉลี่ยทั้งปี 28.40 องศาเซลเซียส ปริมาณฝนตกรวมทั้งปี 1138.1 มิลลิเมตร วันที่มีฝนตกมากที่สุดในรอบปีเมื่อ วันที่ 8 พฤศจิกายน 2556 วัดได้ 139.6 มิลลิเมตร มีจำนวนวันฝนตกวัดได้ตั้งแต่ 0.1 มิลลิเมตร จำนวน 124 วัน จากสถิติปริมาณน้ำฝนในรอบ 10 ปี ตั้งแต่ปี 2547-2556 เฉลี่ยฝนตกประมาณปีละ 108 วัน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ในรอบ 10 ปี (ปี 2547 - 2556) = 1010.72 มิลลิเมตรต่อปี

2) ภูมิประเทศ

จังหวัดเพชรบุรี มีเนื้อที่ประมาณ 6,225,138 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,890,711 ไร่ ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของภาคกลาง มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับ อำเภopakท้อ จังหวัดราชบุรี และอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

ทิศใต้ ติดกับ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ทิศตะวันออก ติดกับ อ่าวไทย

ทิศตะวันตก ติดกับ สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพเมียนมาร์ (พม่า)

ทางด้านทิศตะวันตกในเขตอำเภอแก่งกระจานและอำเภอหนองหญ้าปล้อง มีลักษณะเป็นที่ราบสูงและภูเขาสูงชัน แล้วค่อย ๆ ลาดต่ำมาทางทิศตะวันออกเกิดเป็นสันปันน้ำ แบ่งน้ำส่วนหนึ่งให้ไหลลงสู่ประเทศพม่า และอีกส่วนหนึ่งไหลมาทางทิศตะวันออกเป็นต้นน้ำของแม่น้ำเพชรบุรีและแม่น้ำปราณบุรีสภาพเช่นนี้ทำให้ทางทิศตะวันตกของจังหวัดเพชรบุรีอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติป่าไม้และแร่ธาตุ แต่มีประชากรอาศัยอยู่น้อยเนื่องจากเป็นแดนกันดาร จะมีเพียงชาวกะเหรี่ยงและชาวกระเหรี่ยงที่อพยพข้ามแดนมาจากพม่าเข้ามาอาศัยเท่านั้น

ลักษณะดินของจังหวัดเพชรบุรี สามารถแบ่งตามลักษณะได้ 3 ส่วน คือ

1. ดินเหนียวและดินเหนียวปนทราย พบในบริเวณที่ราบตอนกลางของจังหวัด
2. ดินเหนียวถึงดินร่วนปนกรวดและเศษหิน พบในบริเวณที่ราบสูงทางด้านตะวันตก
3. ดินร่วนเหนียว พบในบริเวณพื้นที่ราบชายฝั่งทะเลตะวันออก

จังหวัดเพชรบุรี มีแม่น้ำสายสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำเพชรบุรี แม่น้ำบางกลอย แม่น้ำปราณบุรี และแม่น้ำบางตะบูน มีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ เขื่อนแก่งกระจาน ตั้งอยู่อำเภอแก่งกระจาน สามารถเก็บกักน้ำได้ 710 ล้าน ลบ.ม.

แหล่งที่มา : [http:// www.phetchaburi.go.th/](http://www.phetchaburi.go.th/)

สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. ข้อมูลทั่วไป

2.1 คำขวัญประจำจังหวัด : ราชธานีเก่า อู่ข้าวอู่น้ำ เลิศล้ำกานท์กวี คนดีศรีอยุธยา

2.2 ตราประจำจังหวัด : รูปหอยสังข์ประดิษฐานอยู่บนพานแว่นฟ้าภายในปราสาทใต้ต้นหมัน

2.3 ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นหมัน (Cordia dichotoma)

2.4 ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกโสน (Sesbania aculeata)

2.5 สัตว์น้ำประจำจังหวัด : กุ้งแม่น้ำ หรือ กุ้งก้ามกราม (Giant Freshwater Prawn)

2.6 ประวัติโดยย่อ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นอดีตราชธานีของไทยมีหลักฐานของการเป็นเมืองในลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ตั้งแต่ประมาณพุทธศตวรรษที่ 16-18 โดยมีร่องรอยของที่ตั้งเมือง โบราณสถาน โบราณวัตถุ และเรื่องราวเหตุการณ์ ในลักษณะ ตำนานพงศาวดาร ไปจนถึงหลักศิลาจารึก ซึ่งถือว่าเป็นหลักฐานร่วมสมัยที่ใกล้เคียงเหตุการณ์มากที่สุด ซึ่งเมืองอโยธยา หรือ อโยธยาศรีรามเทพนคร หรือเมืองพระราม มีที่ตั้งอยู่บริเวณด้านตะวันออกของเกาะเมืองอยุธยา มีบ้านเมืองที่มีความเจริญทางการเมือง การปกครอง และมีวัฒนธรรมที่รุ่งเรืองแห่งหนึ่ง มีการใช้กฎหมายในการปกครองบ้านเมือง 3 ฉบับ คือ พระอัยการลักษณะเบ็ดเสร็จ พระอัยการลักษณะทาส พระอัยการลักษณะกู้หนี้

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ทรงกู้เอกราชคืนมาได้ในปี พ.ศ. 2127 และ เสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 ใน พ.ศ. 2310 สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทรงกอบกู้เอกราชได้ในปลายปีเดียวกันแล้วทรงสถาปนา กรุงธนบุรีเป็นราชธานีแห่งใหม่ โดยกวาดต้อนผู้คนจากกรุงศรีอยุธยาไปยังกรุงธนบุรีเพื่อสร้างเมืองใหม่ แต่กรุงศรีอยุธยาไม่ได้กลายเป็นเมืองร้าง ยังคงมีคนรักถิ่นฐานบ้านเดิมอาศัยอยู่และราษฎรที่หลบหนีไปได้กลับเข้ามาอยู่รวมกัน ต่อมาได้รับการยกย่อง เป็นเมืองจัตวาเรียก “เมืองกรุงเก่า”

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงยกเมืองกรุงเก่าขึ้นเป็นหัวเมืองจัตวาเช่นเดียวกับสมัยกรุงธนบุรี หลังจากนั้น พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้จัดการปฏิรูปการปกครองทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคโดยการปกครองส่วนภูมิภาคนั้นโปรดให้จัดการปกครองแบบเทศาภิบาลขึ้นโดยให้รวมเมืองที่ใกล้เคียงกัน 3-4 เมือง ขึ้นเป็นมณฑล มีข้าหลวงเทศาภิบาลเป็นผู้ปกครอง โดยในปี พ.ศ. 2438 ทรงโปรดให้จัดตั้งมณฑลกรุงเก่าขึ้น ประกอบด้วยหัวเมืองต่าง ๆ คือ กรุงเก่าหรืออยุธยา อ่างทอง สระบุรี ลพบุรี พรหมบุรี อินทร์บุรี และสิงห์บุรี ต่อมาโปรดให้รวมเมืองอินทร์ และเมืองพรหมเข้ากับเมืองสิงห์บุรี ตั้งที่ว่าการมณฑลที่อยุธยา และต่อมาในปี พ.ศ. 2469 เปลี่ยนชื่อจากมณฑลกรุงเก่าเป็น มณฑลอยุธยา ซึ่งจากการจัดตั้งมณฑลอยุธยามีผลให้อยุธยามีความสำคัญทางการบริหาร การปกครองมากขึ้นการสร้างสิ่งสาธารณูปโภคหลายอย่างมีผลต่อการพัฒนาเมืองอยุธยา

ในเวลาต่อมา จนเมื่อยกเลิกการปกครองระบบเทศบาล ภายหลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 อยุธยา จึงเปลี่ยนฐานะเป็นจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจนถึงปัจจุบัน

ในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรีได้มีนโยบายบูรณะโบราณสถานภายในเมืองอยุธยาเพื่อเป็นการฉลองสืบห้าพุทธศตวรรษประจวบกับในปี พ.ศ.2498 นายกรัฐมนตรีประเทศพม่าเดินทางมาเยือนประเทศไทยและมอบเงินจำนวน 200,000 บาท เพื่อปฏิสังขรณ์วัดและองค์พระมิ่งมงคลพิตร เป็นการเริ่มต้นการบูรณะโบราณสถานในอยุธยาอย่างจริงจัง ซึ่งต่อมากรมศิลปากรเป็นหน่วยงานสำคัญในการดำเนินการ จนองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติหรือยูเนสโก มีมติให้ขึ้นทะเบียนนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เป็น “มรดกโลก” เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2534 มีพื้นที่ครอบคลุมในบริเวณโบราณสถานเมืองอยุธยาอาณาจักรกรุงศรีอยุธยา เป็นราชธานีมาตั้งแต่วันที่ 3 เมษายน 1893 จนถึงวันที่ 7 เมษายน 2310 เป็นเวลายาวนานถึง 417 ปี มีประวัติในการปกครอง การกอบกู้เอกราช วีรกรรมและด้านขนบธรรมเนียมประเพณีมากมาย เป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์ธัญญาหารดังคำกล่าวที่ว่า “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” ทั่วทั้งจังหวัดพระนครศรีอยุธยายังมากมายไปด้วยวัดวาอาราม ปราสาทราชวังและปูชนียสถาน ปูชนียวัตถุมากมายกรุงศรีอยุธยามีพระมหากษัตริย์ปกครองอาณาจักรสืบต่อกันมา 33 พระองค์ มีราชวงศ์ผลัดเปลี่ยนกันครองอาณาจักรรวม 5 ราชวงศ์

1. ราชวงศ์อู่ทอง
2. ราชวงศ์สุพรรณภูมิ
3. ราชวงศ์สุโขทัย
4. ราชวงศ์ปราสาททอง
5. ราชวงศ์บ้านพลูหลวง

2.7 สภาพทางภูมิศาสตร์

3) ภูมิอากาศ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุม 2 ชนิด คือมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดจากทิศตะวันออกเฉียงเหนือปกคลุมในช่วงฤดูหนาว ทำให้บริเวณจังหวัดพระนครศรีอยุธยาประสบกับสภาวะอากาศหนาวเย็นและแห้งแล้ง กับมรสุมอีกชนิดหนึ่งคือมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดจากทิศตะวันตกเฉียงใต้ปกคลุมในช่วงฤดูฝนทำให้อากาศชุ่มชื้น และมีฝนตก

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนซึ่งมีคุณสมบัติเย็นและแห้งจะแผ่ลงมาปกคลุมประเทศไทยในช่วงนี้ แต่เนื่องจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาอยู่ในภาคกลางอิทธิพลของบริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนที่แผ่ลงมาปกคลุมในช่วงฤดูหนาวจะช้ากว่าภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้อากาศหนาวเย็นช้ากว่าสองภาคดังกล่าว โดยเริ่มมีอากาศหนาวเย็นประมาณกลางเดือนพฤศจิกายนเป็นต้นไป

ฤดูร้อน เริ่มเมื่อมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือสิ้นสุดลง คือประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ในระยะนี้จะมีหย่อมความกดอากาศต่ำเนื่องจากความร้อนปกคลุมประเทศไทยตอนบน ประกอบกับลมที่พัดปกคลุมประเทศไทยในช่วงนี้เป็นลมฝ่ายใต้ ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป โดยมีอากาศร้อนจัดอยู่ในเดือนเมษายน

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย ร่องความกดอากาศต่ำที่พัดผ่านบริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมาพัดผ่านบริเวณภาคกลาง และภาคเหนือเป็นลำดับในระยษนี้ทำให้มีฝนตกชุกขึ้นตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป โดยเดือนกันยายนเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกที่สุดในรอบปีและเป็นช่วงที่มีความชื้นสูง

4) ภูมิประเทศ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มภาคกลางตอนล่างของประเทศห่างจากกรุงเทพมหานคร ทางถนนสายเอเชีย 75 กิโลเมตร ทางรถไฟ 72 กิโลเมตร และทางเรือ 103 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 2,556.64 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,597,900 ไร่ นับว่าเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 63 ของประเทศไทย และเป็นอันดับที่ 11 ของจังหวัดในภาคกลาง

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่มน้ำท่วมถึง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นทุ่งนา ไม่มีภูเขา ไม่มีป่าไม้ มีแม่น้ำไหลผ่าน 4 สาย ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก แม่น้ำลพบุรีและแม่น้ำน้อย รวมความยาวประมาณ 200 กิโลเมตร มีลำคลองใหญ่น้อย 1,245 คลอง เชื่อมต่อกับแม่น้ำเกือบทั่วบริเวณพื้นที่

จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดลพบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ จังหวัดสระบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ จังหวัดสุพรรณบุรี

แหล่งที่มา : <http://ww2.ayutthaya.go.th/>

สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดชลบุรี

3. ข้อมูลทั่วไป

3.1 คำขวัญประจำจังหวัด : ทะเลงาม ข้าวหลามอร่อย อ้อยหวาน จักสานดี ประเพณีวิ่งควาย

3.2 ตราประจำจังหวัด : รูปภูเขาอยู่ริมทะเล

3.3 ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นประดู่ป่า (Pterocarpus macrocarpus Kurz)

3.4 ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกประดู่ป่า

3.5 สัตว์น้ำประจำจังหวัด : -

3.6 ประวัติโดยย่อ

จังหวัดชลบุรี เป็นดินแดนที่ปรากฏขึ้นมาในหน้าประวัติศาสตร์ตั้งแต่สมัยทวารวดี ขอม และสุโขทัย แต่เดิมเป็นเพียงเมืองเกษตรกรรมและชุมชนประมงเล็ก ๆ หลายเมืองกระจัดกระจายกันอยู่ห่าง ๆ โดยในทำเนียบศักดินาหัวเมืองสมัยอยุธยากำหนดให้ชลบุรีเป็นเมืองชั้นจัตวา ส่วนแผนที่ไตรภูมิก็มีชื่อตำบลสำคัญของชลบุรีปรากฏอยู่ เรียงจากเหนือลงใต้ คือ เมืองบางทราย เมืองบางปลาสร้อย เมืองบางพระเรือ (ปัจจุบันคือบางพระ) และเมืองบางละมุง แม้ว่าจะเป็นเพียงเมืองเล็ก ๆ แต่ก็อุดมไปด้วยทรัพยากรทั้งบนบกและในทะเล มีการทำไร่ ทำนา ทำสวน และออกทะเลมาแต่เดิม นอกจากนี้ยังมีการติดต่อกับชาวจีนที่ล่องเรือสำเภาเข้ามาค้าขายกับกรุงสยามด้วย

ดินแดนที่เรียกว่าจังหวัดชลบุรี มีผู้คนอาศัยอยู่มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์แล้ว คือสามารถย้อนไปได้จนถึงยุคหินขัด เช่น บริเวณที่ลุ่มริมฝั่งแม่น้ำพานทองเคยมีมนุษย์ยุคหินใหม่อาศัยอยู่ โดยชนกลุ่มนี้นิยมใช้ขวานหินขัดเพื่อการเก็บหาล่าไล่ รวมถึงใช้ลูกปัดและกำไล ภาชนะเครื่องปั้นดินเผาซึ่งมีลายที่เกิดจากการใช้เชือกทาบลงไปขณะดินยังไม่แห้ง นอกจากนี้ยังพบเศษอาหารทะเลพวกหอย ปู และปลาอีกด้วย เมื่อปี พ.ศ. 2522 ได้มีการขุดสำรวจที่ตำบลพนมดี อำเภอพนัสนิคม พบร่องรอยของชุมชนโบราณก่อนประวัติศาสตร์โคกพนมดี ทำให้สันนิษฐานได้ว่า ภายในเนื้อที่ 4,363 ตารางกิโลเมตรของชลบุรี อดีตเคยเป็นที่ตั้งเมืองโบราณที่มีความรุ่งเรืองถึง 3 เมือง ได้แก่ เมืองพระรถ เมืองศรีพโล และ เมืองพญาแร่ โดยอาณาเขตของ 3 เมืองนี้รวมกันเป็นจังหวัดชลบุรีในปัจจุบัน

“เมืองพระรถ” ในสมัยทวารวดีและสมัยลพบุรี ประมาณ 1,400-700 ปีก่อน บริเวณตำบลหน้าพระธาตุ อำเภอพนัสนิคมในปัจจุบัน มีร่องรอยของเมืองใหญ่ชื่อ “เมืองพระรถ” ตั้งอยู่ในที่ราบลุ่มซึ่งแม่น้ำหลายสายไหลมาบรรจบกันเป็นแม่น้ำพานทอง โดยสามารถใช้แม่น้ำสายนี้เป็นทางคมนาคมติดต่อกับเมืองศรีมโหสถในจังหวัดปราจีนบุรี (ปัจจุบันคือบริเวณบ้านสระมะเขือ บ้านโคกวัด และบ้านหนองสะแก อำเภอศรีมโหสถ) จนไปถึง

อำเภออรัญประเทศได้ อีกทั้งยังมีเส้นทางเดินเท้าเชื่อมไปถึงจังหวัดระยองและจันทบุรี ผ่านเมืองพญาเร่ซึ่งเป็นเมืองโบราณสำคัญอีกแห่งหนึ่งของชลบุรี เมืองพระรถจึงกลายเป็นศูนย์กลางการคมนาคมของชลบุรีในยุคนั้น

นอกจากนี้ นักโบราณคดียังสำรวจพบว่าเมืองพระรถเป็นเมืองโบราณยุคเดียวกับเมืองศรีโพธิ์ หรือเก่ากว่าเล็กน้อย เนื่องจากปรากฏว่ามีทางเดินโบราณเชื่อมต่อสองเมืองนี้ในระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร

“เมืองศรีโพธิ์” ตั้งอยู่บริเวณบ้านอู่ตะเภา ตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมืองชลบุรี หน้าเมืองมีอาณาเขตจรดตำบลบางทรายในปัจจุบัน เคยมีผู้ขุดพบโบราณวัตถุหลายอย่าง เช่น พระพุทธรูปทองคำ สัมฤทธิ์ แก้วพลีกันชนทองคำ ถ้วยชามสังคโลกคล้ายของสุโขทัย จระเข้ปูน และก้อนศิลาмирอยเท้าสุนัข เป็นต้น นักโบราณคดีสันนิษฐานว่าเมืองศรีโพธิ์เป็นเมืองในสมัยขอมเรืองอำนาจแห่งภูมิภาคอุษาคเนย์ และอาจจะมีอายุร่วมสมัยกับลพบุรีซึ่งอยู่หลังยุคอุทอง และก่อนยุคอยุธยาคือประมาณปี พ.ศ. 1600-1900

จากการขุดค้นทางโบราณคดีทำให้ทราบว่า ตัวเมืองศรีโพธิ์ตั้งอยู่ใกล้กับปากน้ำบางปะกง โดยเมื่อประมาณ 600 ปีก่อนในสมัยสุโขทัย เมืองนี้มีฐานะเป็นเมืองท่าชายทะเลที่มั่งคั่ง เปิดรับเรือสำเภาจากจีน กัมพูชา และเวียดนาม ให้มาจอดพักก่อนเดินทางต่อไปยังปากน้ำเจ้าพระยา (เป็นที่น่าเสียดายว่ากำแพงเมืองศรีโพธิ์ได้ถูกทำลายไปหมดสิ้นจากการก่อสร้างถนนสุขุมวิท จึงไม่เหลือร่องรอยทางโบราณคดีไว้ให้ศึกษา) ต่อมาในสมัยอยุธยาเมืองศรีโพธิ์ก็ค่อยๆหมดความสำคัญลง อาจเพราะปากแม่น้ำต้นเขินจากการพัฒนาของตะกอนจำนวนมาก ประชาชนจึงย้ายถิ่นฐานลงมาสร้างเมืองใหม่ที่ “บางปลาสร้อย” ซึ่งก็คือ “เมืองชลบุรี” ในปัจจุบัน (วัดใหญ่อินทารามในตัวเมืองชลบุรีปัจจุบัน ยังปรากฏภาพจิตรกรรมฝาผนังการค้าขายระหว่างคนไทย จีน และฝรั่ง บ่งบอกถึงบรรยากาศการค้าขายอันคึกคักในอดีต)

“เมืองพญาเร่” ตั้งอยู่ในเขตตำบลบ่อทอง อำเภอบ่อทอง เป็นเมืองยุคทวารวดีเช่นเดียวกับเมืองพระรถ เมืองนี้ตั้งอยู่ในเขตที่สูง ห่างจากเมืองพระรถประมาณ 32 กิโลเมตร ลักษณะผังเมืองเป็นรูปวงรี 2 ชั้น ชั้นแรกมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1,100 เมตร ส่วนชั้นในประมาณ 600 เมตร โดยคูเมืองและคันดินของตัวเมืองชั้นนอกทางด้านเหนือยังคงปรากฏเห็นได้ชัดเจนในปัจจุบัน

เมืองพญาเร่มีการติดต่อกับเมืองพระรถอยู่เนืองๆโดยใช้คลองหลวงเป็นเส้นทางสัญจร ปัจจุบันลำคลองนี้ยังคงอยู่ โดยเป็นคลองสายสำคัญและมีความยาวที่สุดของจังหวัดชลบุรี ทุกวันนี้การทำนาในอำเภอพนัสนิคมและอำเภอพานทอง ยังคงอาศัยน้ำจากคลองนี้ เนื่องจากมีแควหลายสายแตกสาขาออกไป แควใหญ่ที่สุดคือแควที่เกิดจากทิวเขาป่าแดง

3.7 สภาพทางภูมิศาสตร์

5) ภูมิอากาศ

จังหวัดชลบุรีมีลักษณะอากาศแบบมรสุมเขตร้อน (Tropical Climate) โดยได้รับอิทธิพลจากทั้งลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ในช่วงเดือนสิงหาคม ถึง เดือนตุลาคม และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึง เดือนกุมภาพันธ์ ส่งผลให้จังหวัดชลบุรีมีฤดูกาลแตกต่างกันอย่างชัดเจน 3 ฤดู ได้แก่

ฤดูร้อน เดือนมีนาคม-เดือนพฤษภาคม อากาศค่อนข้างอบอ้าว แต่ไม่ถึงกับร้อนจัด

ฤดูฝน เดือนสิงหาคม-เดือนตุลาคม มีฝนตกกระจายทั่วไป โดยมักตกหนักในเขตป่าและภูเขา
ฤดูหนาว เดือนพฤศจิกายน-เดือนกุมภาพันธ์ อากาศไม่หนาวจัด ทว่าเย็นสบาย ท้องฟ้าสดใส ปลอด
โปร่ง และมีแดดตลอดวัน นับเป็นช่วงเวลาซึ่งชายหาดจะคึกคักไปด้วยนักท่องเที่ยว ส่วนภาคเกษตรในฤดูนี้เป็น
เวลาที่ค่อนข้างแล้ง เพราะฝนทิ้งช่วงหลายเดือน

6) ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดชลบุรีมีการผสมผสานกันมากถึง 5 แบบ ทั้งที่ราบลูกคลื่นและเนินเขา ที่
ราบชายฝั่งทะเล ที่ราบลุ่มแม่น้ำบางปะกง พื้นที่สูงชันและภูเขา รวมถึงเกาะน้อยใหญ่อีกมากมายที่ราบลูกคลื่น
และเนินเขา ของชลบุรี พบได้ทางด้านตะวันออกของจังหวัด ในเขตอำเภอบ้านบึง พนัสนิคม หนองใหญ่ ศรีราชา
บางละมุง สัตหีบ และบ่อทอง พื้นที่นี้มีลักษณะสูงๆ ต่ำๆ คล้ายลูกกระพรวน ปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่ถูกใช้ไปในการ
ปลูกมันสำปะหลัง สำหรับ ที่ราบชายฝั่งทะเล นั้นพบตั้งแต่ปากแม่น้ำบางปะกง ถึงอำเภอสัตหีบ เป็นที่ราบแคบๆ
ชายฝั่งทะเล มีภูเขาสูงเล็กๆ สลับเป็นบางตอน ถัดมาคือ พื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำบางปะกง มีลำน้ำคลองหลวงยาว
130 กิโลเมตร ต้นน้ำอยู่ที่อำเภอบ่อทองและอำเภอบ้านบึง ผ่านพนัสนิคม ไปบรรจบเป็นคลองพานทองไหลลงสู่
แม่น้ำบางปะกง โดยดินตะกอนอันอุดมสมบูรณ์จากการพัดพาของแม่น้ำบางปะกงนี้เอง ได้ก่อให้เกิดที่ราบลุ่ม
เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม ส่วน พื้นที่สูงชันและภูเขา นั้น อยู่ตอนกลางและด้านตะวันออกของจังหวัด ตั้งแต่
อำเภอเมืองฯ บ้านบึง ศรีราชา หนองใหญ่ และบ่อทอง ที่อำเภอศรีราชานั้นเป็นต้นน้ำของอ่างเก็บน้ำบางพระ
แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคหลักแห่งหนึ่งของชลบุรี

จังหวัดชลบุรีมีชายฝั่งทะเลยาวถึง 160 กิโลเมตร วิวแห่งคดโค้งสวยงาม เกิดเป็นหน้าผาหิน หาดทราย
ทอดยาว ป่าชายเลน ป่าชายหาด ฯลฯ ซึ่งอ่าวหลายแห่งสามารถพัฒนาไปเป็นท่าจอดเรือกำบังคลื่นลมได้เป็น
อย่างดี อาทิ ท่าจอดเรือรบที่อำเภอสัตหีบ เป็นต้น สำหรับ เกาะ สำคัญๆมีอยู่ไม่น้อยกว่า 46 เกาะ เช่น เกาะสีชัง
เกาะคางคาว เกาะรีน เกาะไผ่ เกาะลอย เกาะล้าน เกาะครก เกาะสาก เกาะขาม เกาะแสมสาร และเกาะครามที่
อยู่ในเขตทหารเรือของอำเภอสัตหีบ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และอนุบาลเต่าทะเลที่หายากและใกล้สูญพันธุ์ของไทย
เป็นต้น โดยเกาะเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นปราการธรรมชาติ ช่วยป้องกันคลื่นลม ทำให้ชลบุรีไม่ค่อยมีคลื่นขนาดใหญ่
ต่างจากจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด ซึ่งมักมีคลื่นใหญ่กว่า ด้วยเหตุนี้เองชายฝั่งของชลบุรีจึงเต็มไปด้วยท่า
จอดเรือประมง และเหมาะแก่การสร้างท่าจอดเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ อาทิ ท่าเรือแหลมฉบัง เป็นต้น

ภูมิประเทศอันหลากหลายดังกล่าว หล่อหลอมให้ชลบุรีสามารถพัฒนากิจกรรมต่างๆได้อย่างต่อเนื่อง ไม่
ว่าจะเป็นด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การพาณิชย์ การท่องเที่ยว และการคมนาคมที่สะดวกสบาย

ทิศเหนือ	ติดกับจังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศใต้	ติดกับจังหวัดระยอง
ทิศตะวันออก	ติดกับจังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดระยอง
ทิศตะวันตก	ติดกับชายฝั่งทะเลตะวันออกของอ่าวไทย

แหล่งที่มา : <http://www.chonburi.go.th/>

สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดระยอง

4. ข้อมูลทั่วไป

4.1 คำขวัญประจำจังหวัด : ผลไม้รสล้ำ อุตสาหกรรมก้าวหน้า น้ำปลารสเด็ด เกาะเสม็ดสวยหรู สุนทรภู่กวีเอก

4.2 ตราประจำจังหวัด : รูปต้นมะพร้าว เกาะเสม็ด และปลัปลาทูที่ประทับในรัชกาลที่ 5 บนเกาะเสม็ด

4.3 ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นประดู่ (Pterocarpus macrocarpus)

4.4 ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกประดู่

4.5 สัตว์น้ำประจำจังหวัด : ปลาพลวงทอง (Golden mahseer, Gold soro brook carp)

4.6 ประวัติโดยย่อ

ระยอง เริ่มปรากฏชื่อในพงศาวดารเมื่อปี พ.ศ.2113 ในรัชสมัยของสมเด็จพระมหาธรรมราชาแห่งกรุงศรีอยุธยา โดยมีประวัติดั้งเดิมตามข้อสันนิษฐานว่า น่าจะก่อตั้งเมืองขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. 1500 ยุคที่ขอมมีอำนาจเพื่อข่มขู่ดินแดนสุวรรณภูมิ นักโบราณคดีได้สันนิษฐานจากหลักฐานที่พบ คือ ซากศิลาแลงคูค่าย ที่ยังหลงเหลืออยู่ในเขตอำเภอบ้านค่าย อันเป็นศิลปะการก่อสร้างแบบขอม โดยในสมัยโบราณ ระยองมีชนพื้นเมืองคือชาวชอง ซึ่งเป็นเผ่าที่อาศัยอยู่กระจายโดยทั่วไปในภาคตะวันออก ในประวัติศาสตร์ตอนหนึ่งได้กล่าวถึงเมืองระยองในปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา ระหว่างที่กรุงศรีอยุธยาใกล้จะเสียแก่พม่าเป็นครั้งที่ 2

ในสมัยพระเจ้าเอกทัศ ในเดือนยี่ปี พ.ศ.2309 พระยาวชิรปราการ หรือ พระยาตาก พร้อมไพร่พลประมาณ 500 คน ได้ตีฝ่าวงล้อมทัพพม่า มุ่งสู่ตะวันออกมาหยุดพักไพร่พลที่เมืองระยอง และได้ปราบปรามคณะกรรมการเมืองที่แข็งข้อยึดเมืองระยองได้ จากความสามารถครั้งนั้น เหล่าทหารจึงยกย่องให้เป็น "เจ้าตากสิน" ก่อนเดินทางไปยังเมืองจันทบุรี เพื่อยึดที่ดินในการกอบกู้อิสรภาพคืนจากพม่าได้ในปี พ.ศ.2113

4.7 สภาพทางภูมิศาสตร์

7) ภูมิอากาศ

จังหวัดระยองมีลักษณะภูมิอากาศ แบบมรสุมเขตร้อน ลมทะเลพัดผ่านตลอดปี อากาศอบอุ่นไม่ร้อนจัด บริเวณชายฝั่งทะเลเย็นสบาย ในฤดูฝนจะมีฝนตกชุกระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงตุลาคมของทุกปี สามารถเก็บน้ำไว้ในอ่างเก็บน้ำเพียงพอสำหรับการใช้อุปโภคบริโภคและอุตสาหกรรมได้ตลอดทั้งปี

8) ภูมิประเทศ

เป็นที่ราบชายฝั่งที่เกิดจากการทับถมของตะกอนบริเวณแอ่งลุ่มน้ำระยอง และที่ลาดสลับเนินเขาและภูเขา มีลักษณะเป็นลอนลูกคลื่นสูงต่ำสลับกันไป โดยมีพื้นที่ ทิวเขา 2 แนว คือ ทิวเขาชะเมาทาง ทิศตะวันออก ซึ่งสูงจากระดับน้ำทะเล 1,035 เมตร และทิวเขาที่อยู่ประมาณกึ่งกลางของตัวจังหวัดเป็นแนวยาวจากอำเภอเมืองระยองขึ้นไปทางเหนือจนสุดเขตจังหวัด มีแม่น้ำสายสั้น ๆ ซึ่งเกิดจากเทือกเขาจันทบุรีและเทือกเขาบรรทัด ไหลลงสู่อ่าวไทย แม่น้ำที่สำคัญ ได้แก่ แม่น้ำบางประกง แม่น้ำจันทบุรี แม่น้ำระยอง เป็นต้น ลักษณะชายฝั่งทะเลมีหาดทรายสวยงามและมีเกาะใหญ่น้อยเรียงรายเลียบตามแนวชายฝั่งนับเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศ

จังหวัดระยองตั้งอยู่ทิศตะวันออกของประเทศไทย ระหว่างเส้นรุ้งที่ 12-13 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 101-102 องศาตะวันออก มีพื้นที่ประมาณ 3,552 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 2,220,000 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางทิศตะวันออกประมาณ 179 กิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อเขตอำเภอหนองใหญ่ อำเภอบ่อทอง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ทิศใต้ ติดชายฝั่งอ่าวไทย ยาวประมาณ 100 กิโลเมตร

ทิศตะวันออก ติดต่อเขตอำเภอนายายอาม อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อเขตอำเภอสัตหีบ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

แหล่งที่มา : <http://www.rayong.go.th/>

สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดภูเก็ต

5. ข้อมูลทั่วไป

5.1 คำขวัญประจำจังหวัด : ไข่มุกอันดามัน สวรรค์เมืองใต้ หาดทรายสีทอง สองวีรสตรี บารมีหลวงพ่อแช่ม

5.2 ตราประจำจังหวัด : รูปอนุสาวรีย์สองวีรสตรี อยู่ในวงกลมล้อมด้วยลายกนก

5.3 ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นประดู่ (Pterocarpus indicus)

5.4 ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกเฟื่องฟ้า (Bougainvillea)

5.5 สัตว์น้ำประจำจังหวัด : หอยมุกจานหรือหอยมุกขอบทอง (Pinctada maxima)

5.6 ประวัติโดยย่อ

“ภูเก็ต” ได้มีการค้นพบหลักฐานทางโบราณคดีที่บ้านกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งได้ขุดพบเครื่องมือหินและขวานหินเป็นการแสดงให้ทราบว่า มีมนุษย์อาศัยในดินแดนแถบนี้ไม่ต่ำกว่า 3,000 ปี มาแล้ว และได้มีหลักฐานการกล่าวถึงดินแดนในแถบนี้อีกครั้ง เมื่อปี พ.ศ.700 หรือ คริสต์ศตวรรษที่ 2 ในบันทึกของนักเดินเรือ ชื่อคลอดิอุส ปโตเลมี กล่าวถึงผืนดินหรือแผ่นดินในส่วนนี้ว่า แหลมตะโกลา เป็นผืนดินที่ถูกดันออกมาทางใต้กลายเป็นแหลมยาวๆ อยู่ส่วนปลายสุดของจังหวัดพังงา อันเนื่องมาจากการเคลื่อนไหวของรอยเลื่อน ของเปลือกโลกขนาดใหญ่ ที่เรียกว่า รอยเลื่อนคลองมารุย (Klong Marui Fault) ซึ่งวางตัวเป็นแนวยาวจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีและพังงา ลงมาทางทิศตะวันออกของภูเก็ต ต่อมาได้ถูกคลื่นลมในทะเลกัดเซาะ และตัดพื้นที่ดังกล่าวนี้ ออกจากผืนแผ่นดินใหญ่ จนกลายเป็นเกาะโดยเกิดร่องน้ำระหว่างจังหวัดภูเก็ตและพังงาขึ้น ที่เรียกว่า ช่องแคบปากพระ (เป็นร่องน้ำแคบ ๆ โดยส่วนที่ลึกที่สุดลึกเพียง 8-9 เมตร) ในปัจจุบัน

สำหรับการเรียกขานภูเก็ตของชาวต่างประเทศ ในอดีตนอกจากจะมีปรากฏในบันทึก เมื่อปี พ.ศ.700 ของนักเดินเรือ คลอดิอุส ปโตเลมี ที่เรียกผืนดินในบริเวณนี้ว่า แหลมตะโกลา แล้ว ได้มีปรากฏหลักฐานการกล่าวถึงผืนดินในบริเวณนี้อีกครั้ง จากบันทึก และแผนที่การเดินทางเรือมาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของชาวยุโรป ระหว่างพ.ศ.2054-2397 เรียกผืนดินนี้ว่า จังซีลอน นอกจากนี้ ได้มีหลักฐานเกี่ยวกับการเรียกขาน ผืนดินนี้ของชาวทวีปในปี พ.ศ.1568 ว่า มณิคราม หมายถึง เมืองแก้ว ซึ่งมีความหมายตรงกับชื่อ ภูเก็ต ที่ปรากฏในจดหมายเหตุเมืองกลาง ฉบับที่ 1 ในปีพ.ศ. 2328 และได้มีการเรียกขานเรื่อย ๆ จนกลายเป็น ภูเก็ต ซึ่งได้ปรากฏในราชกิจจานุเบกษา มาตั้งแต่ พ.ศ. 2450 เป็นต้นมา ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ชื่อของจังหวัดภูเก็ตที่ได้มีการกล่าวขานตั้งแต่ในอดีตจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ประกอบด้วย แหลมตะโกลา มณิคราม จังซีลอน ภูเก็ต และภูเก็ต ซึ่งในบางครั้งได้มีการเรียกขานว่า สิลัน ถลาง และทุ่งคร่วมด้วย

5.7 สภาพทางภูมิศาสตร์

9) ภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตร้อนชื้น อยู่ในพื้นที่ที่มีอากาศร้อนชื้นและชื้นชื้นตลอดปีมีเพียง 2 ฤดู คือ ฤดูฝน ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงพฤศจิกายน และ ฤดูร้อนได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงเมษายน เดือนมีนาคมเป็นเดือนที่มีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุดคือ 33.4 เซลเซียส และเดือนมกราคม เป็นเดือนที่มีอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุดคือ 22 เซลเซียส

10) ภูมิประเทศ

พื้นที่จังหวัดภูเก็ตประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดจากแนวทิศเหนือถึงทิศใต้ ส่วนใหญ่อยู่ทางด้านตะวันตกของเกาะมียอดเขาที่สูงที่สุดประมาณ 529 เมตร คือ ยอดเขา "ไม้เท้าสิบสอง" อยู่ในเขตตำบลป่าตอง อำเภอกะทู้ และอีกประมาณร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลาง และตะวันออกของเกาะ ส่วนพื้นที่ฝั่งตะวันตกเป็นภูเขาและหาดทราย นอกจากนี้ยังมีลำคลองเล็กๆ อาทิ คลองบาใหญ่ คลองท่าจีน คลองท่าเรือ คลองบางโรง เป็นต้น

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 45 ลิปดา ถึง 8 องศา 15 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 98 องศา 15 ลิปดา ถึง 98 องศา 40 ลิปดาตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะ จัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร 32 เกาะ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 48.7 กิโลเมตร เฉพาะเกาะภูเก็ตมีพื้นที่ 543.034 ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมี พื้นที่ 27 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด 570.034 ตารางกิโลเมตร หรือ 356,271.25 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 402 รวมระยะทาง 867 กิโลเมตร หรือ ระยะทาง ทางอากาศ คิดเป็น 688 กิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานเทพกระษัตรีและสะพานศรีสุนทร (ส่วนสะพานสารสิน ปัจจุบันพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว)
ทิศตะวันออก	ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

แหล่งที่มา : <http://www.phuket.go.th/>

สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดนครศรีธรรมราช

6. ข้อมูลทั่วไป

- 6.1 คำขวัญประจำจังหวัด : เมืองประวัติศาสตร์ พระธาตุทองคำ ชื่นฉ่ำธรรมชาติ แร่ธาตุอุดม
เครื่องถมสามกษัตริย์ มากวัดมากศิลป์ ครบสิ้นกุ้งปู
- 6.2 ตราประจำจังหวัด : รูปพระบรมธาตุเจดีย์ มีรูปสัตว์ตามปັນักษัตรล้อมรอบ

- 6.3 ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นแฉะ (Mellettia atropurpurea)
- 6.4 ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกราชพฤกษ์
- 6.5 สัตว์น้ำประจำจังหวัด : ปลาหมอ
- 6.6 ประวัติโดยย่อ

นครศรีธรรมราช เป็นเมืองโบราณที่มีความสำคัญทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และศาสนามากที่สุดเมืองหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นครศรีธรรมราชมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางมาไม่น้อยกว่า 1800 ปีมาแล้ว หลักฐานทางโบราณคดี และหลักฐานทางเอกสารที่ปรากฏในขณะนี้ยืนยันได้ว่า นครศรีธรรมราช มีกำเนิดมาแล้วตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 7 เป็นอย่างน้อย

จากประวัติศาสตร์อันยาวนานแห่งนครศรีธรรมราช สามารถประมวลได้ว่า “นครศรีธรรมราช” ได้ปรากฏชื่อในที่ต่างๆ หลายชื่อตามความรู้ความเข้าใจที่สืบทอด กันมา และสำเนียงภาษาของชนชาติต่าง ๆ ที่เคยเดินทางผ่านในระยะเวลาที่ต่างกันเช่น ตามพลิงคม ตามพรลิงค์ มัทธาลิงคม ตามพลิงเกศวร โฮลิง โพลิง เชียะไท้ว โลแค็ก (Locae) ลีธรรมนคร ศรีธรรมราช ลิกอร์ (Ligor) ละคอน คิวตุดอน สุวรรณปุระ ปาฏลีบุตร (Pataliputra) และเมือง นคร เป็นต้น

คำว่า “นครศรีธรรมราช” น่าจะมาจากสร้อยพระนามของปฐมกษัตริย์ ผู้ครอง นครศรีธรรมราช คือพระเจ้าศรีธรรมโศกราช คำนี้ แปลความได้ว่า “นครอันงานสง่าแห่ง พระราชาผู้ทรงธรรม” และธรรมของราชา แห่งนครนี้ก็คือ ธรรมแห่ง พระพุทธศาสนา

ถ้าจะลำดับความเป็นมาของนครศรีธรรมราช จากหลักฐาน โบราณคดี และ ประวัติศาสตร์ที่สืบค้น ได้ในขณะนี้ พบว่ามีภูมิหลังอันยาวนานนับตั้งแต่ยุคหินกลาง ในราว 8,350-11,000 ปีที่แล้วมา จากหลักฐานมีการพบเครื่องหิน ที่มีตัวขวานยาวใหญ่ (บางคนเรียกว่าระนาดหิน) ที่อำเภอท่าศาลา ในยุคโลหะ ได้พบหลักฐานทางโบราณคดี คือ กลองมโหระทึกสำริด 2 ใบ ที่บ้านเกตุ กาย ตำบลท่าเรือ อำเภอเมือง และที่คลองคูด้วน อำเภอฉวาง

นอกจากนี้ในบริเวณพื้นที่อำเภอสิชลปัจจุบัน ยังมีร่องรอยโบราณสถาน และโบราณวัตถุเกี่ยวเนื่องในศาสนาพราหมณ์ ซึ่งมีอายุเก่าแก่ที่สุดใน นครศรีธรรมราช เช่น พระพุทธรูปสำริด ศิลปะแบบอมราวดีของอินเดีย และเศียรพระพุทธรูปศิลปะแบบคุปตะอินเดีย เป็นต้น จากหลักฐานเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่าใน ช่วงนี้นครศรีธรรมราชได้รับ

อิทธิพลวัฒนธรรมมาจากอินเดียอย่างมากมาย ทั้งในด้านศาสนา ความเชื่อ อักษร ภาษา ประเพณี และการปกครอง จนกลายเป็นพื้นฐานวัฒนธรรม นครศรีธรรมราชมาถึง ปัจจุบันนี้

พุทธศตวรรษที่ 17-19 เป็นช่วงที่นครศรีธรรมราชมีความเจริญรุ่งเรืองสูงสุด ภายใต้ การปกครองของราชวงศ์ศรีธรรมมาโคกราช ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองน่าจะ เนื่องมาจากการเป็นสถานีการค้าสำคัญของคาบสมุทรไทยเป็นจุดพักถ่าย ซื้อสินค้าระหว่าง ตะวันออกกับตะวันตกที่ดีที่สุดในเวลานั้น ประกอบกับบริเวณหาดทรายแก้วอันเป็นศูนย์ กลางของชุมชน เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุของ พระพุทธองค์ความศรัทธาและความเลื่อมใสในบวรพุทธศาสนา จึงเป็นปัจจัยชักนำให้ผู้คน จากทุกสารทิศในภาคใต้เข้ามา ตั้งถิ่นฐานในนครศรีธรรมราชอย่างหนาแน่น ในราว พ.ศ. 1700 เศษ ราชวงศ์ศรีธรรมมาโคกราช ก็สามารถจัดการปกครอง หัวเมืองรายรอบ ได้สำเร็จถึง 12 เมือง เรียกว่า เมืองสิบสองนักษัตร คือ

1. เมืองสายบุรี ตราหนุ
2. เมืองปัตตานี ตราวัว
3. เมืองกลันตัน ตราเสือ
4. เมืองปาหัง ตรากระทาย
5. เมืองไทรบุรี ตรางูใหญ่
6. เมืองพัทลุง ตรางูเล็ก
7. เมืองตรัง ตราม้า
8. เมืองชุมพร ตราแพะ
9. เมืองปันทายสมอ(กระบี่) ตราลิง
10. เมืองสระอุเลา (สงขลา) ตราไก่
11. เมืองตะกั่วป่า กลาง ตราหมา
12. เมืองกระบี่ ตราหมู

จากหลักฐานตำนานเมืองนครศรีธรรมราช ตำนานพระบรมธาตุนครศรีธรรมราช ตลอดถึงวรรณกรรมเรื่องพระนิพนธ์สุทรทุกสำนวน ต่างยืนยันให้เห็นอย่างชัดเจน ถึงความ รุ่งเรืองไพศาลของนครศรีธรรมราช ในยุคดังกล่าว และสามารถควบคุมหัวเมือง อื่น ๆ ได้ทั่ว ถึงคาบสมุทร มีแสนยานุภาพเกรียงไกรถึงขนาดกรีธาทัพไปตีลังกาถึงสองครั้ง

เหนือสิ่งอื่นใดราชวงศ์ศรีธรรมมาโคกราช ได้สถาปนาพระพุทธศาสนา ลัทธิลังกาวงศ์ ขึ้นอย่างมั่นคงในนครศรีธรรมราช มีการบูรณะพระเจดีย์เดิม ให้เป็นทรงระฆังคว่ำ อันเป็น ศิลปะลังกา จนนครศรีธรรมราชกลายเป็นศูนย์กลางวัฒนธรรม เป็นเมืองแม่แห่งวัฒนธรรม ที่ได้ถ่ายทอด ศิลปวัฒนธรรมไปยัง หัวเมืองอื่น ๆ รวมทั้งสุโขทัยซึ่งในเวลานั้นเพิ่งเริ่ม ก่อตัวขึ้นเป็นราชธานีทาง ภาคเหนือตอนล่างใหม่ ๆ

ในช่วงแรกของการตั้งกรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานี คือสมัยสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ได้แต่งตั้งอุปราช (พัฒน์) บุตรเขยของพระเจ้านครศรีธรรมราช (หนู) ขึ้นเป็น เจ้าพระยานครศรีธรรมราช “เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (พัฒน์) รับราชการมาจนถึงปลาย รัชสมัยรัชกาลที่ 2 จึงได้กราบทูลลาออกจากตำแหน่งด้วย เห็นว่าชราภาพมากแล้ว พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย จึงได้โปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง พระบริรักษ์ ภูเบศรผู้ช่วย

ราชการเมืองนครศรีธรรมราชเป็นเจ้าเมืองนครศรีธรรมราช ต่อมา กระทำ ความดีความชอบในราชการ จนได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพระยานครศรีธรรมราช คนทั่วไป รู้จักในนาม เจ้าพระยานครน้อย”

เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อย) ตามหลักฐานทางราชการ กล่าวว่าเป็นบุตรเจ้า พระยานครศรีธรรมราช (พัฒน์) แต่คนทั่วไปทราบกันว่า เป็นโอรสพระเจ้ากรุงธนบุรี

เจ้าพระยานครศรีธรรมราชผู้มีความสามารถ ได้ปราบปรามหัวเมืองมลายู ได้สงบราบคาบเป็นนักการทูตที่สำคัญคนหนึ่ง โดยเฉพาะการเจรจากับอังกฤษในสมัย รัชกาลที่ 2-3 ได้ทำให้ เมืองนครศรีธรรมราชมีอิทธิพลต่อหัวเมืองมลายู เป็นที่น่านับถือยำเกรงแก่บริษัทอังกฤษซึ่ง กำลังแผ่อิทธิพลทางการค้าขายและทางการเมือง ในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นอกจากนี้ เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อย) ยังเป็นผู้มีฝีมือในทางช่างหลายอย่างเช่น ฝีมือในทาง การต่อเรือจนได้รับสมญาว่าเป็น “นาวิสถาปนิก” และใน สมัยรัชกาลที่ 4 เจ้าพระยา นครศรีธรรมราช (น้อย) ก็ได้ถวายพระแท่นถมตะทอง และ พระราชยานถมอีกด้วย

ภายหลังที่เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อย) ถึงแก่อสัญกรรม เจ้าเมืองนครศรีธรรมราชคนถัดมา คือ เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (น้อยกลาง) ผู้บุตรไม่เข้มแข็งเท่าที่ควรเป็นเหตุให้หัวเมือง กระจ่างกระเดื่อง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงแก้ไข จัดการปกครองหัว เมืองปักษ์ใต้ โดยให้มีการปกครองเป็นมณฑลนครศรีธรรมราชจึง เป็นมณฑลหนึ่งของ ประเทศไทย โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาสุโขมณีนวินิต (ปั้นสุโขม) เป็นข้าหลวงเทศาภิบาล มณฑลนครศรีธรรมราช ในพ.ศ. 2439

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีการเปลี่ยนแปลง การบริหาร ราชการแผ่นดินด้านการปกครองหัวเมืองอีกครั้งหนึ่งในรัชกาลนี้ โปรดฯ ให้มีการแต่งตั้ง ตำแหน่งอุปราชปักษ์ใต้ขึ้น เพื่อปกครองหัวเมืองปักษ์ใต้ทั้งหมด ในการนี้ได้ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมเด็จพระเจ้าฟ้ายุคลทิฆัมพร กรมหลวงลพบุรี ราเมศวร์ ดำรงตำแหน่ง อุปราชปักษ์ใต้

จนกระทั่งได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในปี พ.ศ. 2475 จึงได้ยุบมณฑล นครศรีธรรมราชลงเป็นจังหวัดหนึ่งของราชอาณาจักรไทย และดำรงฐานะดังกล่าว เรื่อยมา จนปัจจุบัน

ด้วยเหตุที่นครศรีธรรมราชมีประวัติอันยาวนานมาก ก่อนกรุงสุโขทัย ซึ่งถือว่าเป็น ราชธานีแรกของไทยมีความเจริญรุ่งเรืองทางพุทธศาสนา และศาสนาพราหมณ์มาก่อน ศิลป วัฒนธรรม เช่น ประติมากรรม สถาปัตยกรรม จิตรกรรม ช่างฝีมือพื้นบ้าน การละเล่น และ ขนบธรรมเนียมประเพณีอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรมจึงมีมาก ซึ่งชาวเมืองยังยึดถือปฏิบัติกัน อยู่ในปัจจุบัน นครศรีธรรมราชจึงมีอารยธรรมและศิลปวัฒนธรรมที่เป็น เอกลักษณ์ ของชาติ บ้านเมืองมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้

6.7 สภาพทางภูมิศาสตร์

11) ภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของนครศรีธรรมราช จากสภาพที่ตั้งใกล้เส้นศูนย์สูตร มีภูเขาและเป็นคาบสมุทรทั้งสองด้าน กล่าวคือ ด้านตะวันออกเป็นทะเลจีนใต้ มหาสมุทรแปซิฟิก ด้านตะวันตก เป็นทะเลอันดามันมหาสมุทรอินเดีย ทำให้นครศรีธรรมราช ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมจากมหาสมุทรอินเดียและพายุหมุนเขตร้อน จากทะเลจีนใต้ สลับกัน ดังนี้

1 ลมมรสุม ในแต่ละปี จังหวัดนครศรีธรรมราชจะได้รับอิทธิพลของลมมรสุม ดังนี้

1.1 ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ลมนี้มีทิศทางพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียและ ทะเลอันดามันเข้าสู่ประเทศไทย บริเวณชายฝั่งตะวันตกจึงมีฝนตกชุก ในส่วนของจังหวัด นครศรีธรรมราช นั้นเนื่องจากมีเทือกเขาทางตะวันตกและตอนกลางเป็นแนวกันทิศทางลม ทำให้ฝนตกไม่มากนัก อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะอยู่ในช่วงประมาณ เดือน พฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม

1.2 ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมนี้พัดผ่านอ่าวไทยเข้าสู่ภาคใต้ ทำให้เกิดฝนตกชุกในจังหวัด นครศรีธรรมราช เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด ตั้งอยู่ในด้านรับลมของ เทือกเขา อิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะทำให้ฝนตกมากในช่วงประมาณเดือน พฤศจิกายน - มกราคม

2. พายุหมุนเขตร้อน เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อลักษณะอากาศของจังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวคือ พายุหมุนเขตร้อนเป็นระบบความกดอากาศต่ำที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่ต่ำกว่า 2 องศา ละติจูดก่อตัวขึ้นเหนือ่านน้ำในเขตร้อนระหว่างละติจูด ประมาณ 5-20 องศาเหนือ โดยไม่มีระบบแนวปะทะเข้ามาเกี่ยวข้อง และมีการหมุนเวียนชัดเจน ซึ่งตามข้อ ตกลงระหว่างประเทศได้แบ่งชนิดของพายุหมุนเขตร้อนตามความรุนแรงดังต่อไปนี้

2.1 พายุดีเปรสชัน เป็นพายุหมุนเขตร้อนที่มีความเร็วสูงสุด ใกล้ศูนย์กลางที่ผิวพื้น ไม่เกิน 34 นอต (63 กิโลเมตรต่อชั่วโมง) ใช้สัญลักษณ์ D

2.2 พายุโซนร้อน เป็นพายุหมุนเขตร้อนที่มีความเร็วลมสูงสุดใกล้ศูนย์กลางที่ผิวพื้น ตั้งแต่ระหว่าง 34-63 นอต (63-117 กิโลเมตรต่อชั่วโมง)

2.3 พายุไต้ฝุ่น เป็นพายุหมุนเขตร้อนที่มีความเร็วสูงสุดใกล้ศูนย์กลางที่ผิวพื้น ตั้งแต่ 64 นอต (8 กิโลเมตรต่อชั่วโมง) ขึ้นไป

จังหวัดนครศรีธรรมราช ในช่วงตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมเป็นต้นไป จนถึง เดือน พฤศจิกายน มีโอกาสเสี่ยงต่อการได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากพายุหมุนเขตร้อน เพราะในช่วงดังกล่าว พายุมีโอกาสที่จะเคลื่อนเข้าสู่จังหวัดและก่อให้เกิดผลกระทบ โดยตรงมากที่สุด ซึ่งจากข้อมูล ตั้งแต่ พ.ศ 2494 -2539 ปรากฏว่า พายุเคลื่อนจากอ่าวไทย และขึ้นฝั่งที่จังหวัด นครศรีธรรมราช 10 ลูก ส่วนใหญ่มีกำลังแรงเป็นพายุดีเปรสชัน แต่เนื่องจากสภาพภูมิ ประเทศที่มีชายฝั่ง ทะเลเป็นแนวยาวติดต่อกับอ่าวไทย จังหวัด นครศรีธรรมราชจึงมีโอกาสได้ รับผลกระทบจากพายุดีเปรสชันด้วย โดยมีพายุ 2 ลูก จากจำนวนทั้งหมด 10 ลูก เคลื่อนที่ขึ้น ฝั่งขณะมีกำลังแรงขึ้นพายุโซนร้อน ส่งผลกระทบ อย่างรุนแรงต่อจังหวัดทั้งจากกระแสลมที่ พัดแรงจัด และฝนที่ตกหนักมากจนเกิดอุทกภัย เป็นบริเวณกว้าง พายุ 2 ลูกดังกล่าวได้แก่ พายุ โซนร้อน "แอเรียต" ที่เคลื่อนขึ้นฝั่งบริเวณ แหลมตะลุมพุก เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม พ.ศ 2505 นับเป็นภ ิยธรรมชาติที่รุนแรง ที่สุดที่เคยเกิดขึ้นในจังหวัด นครศรีธรรมราช อีกลูกหนึ่ง คือ พายุโซนร้อน "ฟอร์เรสต์" ที่เคลื่อนขึ้นฝั่งเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ 2535

นครศรีธรรมราช มี 2 ฤดู คือ

1. ฤดูร้อน อยู่ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน มีอากาศร้อนตลอดฤดูกาล อุณหภูมิ ปี 2550 ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม 2550 วัดได้ค่าเฉลี่ย 27.30 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ 18.7 องศาเซลเซียสในเดือนมีนาคม 2550 อุณหภูมิสูงสุด วัดได้ 37.0 องศาเซลเซียสในเดือนสิงหาคม 2550 ความชื้นสัมพัทธ์ โดยเฉลี่ย 97.83%

2.1 ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - ตุลาคม เป็นช่วงที่รับอิทธิพลมรสุมตะวันตกเฉียงใต้แต่ เนื่องจากมีเทือกเขานครศรีธรรมราชที่สูงชัน เป็นแนวกั้นทิศทางลม จึงมีฝนตกไม่มากนัก

2.2 ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน - มกราคม เป็นช่วงที่ได้รับอิทธิพลมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือช่วงนี้มีฝนตกหนาแน่น

ปริมาณน้ำฝน รวมตั้งแต่เดือนมกราคม 2550 ถึงเดือนธันวาคม 2550 วัดได้ 2598.5 มิลลิเมตร โดยมีปริมาณสูงสุดวัดได้ 619.5 มิลลิเมตร เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2550 สำหรับปริมาณน้ำฝนต่ำสุดเดือนกุมภาพันธ์ 2550 มีปริมาณ 5.7 มิลลิเมตร ในรอบปี 2550 มีฝนตก จำนวน 178 วัน

12) ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดนครศรีธรรมราช แตกต่างไปตามลักษณะ ของ เทือกเขานครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นเทือกเขาที่มีความยาวตามแนวยาวของคาบสมุทร เป็นผลให้ ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดนครศรีธรรมราช แบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ

1. บริเวณเทือกเขาตอนกลาง

ได้แก่บริเวณเทือกเขานครศรีธรรมราช มีอาณาเขตตั้งแต่ตอนเหนือของ จังหวัดลงไป ถึงตอนใต้สุด บริเวณพื้นที่ของอำเภอที่อยู่ในเขตเทือกเขาตอนกลางได้แก่ อำเภอลิขิต อำเภอ ขนอม อำเภอท่าศาลา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอลานสกา อำเภอพรหมคีรี อำเภอ ร่อนพิบูลย์ อำเภอชะอวด อำเภอจุฬาภรณ์ และ อำเภอพระพรหม ในเขตเทือกเขานี้มีภูเขาสูง สุดในจังหวัด คือเขาหลวง ซึ่งสูงประมาณ 1,835 เมตร เหนือระดับน้ำทะเล

นอกจากนี้เทือกเขาดังกล่าวยังเป็นเส้นแบ่งเขตอำเภอ ระหว่างอำเภอทุ่งสง อำเภอฉวาง กับอำเภอชะอวด อำเภอร่อนพิบูลย์ อำเภอลานสกา อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช อำเภอพรหมคีรี อำเภอท่าศาลา และเป็นเส้นแบ่งเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช กับอำเภอบ้านนาสาร อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี อีกด้วย

บริเวณเทือกเขาตอนกลาง มีเส้นทางคมนาคมผ่านจากบริเวณที่ราบชายฝั่ง ตะวันออก ไปยังบริเวณที่ราบด้านตะวันตกได้ คือทางหลวงหมายเลข 40 ซึ่งข้ามจากอำเภอลิขิต อำเภอ ขนอมสู่เขตอำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และทางหลวงหมายเลข 40 จากอำเภอ ลานสกา ไปสู่อำเภอฉวาง ในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช และทางหลวงหมายเลข 4 จาก อำเภอร่อนพิบูลย์ ไปสู่อำเภอทุ่งสง

2. บริเวณที่ราบชายฝั่งด้านตะวันออก

ได้แก่บริเวณตั้งแต่เทือกเขาตอนกลางไปทางตะวันออกถึงฝั่งทะเลอ่าวไทย จำแนกได้ เป็น 2 ตอน คือ ตั้งแต่อำเภอเมืองนครศรีธรรมราชลงไปได้ เป็นที่ราบ ที่มีความกว้างจาก บริเวณเทือกเขาตอนกลางไปถึงชายฝั่งทะเลระยะทางประมาณ 95 กิโลเมตร มีแม่น้ำลำคลอง ที่มีต้นน้ำเกิดจากบริเวณเทือกเขาตอนกลางไหลลงสู่อ่าวไทยหลายสาย นับเป็นที่ราบ ซึ่งมีค่า ทางเศรษฐกิจของจังหวัด ลำน้ำสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำปากพนัง และมีคลองสายเล็ก ในเขต อำเภอเมืองนครศรีธรรมราชอีกหลายสาย เช่น คลองปากพญา และคลองท้ายวัง เป็นต้น อีก บริเวณหนึ่ง คือตั้งแต่อำเภอท่าศาลาขึ้นไปทางทิศเหนือ เป็นบริเวณฝั่งแคบ ๆ ไม่เกิน 15 กิโลเมตร อำเภอที่

อยู่ในเขตที่ราบด้านนี้คือ อำเภอชนอม อำเภอสีชล อำเภอท่าศาลา อำเภอ เมืองนครศรีธรรมราช อำเภอปาก
พ่อง อำเภอเชียรใหญ่ อำเภอหัวไทร และอำเภอชะอวด

3. บริเวณที่ราบด้านตะวันตก

ได้แก่ บริเวณที่ราบระหว่างเทือกเขานครศรีธรรมราช และเทือกเขาบรรทัด จึงมี ลักษณะเป็นเนินเขาอยู่
เป็นแห่ง ๆ อำเภอที่อยู่บริเวณที่ราบด้านนี้ คือ อำเภอพิปูน อำเภอทุ่งใหญ่ อำเภอฉวาง อำเภอนาบอน อำเภอ
บางขัน อำเภอฉำพระราม และอำเภอทุ่งสง ลำน้ำ สำคัญ ได้แก่ ต้นน้ำของแม่น้ำตาปีไหลผ่าน อำเภอพิปูน
อำเภอฉวาง และอำเภอทุ่งใหญ่ นอก จากนี้ ยังมีลำน้ำที่เป็นต้นน้ำของแม่น้ำตรังอีกด้วย คือน้ำตกโยง และคลอง
วังหีบ ซึ่งไหลผ่าน อำเภอทุ่งสง ไปยังอำเภอห้วยยอด จังหวัดตรัง และออกทะเลอันดามัน ที่อำเภอกันตัง

แหล่งที่มา : <http://www.nakhonsithammarat.go.th/>

สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดสงขลา

7. ข้อมูลทั่วไป

7.1 คำขวัญประจำจังหวัด : นกน้ำเพลินตา สมิหลาเพลินใจ เมืองใหญ่สองทะเล เสน่ห์สะพานป๋า
ศูนย์การค้าแดนใต้

7.2 ตราประจำจังหวัด : รูปหอยสังข์บนพานแว่นฟ้า

7.3 ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นสะเดาเทียม (Azadirachta excels)

7.4 ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกเฟื่องฟ้า (Bougainvillea spp.)

7.5 สัตว์น้ำประจำจังหวัด : ปลาตเหลือง (Green Catfish)

7.6 ประวัติโดยย่อ

“สงขลา” ตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของประเทศไทยมาแต่สมัยโบราณ มีชุมชนโบราณและเมืองเก่าแก่ มีโบราณสถาน โบราณวัตถุ ขนบธรรมเนียมประเพณี และการละเล่นพื้นเมือง ศิลปะพื้นบ้านเป็นมรดกทางวัฒนธรรม สงขลาเพิ่งปรากฏเป็นครั้งแรกในบันทึกของพ่อค้าและนักเดินเรือชาวอาหรับ-เปอร์เซีย ระหว่าง ปี พ.ศ.1993-2093 ในนามของเมืองซิงกูร์ หรือซิงกอร่า แต่ในหนังสือประวัติศาสตร์ธรรมชาติและการเมืองแห่งราชอาณาจักรสยาม ของ นายกิโยลาส แซร์แวงส เรียกชื่อเมืองสงขลา ว่า "เมืองสิงขร" จึงมีการสันนิษฐานว่า คำว่า สงขลา เพี้ยนมาจากชื่อ "สิงหลา" (อ่าน สิง-หะ-ลา) หรือสิงขร

เหตุผลที่สงขลามีชื่อว่า สิงหลา แปลว่าเมืองสิงห์ โดยได้ชื่อนี้มาจากพ่อค้าชาวเปอร์เซีย อินเดีย แล่นเรือมาค้าขาย ได้เห็นเกาะหนู เกาะแมว เมื่อมองแต่ไกล จะเห็นเป็นรูปสิงห์สองตัวหมอบเฝ้าปากทางเข้าเมืองสงขลา ชาวอินเดียจึงเรียกเมืองนี้ว่า สิงหลา ส่วนไทยเรียกว่า เมืองสทิง เมื่อมลายูเข้ามาติดต่อกับพ่อค้ากับเมืองสทิง ก็เรียกว่าเมืองสิงหลา แต่ออกเสียงเพี้ยนเป็นสำเนียงฝรั่งคือ เป็นซิงกอร่า (Singora) ไทยเรียกตามเสียงมลายูและฝรั่งเสียงเพี้ยนเป็นสงขลา อีกเหตุผลหนึ่งอ้างว่า สงขลาเพี้ยนมาจาก "สิงขร" แปลว่า ภูเขา โดยอ้างว่าเมืองสงขลาตั้งอยู่บริเวณเชิงเขาแดง ต่อมาได้มีการพระราชทานนามเจ้าเมืองสงขลาว่า "วิเชียรคีรี" ซึ่งมีความหมายสอดคล้องกับลักษณะภูมิประเทศ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีพระบรมราชวินิจฉัยไว้ว่า "สงขลา" เดิมชื่อสิงหนคร (อ่านว่า สิง-หะ-นะ-คะ-ระ) เสียงสระอะอยู่ท้าย มลายูไม่ชอบ จึงเปลี่ยนเป็นอา และชาวมลายูพูดลิ้นร็วเร็ว ตัดหะ และ นะ ออก คงเหลือ สิง-คะ-รา แต่ออกเสียงเป็น ซิงคะรา หรือ สิงโครา จนมีการเรียกเป็น ซิงกอร่า

สงขลา เป็นเมืองประวัติศาสตร์ มีเรื่องราวสืบต่อกันตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ มีการค้นพบหลักฐาน ได้แก่ ขวานหิน ซึ่งเป็นเครื่องมือสมัยก่อนประวัติศาสตร์ ที่อำเภอสทิงพระ ประวัติ ความเป็นมา และวัฒนธรรมสมัย

ที่เมืองสทิงพระเจริญ เค บุรลัเบท ได้ให้ทัศนะว่า สทิงพระ คือศูนย์กลางของอาณาจักรเชียะโห้หรือเซ็กโท เป็นแหล่งหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่ได้รับวัฒนธรรมอินเดียโดยตรงในสมัยอาณาจักรศรีวิชัย เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 7 ศตวรรษ เพราะมีร่องรอยทางสถาปัตยกรรม ประติมากรรม ที่แสดงให้เห็นว่าเมืองสทิงพระเป็นศูนย์กลางการปกครองดินแดน รอบ ๆ ทะเลสาบสงขลาในสมัยนั้น

ในพุทธศตวรรษที่ 19 ชื่อเมืองสทิงพระเริ่มเลือนหายไป และเกิดชุมชนแห่งใหม่ใกล้เคียงขึ้นแทน เรียกว่า "เมืองพัทลุงที่พะโคะ" ได้เจริญรุ่งเรืองเป็นศูนย์กลางทางพุทธศาสนาที่อิลังกาวงศ์ ต่อมาระหว่างพุทธศตวรรษที่ 20-22 พวกโจรสลัดมลายูได้เข้าคุกคามบ่อย ๆ ทำให้เมืองพัทลุงที่พะโคะค่อย ๆ เสื่อม หลังจากนั้นเกิดชุมชนขนาดใหญ่ขึ้น 2 แห่ง บริเวณรอบทะเลสาบสงขลา คือ บริเวณเขาแดงปากทะเลสาบสงขลา และได้กลายเป็นเมืองสงขลาภิรมยา และอีกแห่งที่บางแก้ว อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง และกลายเป็นเมืองพัทลุง ระหว่างปี พ.ศ.2162-2223 เมืองสงขลาภิรมยาแดงมีความเจริญด้านการค้าขายกับต่างประเทศ โดยมีเจ้าเมืองเชื้อสายมลายูอพยพมาจากอินโดนีเซีย พวกมลายูเหล่านี้ได้หลบหนีการค้าแบบผูกขาด ของพวกดัทช์มาเป็นการค้าแบบเสรีที่สงขลา โดยมีอังกฤษ เป็นผู้สนับสนุนอยู่เบื้องหลัง ในระยะแรกระหว่าง ปี พ.ศ.2162-2185 เจ้าเมืองสงขลาเป็นมุสลิม หลังจากนั้นในช่วงปี พ.ศ.2185-2223 เจ้าเมืองสงขลาเป็นกบฏไม่ยอมขึ้นต่อกรุงศรีอยุธยา ในที่สุดจึงถูกสมเด็จพระนารายณ์มหาราชปราบปรามจนราบคาบ และถูกปล่อยให้ทรุดโทรม และตกเป็นเมืองขึ้นของเมืองพัทลุง จนถึงช่วงปี พ.ศ. 2242-2319 เมืองสงขลาไปตั้งขึ้นใหม่ที่บริเวณบ้านแหลมสน เรียกว่า เมืองสงขลาฝั่งแหลมสน ตั้งอยู่ตรงข้ามกับที่ตั้งตัวเมืองสงขลาปัจจุบัน

เมืองสงขลาได้พัฒนาเป็นหัวเมืองขนาดใหญ่ ในสมัยกรุงธนบุรี และสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น เมื่อ พ.ศ. 2310 ประเทศสยามเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่า ได้เกิดก๊กต่าง ๆ ขึ้น เจ้าพระยามนทร ซึ่งตั้งตัวเป็นใหญ่ ได้ตั้ง นายวิเชียร ญาติมาเป็นเจ้าเมือง เมื่อพระเจ้ากรุงธนบุรีปราบก๊กเจ้านครได้แต่งตั้งให้ จินเหียง แซ่เฮ่า ซึ่งเป็นนายอากรรังนก เป็นเจ้าเมืองในปี 2318 ได้รับพระราชทินนามเป็น "หลวงสุวรรณคีรีสมบัติ" (ตันตระกุล ณ สงขลา) เชื้อสายของตระกูลนี้ได้ปกครองเมืองสงขลาติดต่อกันมาไม่ขาดสายถึง 8 คน (พ.ศ.2318-2444)จนกระทั่ง ปี พ.ศ.2379 สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ (สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว) โปรดเกล้าให้พระยาวิเชียรคีรี (เถี้ยนเส้ง) ก่อสร้างป้อมกำแพงเมือง ระหว่างที่ก่อสร้าง ตวนกู อาหมัดสะอัด ชักชวนหัวเมืองไทรบุรี ปัตตานี และหัวเมืองทั้ง 7 ยกมาตีสงขลา เมื่อปราบปรามขบถเรียบร้อยแล้ว จึงได้สร้างป้อม และกำแพงเมืองสงขลาจนเสร็จ และได้จัดให้มีการฝังหลักเมืองและได้ย้ายเมืองสงขลาไปยังฝั่งตะวันออกของแหลมสน "ตำบลบ่อยาง" คือ ในเขตเทศบาลนครสงขลา ปัจจุบัน

ครั้นถึงในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการปฏิรูปการปกครอง ได้ทรงจัดตั้งมณฑลเทศาภิบาลขึ้น และได้ส่งพระวิจิตรวรสาสน์ (ปั้น สุขุม) ลงมาเป็นข้าหลวงพิเศษตรวจราชการเมืองสงขลา ในปี พ.ศ. 2438 เป็นแห่งแรก และในปี พ.ศ.2439 จึงได้จัดตั้งมณฑลนครศรีธรรมราช (พ.ศ.2439-2458) และเป็นที่ตั้งศาลาว่าการภาคใต้ (พ.ศ.2458-2468) นอกจากนี้เมืองสงขลาเคยเป็นที่ประทับของสมเด็จพระบรมวงศ์เธอกรมหลวงลพบุรีราเมศวร์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง สมุหเทศาภิบาลและอุปราชภาคใต้ จนสิ้นสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ครั้นถึงปี พ.ศ.2475 ได้มีการยุบมณฑลและภาค เปลี่ยนเป็นจังหวัด สงขลาจึงเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคใต้จนถึงปัจจุบัน

7.7 สภาพทางภูมิศาสตร์

13) ภูมิอากาศ

ตั้งอยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมเมืองร้อน มีลมมรสุมพัดผ่านประจำทุกปีคือ ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงกลางเดือนมกราคม และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม จากอิทธิพลของลมมรสุมดังกล่าว ส่งผลให้มีฤดูกาลเพียง 2 ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนกรกฎาคม ซึ่งจะเป็นช่วงที่ว่างของลมมรสุมจะเริ่มตั้งแต่หลังจากหมดมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือแล้ว อากาศจะเริ่มร้อนและอากาศจะมีอุณหภูมิสูงสุดในเดือนเมษายน แต่อากาศจะไม่ร้อนมากนักเนื่องจากตั้งอยู่ใกล้ทะเล

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงเดือนมกราคม จังหวัดสงขลาจะมีฝนตกทั้งในช่วงลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ แต่ในช่วงลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีฝนตกชุกมากกว่า เนื่องจากพัดผ่านอ่าวไทย ส่วนมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จะถูกเทือกเขาบรรทัดปิดกั้นทำให้ฝนตกน้อยลง

14) ภูมิประเทศ

จังหวัดสงขลาทางตอนเหนือเป็นคาบสมุทรแคบและยาวยื่นลงมาทางใต้ เรียกว่า คาบสมุทร สทิงพระ กับส่วนที่เป็นแผ่นดินรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ทางตอนใต้แผ่นดินทั้งสองส่วนเชื่อมต่อกันโดยสะพานติณสูลานนท์

พื้นที่ทางทิศเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม ทิศตะวันออกเป็นที่ราบริมทะเล ทิศใต้และทิศตะวันตกเป็นภูเขาและที่ราบสูง ซึ่งเป็นแหล่งต้นกำเนิดต้นน้ำลำธารที่สำคัญ

จังหวัดสงขลา ตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของภาคใต้ตอนล่างระหว่างละติจูดที่ 617-756 เหนือ ลองจิจูด 100 01-101 06 ตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย 4 เมตร อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทาง รถไฟ 947 กิโลเมตร และทางหลวงแผ่นดิน 950 กิโลเมตร จังหวัดสงขลา มีอาณาเขตติดต่อกับ จังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดพัทลุง

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอ่าวไทย

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี รัฐเคดาห์ และรัฐเปอร์ลิสของประเทศมาเลเซีย

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดพัทลุง และจังหวัดสตูล

ขนาดพื้นที่ จังหวัดสงขลามีขนาดพื้นที่ 7,393,889 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 4,853,249 ไร่ มีขนาดใหญ่ เป็นอันดับที่ 27 ของประเทศ และใหญ่เป็นอันดับที่ 3 ของภาคใต้รองจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช

แหล่งที่มา : <http://www.songkhla.go.th/>

สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดอุดรธานี

8. ข้อมูลทั่วไป

- 8.1 คำขวัญประจำจังหวัด : กรมหลวงประจักษ์สร้างเมือง ลือเลื่องแหล่งธรรมะ อารยธรรมห้าพันปี ธานีผ้าหมี่ขิด ธรรมชาติเนรมิตทะเลบัวแดง
- 8.2 ตราประจำจังหวัด : รูปท้าวเวสสุวรรณ หรือท้าวกุเวร ทรงยืนถือกระบอง

- 8.3 ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นเต็ง (*Shorea obtusa*)
- 8.4 ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกทองกวาว (*Butea monosperma*)
- 8.5 สัตว์น้ำประจำจังหวัด : ปลาสร้อยลูกกล้วยหรือปลาคูยลาม (*Labiobarbus siamensis*)
- 8.6 ประวัติโดยย่อ

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์และโบราณคดีพบว่า บริเวณพื้นที่ ที่เป็นจังหวัดอุดรธานีในปัจจุบัน เคยเป็นถิ่นที่อยู่ของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ประมาณ 5,000-7,000 ปี จากหลักฐานการค้นพบที่บ้านเชียงอำเภอหนองหานและภาพเขียนสีบนผนังถ้ำที่อำเภอบ้านผือ เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นเป็นอย่างดีจนเป็นที่ยอมรับนับถือในวงการศึกษาศาสตร์ และโบราณคดีระหว่างประเทศว่าชุมชนที่เป็นถิ่นที่อยู่ของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์ที่จังหวัดอุดรธานี มีอารยธรรมความเจริญในระดับสูง และอาจถ่ายทอดความเจริญนี้ไปสู่ประเทศจีนก็อาจเป็นไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องปั้นดินเผาสีลายเส้นที่บ้านเชียงนั้นสันนิษฐานว่า อาจเป็นเครื่องปั้นดินเผาสีลายที่เก่าที่สุดของโลก

หลังจากยุคความเจริญที่บ้านเชียงแล้ว พื้นที่ที่เป็นจังหวัดอุดรธานี ก็ยังคงเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์สืบต่อมาอีกจนกระทั่งสมัยประวัติศาสตร์ของ ประเทศไทย นับตั้งแต่สมัยทวารวดี (พ.ศ.1200-1600) สมัยลพบุรี (พ.ศ.1200-1800) และสมัยสุโขทัย (พ.ศ.1800-2000) จากหลักฐานที่พบคือใบเสมาสมัยทวารวดีลพบุรี และภาพเขียนปูนบนผนังโบสถ์ที่ปรักหักพังบริเวณเทือกเขาภูพานใกล้วัดพระ พุทธบาทบัวบกอำเภอบ้านผือ แต่ทั้งนี้ยังไม่ปรากฏหลักฐานชื่อ จังหวัดอุดรธานีปรากฏในประวัติศาสตร์แต่อย่างใด

ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีพื้นที่ที่จังหวัดอุดรธานีปรากฏใน ประวัติศาสตร์ เมื่อราวปีจอ พ.ศ.2117 พระเจ้ากรุงหงสาวดีได้ทรงเกณฑ์ทัพไทยให้ไปช่วยตีกรุงศรีสัตนาคนหุต (เวียงจันทน์) โดยให้สมเด็จพระมหาธรรมราชากับสมเด็จพระนเรศวรมหาราชยกทัพไปช่วยรบ แต่เมื่อกองทัพไทยมาถึงเมืองหนองบัวลำภู ซึ่งเป็นเมืองหน้าด่านของเมือง เวียงจันทน์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชประชวรด้วยไข้ทรพิษ จึงยกทัพกลับไม่ต้องรบพุ่งกับเวียงจันทน์และเมืองหนองบัวลำภูนี้เองสันนิษฐานว่าเคยเป็นเมืองที่มี ความเจริญมาตั้งแต่สมัยขอมเรืองอำนาจ

ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์เป็นราชธานีนั้น จังหวัดอุดรธานี ได้เกี่ยวข้องกับการศึกสงครามกล่าวคือในระหว่าง พ.ศ.2369- 2371 ได้เกิดกบฏเจ้าอนุวงศ์ยกทัพเข้ามายึดเมืองนครราชสีมา ซึ่งมีผู้นำคือคุณหญิงโม (ท้าวสุรนารี) กองทัพเจ้าอนุวงศ์ได้ถอยทัพมาตั้งรับที่เมืองหนองบัวลำภู และได้ต่อสู้กับกองทัพไทยและชาวเมืองหนองบัวลำภู จนทัพเจ้าอนุวงศ์แตกพ่ายไป กระทั่งในปลายสมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชการที่ 4 ประมาณ พ.ศ.2411 ได้เกิดความวุ่นวายขึ้นในมณฑลลาวพวน เนื่องจากพวกฮ่อซึ่งกองทัพไทยได้ยกขึ้นไปปราบปรามจนสงบได้ชั่วคราว

ในปี พ.ศ. 2428 สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พวกฮ่อได้รวมตัวก่อการร้าย กำเริบเลิบบ้านขึ้นอีกในมณฑลลาวพวนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงและมีท่าที่จะรุนแรง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้ พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหมื่นประจักษ์ศิลปาคม เป็นแม่ทัพใหญ่ฝ่ายใต้ และเจ้าหมื่นไวยวรนาถเป็นแม่ทัพใหญ่ฝ่ายเหนือไปทำการปราบปรามพวกฮ่อ ในเวลานั้นเมืองอุดรธานียังไม่ปรากฏชื่อเพียงแต่ปรากฏชื่อบ้านหมากแข้งหรือ บ้านเตือหมากแข้ง สังกัดเมืองหนองคายขึ้นการปกครองกับมณฑลลาวพวน และกรมหมื่นประจักษ์ศิลปาคมแม่ทัพใหญ่ฝ่ายใต้เดินทางผ่านบ้านหมากแข้ง ไปทำการปราบปรามพวกฮ่อจนสงบ

ภายหลังการปราบปรามฮ่อสงบแล้วไทยมีกรณีพิพาทกับฝรั่งเศส เนื่องจากฝรั่งเศสต้องการลาว เขมร ญวน เป็นอาณานิคม เรียกว่า "กรณีพิพาท ร.ศ. 112 (พ.ศ. 2436)" ด้วยพระปรีชาญาณของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงยอมเสียสละส่วนน้อยเพื่อรักษาประเทศไว้ จึงทรงสละดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงให้แก่ฝรั่งเศส และตามสนธิสัญญาที่ทำขึ้นระหว่าง 2 ประเทศ มีเงื่อนไขห้ามประเทศสยามตั้งกองทหารและป้อมปราการอยู่ในรัศมี 25 กิโลเมตร ของฝั่งแม่น้ำโขง

ดังนั้น หน่วยทหารไทยที่ตั้งประจำอยู่ที่เมืองหนองคาย อันเป็นเมืองศูนย์กลางของหัวเมือง หรือมณฑลลาวพวน ซึ่งมีกรมหมื่นประจักษ์ศิลปาคมเป็นข้าหลวงใหญ่สำเร็จราชการ จำต้องอพยพเคลื่อนย้ายลึกเข้ามาจนถึงหมู่บ้านแห่งหนึ่งชื่อบ้านเตือหมากแข้ง (ซึ่งเป็นที่ตั้งจังหวัดอุดรธานีปัจจุบัน) ห่างจากฝั่งแม่น้ำโขงกว่า 50 กิโลเมตร เมื่อทรงพิจารณาเห็นว่าหมู่บ้านแห่งนี้มีชัยภูมิเหมาะสม เพราะมีแหล่งน้ำดี เช่น หนองนาเกลือ (หนองประจักษ์ปัจจุบัน) และหนองน้ำพุกหลายแห่ง รวมทั้งห้วยหมากแข้ง ซึ่งเป็นลำห้วยน้ำใสไหลเย็น กรมหมื่นประจักษ์ศิลปาคม ทรงบัญชาให้ตั้งศูนย์มณฑลลาวพวน และตั้งกองทหารขึ้น ณ หมู่บ้านเตือหมากแข้ง จึงพอเห็นได้ว่าเมืองอุดรธานีได้อุบัติขึ้นโดยบังเอิญ เพราะเหตุผลทางการเมืองระหว่างประเทศยิ่งกว่าเหตุผลทางการค้า การคมนาคมหรือเหตุผลอื่น ดังเช่นหัวเมืองสำคัญต่าง ๆ ในอดีต

อย่างไรก็ตาม ว่า "ฮ่อ" มาปรากฏชื่อเมือง พ.ศ.2450 (พิธีตั้งเมืองอุดรธานี 1 เมษายน ร.ศ. 127 พ.ศ. 2450 โดยพระยาศรีสุริยราช วรานุวัตร "โพธิ์ เนติโพธิ์") พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีกระแสพระบรมราชโองการให้จัดตั้งเมืองอุดรธานีขึ้นที่บ้านหมากแข้งอยู่ ในการปกครองของมณฑลอุดร

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นระบอบประชาธิปไตย เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2475 แล้วได้มีการปรับปรุงระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน ยกเลิกการปกครองในระบบมณฑลในส่วนภูมิภาคยังคงเหลือเฉพาะจังหวัดและอำเภอเท่านั้น มณฑลอุดรจึงถูกยุบเลิกไปเหลือเพียงจังหวัด "อุดรธานี" เท่านั้น

8.7 สภาพทางภูมิศาสตร์

15) ภูมิอากาศ

จังหวัดอุดรธานีอยู่ใต้อิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปจะมีอากาศร้อนจัดในฤดูร้อนและหนาวจัดในฤดูหนาว ช่วง 5 ปีย้อนหลัง (ปี 2554 - 2558) อุณหภูมิสูงสุดวัดได้ 42.0 องศาเซลเซียส (เมษายน 2556) อุณหภูมิต่ำสุดที่วัดได้ 9.8 องศาเซลเซียส (มกราคม 2558) ปี พ.ศ. 2558 อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี 28.10 องศาเซลเซียส โดยมีอุณหภูมิสูงสุดในเดือนเมษายน วัดได้ 41.90 องศาเซลเซียส และต่ำสุดในเดือนมกราคม วัดได้ 9.80 องศาเซลเซียส ความกดอากาศเฉลี่ยทั้งปี วัดได้ 1,009.97 มิลลิเมตรปรอท ร้อยละของความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 95.58 เฉลี่ยต่ำสุดเท่ากับ 34.08 และร้อยละของความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยทั้งปีเท่ากับ 70.51

ในปี 2558 ปริมาณน้ำฝนทั้งปีวัดได้ 1,211.20 มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตก 118 วัน ปริมาณ ฝนสูงสุด 90.1 มิลลิเมตร (18 กรกฎาคม 2558) สำหรับปริมาณน้ำฝน 5 ปีย้อนหลัง (ปี 2554 - 2558) ปริมาณน้ำฝนมากที่สุดในปี พ.ศ. 2554 วัดได้ 1,714.5 มิลลิเมตร จำนวนวันที่ฝนตกทั้งปีจำนวน 132 วัน ฝนตกน้อยที่สุดในปี 2555 ปริมาณน้ำฝนทั้งปีวัดได้ 882.0 มิลลิเมตร

16) ภูมิประเทศ

ประกอบด้วยภูเขา ที่สูง ที่ราบ ที่ราบลุ่ม และพื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้น แบ่งออกได้ 2 บริเวณ คือบริเวณที่สูงทางทิศตะวันตกและทางทิศใต้ สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ภูเขา บางส่วนเป็นพื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้นถึงลอนลึก มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 200 เมตร สภาพภูมิประเทศลักษณะนี้ ครอบคลุมพื้นที่โนนเขตอำเภอน้ำโสม อำเภอนองวัวซอ อำเภอโนนสะอาด อำเภอศรีธาตุ อำเภอวังสามหมอ และด้านตะวันตกของอำเภอกุดจับและ อำเภอบ้านผือ มีเทือกเขาสูงสลับเนินเตี้ย บางส่วนเป็นพื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้นสลับพื้นที่นา มีที่ราบลุ่มอยู่บริเวณริมแม่น้ำ เช่น ลำน้ำโมง ลำปาว เป็นต้น

บริเวณพื้นที่ลูกคลื่นทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือและทิศตะวันออก สภาพภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ลูกคลื่นลอนตื้น มีที่ดอนสลับที่นา บางส่วนเป็นที่เนินเขาเตี้ย ๆ มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ยประมาณ 187 เมตร สภาพภูมิประเทศลักษณะนี้ครอบคลุมพื้นที่ บริเวณอำเภอบ้านผือ อำเภอกุดจับ อำเภอเมือง อำเภอกุมภวาปี อำเภอนองแสง อำเภอไชยวาน อำเภอเพ็ญ อำเภอทุ่งฝน อำเภอสร้างคอมและอำเภอบ้านดุง มีที่ราบลุ่มเป็นบริเวณกว้างในเขต อำเภอเมือง และอำเภอกุมภวาปี ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของลำน้ำปาว พื้นที่ลูกคลื่นดังกล่าวจะมีพื้นที่สูง ซึ่งเป็นป่าสงวนแห่งชาติเดิมทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือในเขตอำเภอบ้านดุง นอกจากนี้ ยังมีพื้นที่ราบลุ่มบริเวณแม่น้ำต่าง ๆ เช่น ห้วยน้ำสวย ห้วยหลวง ลำน้ำเพ็ญ ห้วยดาน ห้วยไฟจานใหญ่ และแม่น้ำสงคราม เป็นต้น

โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง สูงกว่าระดับน้ำทะเล โดยเฉลี่ยประมาณ 187 เมตร พื้นที่ เอียงลาดลงสู่แม่น้ำโขงทางจังหวัดหนองคาย ประกอบด้วยทุ่งนา ป่าไม้ และภูเขา พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นดินปนทรายและดินลูกรัง ชั้นล่างเป็นดินดาน ไม่เก็บน้ำหรืออุ้มน้ำในฤดูแล้ง พื้นที่บางแห่งเป็นดินเค็มซึ่งประกอบกรการกสิกรรมไม่ค่อยได้ผลดี พื้นที่บางแห่งเป็นลูกคลื่นลอนลาด มีพื้นที่ราบแทรกอยู่กระจายสภาพพื้นที่ทางตะวันตกมีภูเขาและป่าติดต่อกันเป็น แนวยาว มีเทือกเขาสำคัญคือ เทือกเขาภูพานทอดเป็นแนวยาวตั้งแต่เขตเหนือสุดของจังหวัด

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดหนองคาย
ทิศใต้	ติดต่อกับ	จังหวัดขอนแก่น และจังหวัดกาฬสินธุ์

ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดสกลนคร
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดเลย และจังหวัดหนองบัวลำภู

แหล่งที่มา : <http://www.udonthani.go.th/>

สรุปข้อมูลทั่วไป จังหวัดขอนแก่น

9. ข้อมูลทั่วไป

9.1 คำขวัญประจำจังหวัด : พระธาตุขามแก่น เสียงแคนดอกคูน ศูนย์รวมผ้าไหม ร่วมใจผูกเสี่ยว
เที่ยวขอนแก่นนครใหญ่ ไดโนเสาร์สิรินธรเน่ สุดเท่เหรียญทองแรกมวยโอลิมปิก

9.2 ตราประจำจังหวัด : รูปเจดีย์เก่าครอบต้นมะขาม เรียกว่า เจดีย์ขามแก่น

9.3 ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นชัยพฤกษ์ (Cassia bakeriana Craib)

9.4 ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกราชพฤกษ์ (Golden Shower Tree, Purging Cassia)

9.5 สัตว์น้ำประจำจังหวัด : ปลาพรหมหรือปลาตาแดง (Osteochilus melanopleurus)

9.6 ประวัติโดยย่อ

ขอนแก่น เป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางความเจริญแห่งหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน แบ่งเป็นยุคต่าง ๆ ได้ดังนี้

สมัยก่อนประวัติศาสตร์

ในอดีตกาลยุคก่อนประวัติศาสตร์ย้อนกลับไปกว่าร้อยกว่าล้านปีมาแล้ว ในบริเวณเขตจังหวัดขอนแก่น เคยที่อยู่ของ “ไดโนเสาร์” สัตว์โลกดึกดำบรรพ์ขนาดใหญ่ที่สูญพันธุ์ไปแล้ว โดยนักธรณีวิทยาได้ค้นพบรอยเท้า และฟอสซิลไดโนเสาร์พันธุ์กินพืชและพันธุ์กินเนื้ออายุกว่า 4,000 – 2,000 ปี

ขอนแก่นเคยเป็นถิ่นอาศัยของมนุษย์สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ดังปรากฏหลักฐานจากการขุดค้นของนักโบราณคดีที่แหล่งโบราณคดีโนนนกทา บ้านนาดี ตำบลบ้านโคก อำเภอภูเวียง จังหวัดขอนแก่น ขุดค้นเมื่อ พ.ศ. 2509 ค้นพบโครงกระดูกกว่า 200 โครงกระดูก นอกจากนั้นยังพบเครื่องสำริด และเหล็กมีเครื่องมือเครื่องใช้ เป็นขวาน รวมทั้งแบบแม่พิมพ์ที่ใช้หล่อ มีกำไลแขนสำริดคล้องอยู่ที่โครงกระดูกท่อนแขน ซ่อนกันหลาย วง พบกำไรทำด้วยเปลือกหอย รวมทั้งพบแหวนเหล็กใน แสดงว่ามีการปั่นด้ายทอผ้าใช้ในยุคนั้นแล้ว นอกจากนี้ ยังพบขวานทองแดง อายุ 4,600-4,800 ปี เป็นหัวขวานหัวเดียวที่พบในประเทศไทย ที่มีอายุเก่าแก่ที่สุดในเอเชียอาคเนย์ ในชั้นดินที่ 20 การกำหนดอายุโดยคาร์บอนด์ 14 จากชั้นดินที่ 19 ปรากฏว่าอายุ 4,275 ปี มีเครื่องปั้นดินเผาที่มีอายุใกล้เคียงกับแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง โดย ชุมชนสมัยก่อนประวัติศาสตร์สังคมเกษตรกรรมที่รู้จักการใช้โลหะซึ่งมีอายุใกล้เคียงกันนี้พบกระจายตัวอยู่ทั่วขอนแก่น 100 แห่ง โดยส่วนมากพบตามที่ที่ราบลุ่มแม่น้ำพรม แม่น้ำพอง แม่น้ำเชิญ และแม่น้ำชี ซึ่งบางส่วนก็ยังไม่ได้มีการขุดค้นขึ้นมาศึกษาอย่างจริงจัง

การขยายตัวของชุมชนโบราณในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ตอนปลายนี้ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของผู้คนมากมายอย่างมากมาจากชุมชนที่ผลิตเพื่อการบริโภค อุปโภค ภายในชุมชน กลายมาเป็นการผลิตเพื่อการค้าขายแลกเปลี่ยน ทำให้เกิดการรวมตัวของกลุ่มชน จนกลายเป็นสังคมเมืองในที่สุด

จากหลักฐานข้างต้นพิสูจน์ให้เห็นว่าอาณาเขตบริเวณจังหวัดขอนแก่น เป็นแหล่งกำเนิดอารยธรรมวัฒนธรรมอันสูงสุดมาแต่ดึกดำบรรพ์ มีความเจริญรุ่งเรืองมาก่อนสมัยพุทธกาลหลายพันปี
สมัยประวัติศาสตร์

ในสมัยประวัติศาสตร์จังหวัดขอนแก่น ได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมแบบทวารวดีจากภาคกลางเข้ามาสู่ภาคอีสานเมื่อราวพุทธศตวรรษที่ 12-16 และได้แพร่กระจายอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะบริเวณบ้านโนนเมือง วัดป่าพระนอน ตำบลชุมแพ ได้พบเสมาหินปักอยู่เป็นระยะและลิ่มจมนดิน มีรอยสลักกลีบบัว กลีบเดี่ยวหรือสองกลีบ แผงหินที่สำคัญที่ชาวบ้านเรียกว่าเสาหลักเมืองเป็นรูปทรงกลมมีรอยจารึก ซึ่งเข้าใจว่าเป็นตัวอักษรมอญโบราณ ได้นำเอามาทำเป็นหลักเมืองขอนแก่น เมืองโบราณแห่งนี้ กรมศิลปากรได้ขุดค้นพบโครงกระดูกมนุษย์โบราณ ฝังอยู่อย่างเป็นระเบียบ มีโบราณวัตถุหลายอย่าง ฝังรวมอยู่ด้วย สันนิษฐานว่าเป็นเมืองที่มีคนอาศัยอยู่มาหลายยุคหลายสมัยบริเวณยอดเขาภูเวียงเป็นวงกลมซึ่ง โอบล้อมพื้นที่ 3 ตำบล มีพระพุทธรูปแบบทวารวดีจากภาพถ่ายทางอากาศ พบเมืองโบราณหลายแห่งอยู่ใกล้ ลำน้ำพอง ซึ่งเป็นลำน้ำสำคัญ คือเมืองโบราณที่วัดดงเมืองแอม ในเขตอำเภอเขาสวนกวางเมืองมีขนาด 2900 X 3000 เมตร ซึ่งเป็นเมืองขนาดใหญ่ที่สุดในภาคอีสานเท่าที่ได้พบเห็นในประเทศไทย จะเป็นร่องอยู่ก็เฉพาะเมืองนครชัยศรี (นครปฐมโบราณ) ในจังหวัดขอนแก่น พบว่ามีการสร้างเมืองโบราณในลักษณะของการขุดคูน้ำ-คันดินล้อมรอบชุมชนโบราณกว่า 26 แห่ง ความสำคัญอีกประการหนึ่งของเมืองโบราณบ้านดงแอม คือ พบศิลาจารึกด้วยหินทรายหนึ่งหลักอายุราวพุทธศตวรรษที่ 12 มีข้อความกล่าวถึง พระเจ้ามเหศวรมัน กษัตริย์แห่งอาณาจักรเจนละ (อันเป็นบรรพบุรุษของกลุ่มชนเขมรในยุคโบราณ) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของกลุ่มชนเขมรที่มีในพื้นที่มาอย่างตั้งแต่โบราณ การเข้ามาของอิทธิพลเขมร ส่งผลให้ศาสนาฮินดูได้แพร่ตามเข้ามาด้วยโดยเฉพาะในช่วงพุทธศตวรรษที่ 16 เห็นได้จาก ปราสาทเป็ยน้อย อำเภอเป็ยน้อย มีลักษณะเป็นปราสาทหิน 3 หลังตั้งอยู่บนศิลาแลงเดียวกัน โดยมีกำแพงศิลาแลง และคูน้ำล้อมรอบ ถือศาสนาสถานที่ได้รับอิทธิพลจากศาสนาฮินดู

และในช่วงศตวรรษที่ 18 อิทธิพลของเขมรแบบบายันที่นับถือพระพุทธศาสนานิกายมหายาน โดยมีกู่ประภาชัย อำเภอน้ำพอง ศาสนสถานสำคัญที่ใช้เป็น อโรคยาศาล(สถานพยาบาล) ประกอบด้วย ปราสาทศิลาแลงอยู่ตรงกลาง 1 หลัง และบรรณาลัย (หอเก็บพระคัมภีร์) 1 หลัง อยู่ที่มุมด้านหน้าของปราสาทประธาน ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมที่สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 อันเป็นช่วงที่เขมรหันมานับถือพระพุทธศาสนานิกายมหายาน หลังจากนั้นราวพุทธศตวรรษที่ 19 วัฒนธรรมล้านช้างแถบกลุ่มน้ำชีลุ่มน้ำโขง และวัฒนธรรมแบบล้านนา ได้เจริญรุ่งเรืองและได้เข้ามามีบทบาทในพื้นที่แทนวัฒนธรรมดั้งเดิม กลายเป็นวัฒนธรรมผสมผสานที่แพร่หลายไปทั่วดินแดนอีสาน เรียกว่า ศิลปะแบบล้านช้าง ซึ่งสถาปัตยกรรมที่สำคัญสำหรับศิลปะรูปแบบนี้ คือ พระธาตุขามแก่น อำเภอน้ำพอง อันเป็นการพัฒนารูปทรงมาจากพระธาตุศรีสองรักข์ อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย (พระธาตุศรีสองรักข์ สร้างขึ้นในสมัย พระเจ้าไชยเชษฐาธิราช แห่งกรุงศรีสัตนาคนหุต) มีประวัติความเป็นมาว่า แต่เดิม ณ ที่แห่งนี้เป็นที่รกร้างว่างเปล่า ต่อมาเมื่อเริ่มมีชาวบ้านเข้ามาหักร้างถางพง จับจองที่ดินทำ

กินและที่อยู่อาศัยนั้น ชาวบ้านพบว่ามีตอมะขามที่ตายแล้วเหลือแต่แก่นอยู่ต้นหนึ่ง แต่ต่อมาปรากฏว่าแก่นมะขามนั้นกลับมีการแตกใบ ผลิดอก ดูแปลกประหลาด และพบว่าหากมีใครที่ไปทำการอะไรที่เป็นการดูหมิ่นหรือลบหลู่ตอมะขามนั้น คนผู้นั้นก็จะมึนเป็นไป ชาวบ้านจึงเกิดความเคารพบูชา และร่วมกันสร้างเจดีย์ครอบตอมะขามนั้นไว้ พร้อมกับบรรจุพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า 9 ประการ ไว้ในนั้นด้วย จึงเรียกเจดีย์ที่สร้างนั้นว่า พระเจ้าเก้าพระองค์ หรือ เจดีย์บ้านขาม ต่อมาจึงเป็นพระธาตุขามแก่น ถือเป็นพระธาตุคู่บ้านคู่เมืองและเป็นที่มาของชื่อจังหวัดขอนแก่น

การสร้างบ้านแปงเมือง

ประวัติศาสตร์การสร้างเมืองขอนแก่นได้เริ่มเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2322 ขณะนั้นเมืองเวียงจันทน์ได้เกิดเหตุพิพาทกับกลุ่มของเจ้าพระวอจนถึงกับยกทัพไปตีค่ายของเจ้าพระวอแตกที่บ้านดอนมดแดง (อุบลราชธานีปัจจุบัน) และจับเจ้าพระวอประหารชีวิต สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีทรงถือว่าฝ่ายเจ้าพระวอเป็นข้าขอบขัณฑสีมาของไทยจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกกับเจ้าพระยาสุรสีห์ยกทัพขึ้นไปตีเวียงจันทน์จากนั้นจึงได้ยกทัพกลับมายังกรุงเทพมหานคร พร้อมกับได้อัญเชิญพระแก้วมรกต พระพุทธปฏิมากร และพระบางกลับมาถวายแต่สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรีด้วย

เจ้าแก้วบุษุม (แก้วบรม) กับพระยาเมืองแพน (หรือเพี้ยเมืองแพน) สองพี่น้อง ซึ่งเป็นโอรสของเจ้าแสนปัจจุฑุม (ท้าวแสนแก้วบุษุม) ได้ยกกองทัพจากบ้านเพี้ยปุ่ เขตแขวงเมืองทูละคม (ธวัชบุรี) ซึ่งขึ้นกับเมืองเวียงจันทน์ในทุกวันนี้ ข้ามแม่น้ำโขงมาตั้งถิ่นฐานที่อยู่บ้านโพธิ์ตาก (บ้านโพธิ์ตาก ตำบลบ้านกง อำเภอเมืองขอนแก่น) และบ้านยางเดี่ยว บ้านโพธิ์ศรี (บ้านโพธิ์ศรี ตำบลบ้านโนน อำเภอกระนวน) บ้านโพธิ์ชัย (บ้านโพธิ์ชัย อำเภอมีชัย) เมืองมีชัยหรืออำเภอมีชัย ปรากฏอยู่ในทำเนียบมณฑลอุดร กล่าวว่า เมื่อ พ.ศ. 2433 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งเมืองขึ้นชื่อเมืองมีชัย โดยมีจางวางเอกพระยาพฤติคุณธนชม (สน สนธิสัมพันธ์) เป็นเจ้าเมืองคนแรกเมื่อ พ.ศ. 2433-2439 เจ้าเมืองคนที่ 2 คือ พระเกษตรวัฒนา (โส สนธิสัมพันธ์) เมื่อ พ.ศ. 2439-2443 และมีปรากฏประวัติเมืองมีชัยในหนังสือประวัติจังหวัดในประเทศไทย บ้านสร้าง บ้านชีโหล่น (อยู่ในเขตเมืองสุวรรณภูมิ อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ดปัจจุบัน)

ในปัจจุบัน บางบ้านก็อยู่ในเขตอำเภอเมืองขอนแก่น บางบ้านก็อยู่ในเขตอำเภอน้ำพอง บางบ้านก็อยู่ในเขตอำเภออาจสามารถ (จังหวัดร้อยเอ็ด) บางบ้านก็อยู่ในเขตจังหวัดยโสธร บางบ้านก็อยู่ที่อำเภอมีชัย และบางบ้านก็อยู่ที่อำเภอคำเขื่อนแก้ว (จังหวัดยโสธร) เป็นต้น ทั้งนี้เป็นเพราะได้มีการเปลี่ยนแปลงเขตเมืองในสมัยหลัง ๆ ต่อมานั่นเอง

เจ้าแก้วบุษุมได้อพยพเข้ามาตั้งบ้านเรือนอยู่ที่บ้านโพธิ์ชัย พระยาเมืองแพนอพยพเข้ามาตั้งบ้านเรือนอยู่ในบ้านชีโหล่น คุมไพร่พลคนละ 500 คน ขึ้นกับเมืองท่งหรือเมืองสุวรรณภูมิ ครั้นต่อมาอีกราว 9 ปี ในปี พ.ศ. 2331 เพี้ยเมืองแพนก็ได้พาราษฎร์และไพร่พลประมาณ 330 คน ขอแยกตัวออกจากเมืองสุวรรณภูมิไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ฝั่งบึงบอน ยกขึ้นเป็นเมืองที่บ้านดอนพยอมเมืองเพี้ย (ปัจจุบันคือ บ้านเมืองเพี้ย ตำบลเมืองเพี้ย อำเภอบ้านไผ่)

บึงบอนหรือดอนพยอมในปัจจุบันได้ตื่นเงินเป็นที่นาไปหมดแล้ว แต่ก็ยังปรากฏเป็นรูปของบึงซึ่งมีต้นบอนขึ้นอยู่มากมาย ต่อมาก็ได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เมืองแพนเป็นพระนครศรีบริรักษ์ เจ้าเมืองขอนแก่น

ตั้งปรากฏข้อความในพงศาวดารหัวเมืองมณฑลอีสานของหม่อมอมรวงศ์วิจิตรว่า “ลุลศักราช 1159 ปีมเสงนพศก (พ.ศ. 2340) ฝ่ายเพี้ยเมืองแพน บ้านชีโล่น เมืองสุวรรณภูมิ เห็นว่าเมืองแสนได้เป็นเจ้าเมืองชนบทก็อยากจะได้เป็นบ้าง จึงเกลี้ยกล่อมผู้คนให้อยู่ในบังคับสามร้อยคนเศษ จึงสมัครขึ้นอยู่ในเจ้าพระยานครราชสีมา แล้วขอตั้งบ้านบึงบอนเป็นเมือง เจ้าพระยานครราชสีมาได้มีใบบอกมายังกรุงเทพฯ จึงโปรดเกล้าฯ ตั้งให้เมืองแพนเป็นที่พระยานครศรีบริรักษ์ เจ้าเมือง ยกบ้านบึงบอนขึ้นเป็นเมืองขอนแก่น ขึ้นกับเมืองนครราชสีมา...”

เอกสารพงศาวดารอีสานฉบับพระยาขัติยวงศา (เหลา ณ ร้อยเอ็ด) ได้กล่าวถึงการตั้งเมืองขอนแก่นว่า “...ได้ทราบข่าวว่าเมืองแพน บ้านชีโล่น แขวงเมืองสุวรรณภูมิ พาราษฎร์ ไพร่พลประมาณ 330 คน แยกจากเมืองสุวรรณภูมิไปขอตั้งฝั่งบึงบอนเป็นเมือง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เมืองแพนเป็นพระนครศรีบริรักษ์ ผู้ว่าราชการเมืองขอนแก่น...” ขอนแก่นจึงได้ที่มาว่าเป็นเมืองคู่กับมหาสารคามนั่นเอง

สมัยรัตนโกสินทร์

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เมื่อ พ.ศ. 2339 ได้มีการย้ายเมืองขอนแก่นไปตั้งอยู่ที่บ้านหนองเหล็ก (ตำบลบ้านแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ในปัจจุบัน) โดยได้ขอขึ้นตรงกับกรุงเทพมหานคร คือจะขอส่งส่วยต่อกรุงเทพมหานครโดยตรง ไม่ผ่านเมืองสุวรรณภูมิ เพราะให้เหตุผลว่าบ้านดอนพยอมเมืองเพี้ยอยู่ใกล้กับแขวงเมืองนครราชสีมา ซึ่งก็เป็นจริง เพราะอยู่ใกล้กับเมืองชนบทอันเป็นแขวงเมืองนครราชสีมาอยู่ขณะนั้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว เข้าใจว่าเจ้าเมืองในขณะนั้นอยากจะแยกตัวออกเป็นอิสระ คืออยากจะแยกออกมาเป็นเมืองใหญ่อีกต่างหาก การย้ายเมืองครั้งนี้ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ท้าวคำบัง (บุตรเจ้าแก้วบุสม) เป็นพระนครศรีบริรักษ์ เจ้าเมืองขอนแก่นต่อมา

ในปี พ.ศ. 2352 ได้ย้ายเมืองจากบ้านหนองเหล็กไปตั้งเมืองอยู่ที่บ้านดอนพันชาติ (เขตตำบลบ้านแพง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม) พระนครศรีบริรักษ์ (คำบัง) ได้ถึงแก่กรรม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เจ้าราชบุตร (ท้าวคำยวง) น้องชายของพระนครศรีบริรักษ์ (คำบัง) ซึ่งมีความดีความชอบจากการไปราชการสงคราม ขับไล่กองทัพพม่าออกไปจากเมืองเชียงใหม่ในขณะนั้น เป็นที่ “พระนครศรีบริรักษ์ บรมราชภักดี ศรีศุภสุนทร” เจ้าเมืองขอนแก่น

ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. 2381 เมืองขอนแก่นก็ได้ย้ายจากบ้านดอนพันชาติไปตั้งอยู่ที่ริมฝั่งบึงพระลับโนนทอง คือบ้านเมืองเก่า ตำบลในเมือง อำเภอจึงเรียกว่าบ้านเมืองเก่า สาเหตุที่ย้ายเมืองนั้นเล่ากันว่า เกิดการแย่งราษฎรไพร่พลขึ้น และเกิดแผ่นดินแยกที่ถนนกลางเมือง มีโรคภัยไข้เจ็บผู้คนล้มป่วยกันมาก จึงถือว่าที่ตรงนั้นไม่เป็นมงคลต่อการอยู่อาศัย จึงย้ายเมืองอีกครั้งหนึ่ง จากบึงพระลับโนนทองไปตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกที่บ้านโนนทัน (อยู่ในตำบลพระลับ อำเภอเมืองขอนแก่น ปัจจุบัน) ในปี พ.ศ. 2398 พอดีพระนครศรีบริรักษ์ (คำยวง) ได้ถึงแก่อนิจกรรม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ท้าวอินธิวงษ์ บุตรคนเล็กของพระยานครศรีบริรักษ์ เป็นเจ้าเมืองขอนแก่น เพราะมีวิชาความรู้ดีกว่าพี่ชายคนอื่น ๆ โดยได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์เป็นพระยาในราชทินนามเดิมของบิดาสืบมา

เมืองขอนแก่นในปัจจุบัน ซึ่งเมื่อก่อนเรียกว่า "บ้านโนนทอง" ต่อมาเมื่อย้ายเมืองไปอยู่ที่นั่น ต่อมาในปี พ.ศ. 2407 ท้าวอินธิวงษ์เจ้าเมืองขอนแก่นได้ถึงแก่อนิจกรรมลงอีก จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ท้าวคำบุ่ง

(พี่ชายท้าวอินธิวงษ์) ผู้เป็นอุปฮาดแต่เดิมให้เป็นเจ้าเมืองขอนแก่นสืบแทนน้องชายต่อมาอีก 3 ปี เพราะชราภาพมากแล้ว

ในปี พ.ศ. 2410 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ท้าวอุ (ราชบุตร) ซึ่งเป็นหลานท้าวอินธิวงษ์ (พระยานครศรีบริรักษ์) ขึ้นเป็นเจ้าเมืองขอนแก่น และได้ย้ายเมืองขอนแก่นจากบ้านโนนทันกลับไปตั้งอยู่ที่บ้านเมืองเก่าอีก (บ้านโนนทองเดิม) พอถึงปี พ.ศ. 2413 ก็ได้ย้ายเมืองขอนแก่นจากบ้านเมืองเก่าไปตั้งอยู่ที่บ้านดอนบม (บ้านดอนบม ตำบลเมืองเก่า อำเภอเมืองขอนแก่น) ด้วยเหตุผลทางด้านการคมนาคมสะดวก เนื่องจากต้องใช้แม่น้ำในการคมนาคมติดต่อ แล้วทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระราชทานบรรดาศักดิ์ท้าวอุ (ราชบุตร) เจ้าเมืองขอนแก่นในขณะนั้น เป็นพระนครศรีบริรักษ์ และให้ท้าวหนูหล้า บุตรคนเล็กของท้าวอินธิวงษ์ เป็นปลัดเมืองขอนแก่น (หรืออุปฮาด)

ในปี พ.ศ. 2434 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมหाराชา ได้โปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนแปลงการปกครองหัวเมืองลาวใหม่ โดยเปลี่ยนเป็นบริเวณหัวเมืองลาวฝ่ายเหนือให้เป็นหัวเมืองลาวพวน ดังนั้น เมืองขอนแก่นจึงกับขึ้นกับเมืองลาวพวน ในสมัยนั้นได้มีสายโทรเลข ที่เดินจากเมืองนครราชสีมา ผ่านเมืองชนบท เข้าเขตเมืองขอนแก่นข้ามลำน้ำชีที่ทำมากทัน ตรงไปท่าพระ บ้านทุ่ม โดยไม่เข้าเมืองขอนแก่น และตรงไปข้ามลำน้ำพองไปบ้านหมากแข้งเมืองอุดรธานี กรมหมื่นประจักษ์ศิลปาคม (พระยศในขณะนั้น) ซึ่งเป็นข้าหลวงใหญ่ประจำมณฑลทรงดำริว่า ที่ว่าการเมืองขอนแก่นที่ตั้งอยู่ที่บ้านดอนบม ไม่สะดวกแก่ราชการและบ้านทุ่มที่ตั้งอยู่ในทำเลที่ดี มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่น ใกล้เส้นทางไปมาในสมัยนั้น จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระนครศรีบริรักษ์ (อุ) ย้ายเมืองไปตั้งอยู่ที่บ้านทุ่ม (อำเภอเมืองขอนแก่นในปัจจุบัน) ในปลาย พ.ศ. 2434 และเปลี่ยนนามตำแหน่งเจ้าเมืองเป็นผู้ว่าราชการเมือง

ในปี พ.ศ. 2440 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระราชทานบรรดาศักดิ์ท้าวหนูหล้าปลัดเมืองขอนแก่นเป็นพระพิทักษ์สารนิคม และในปี พ.ศ. 2441 ก็ได้ย้ายเมืองขอนแก่นจากบ้านทุ่มกลับไปตั้งอยู่ที่บ้านเมืองเก่าตามเดิม โดยตั้งศาลากลางขึ้นที่ริมบึงเมืองเก่าทางด้านเหนือ (หน้าสถานีโทรทัศน์ในปัจจุบัน) ด้วยเหตุผลที่ว่าบ้านทุ่มนั้นกันดารน้ำในฤดูแล้งไม่เหมาะแก่การตั้งเมืองใหญ่

ในปี พ.ศ. 2444 ทางราชการได้เกณฑ์แรงงานของราษฎรที่เคยหลงผิดไปเชื่อผีบุญ-ผีบาป ที่เขตแขวงเมืองอุบลราชธานีในตอนนั้น โดยให้พากันมาช่วยสร้างทำนบกั้นน้ำขึ้นเป็นถนนรอบบึงเมืองเก่า เพื่อกักน้ำไว้ใช้สอยในฤดูแล้ง เพราะบึงนี้เป็นแหล่งน้ำที่สำคัญของชาวเมืองขอนแก่น

ต่อมาในปี พ.ศ. 2447 พระนครบริรักษ์ (อุ นครศรี) เจ้าเมืองขอนแก่น ได้กราบถวายบังคมลาออกจากราชการ เหตุเพราะชราภาพ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เลื่อนตำแหน่งพระพิทักษ์สารนิคม (หนูหล้า สุนทรพิทักษ์) ปลัดเมืองขอนแก่นขึ้นเป็นผู้ว่าราชการเมืองขอนแก่น และในปีนั้นเอง ก็ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เปลี่ยนนามตำแหน่งข้าหลวงประจำเมืองขอนแก่นเป็นข้าหลวงประจำบริเวณลำชี ส่วนเมืองต่าง ๆ ที่ขึ้นต่อขึ้น ก็ให้เปลี่ยนเป็นอำเภอ และผู้เป็นเจ้าเมืองนั้น ๆ ก็ให้เปลี่ยนเป็นนายอำเภอ ตำแหน่งอุปฮาดก็เป็นปลัดอำเภอไป

ต่อมาใน พ.ศ. 2450 ได้ย้ายศาลากลาง มาตั้งที่บ้านพระลับ (ที่ทำการเทศบาลนครขอนแก่น ในปัจจุบัน) และเปลี่ยนนามข้าหลวงประจำบริเวณลำชี มาเป็นผู้ว่าราชการเมืองตามเดิม

ต่อมาในวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2459 ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนคำว่าเมืองเป็นจังหวัด แทน ตำแหน่งผู้ว่าราชการเมืองจึงกลายเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด และศาลาว่าการเมืองก็เปลี่ยนมาเป็นศาลากลาง จังหวัด

และใน พ.ศ. 2507 สมัย จอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้สร้างศาลากลางใหม่ที่สนามบินเก่า ห่างจากที่เดิม 2,000 เมตร ตามดำริของ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ อดีตนายกรัฐมนตรีที่ได้เริ่มต้นไว้ก่อนแล้ว ปัจจุบันเรียกว่า "ศูนย์ราชการ" ซึ่งตรงกับสมัย นายสมชาย กลิ่นแก้ว เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น ซึ่งท่านได้ดำรงตำแหน่งในระหว่าง พ.ศ. 2503 – 2511 นับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

9.7 สภาพทางภูมิศาสตร์

17) ภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดขอนแก่น ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของมรสุมที่พัดประจำฤดูกาล ซึ่ง 2 ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีนเข้าปกคลุมประเทศไทยตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งอยู่ในช่วงฤดูหนาวของประเทศไทย ทำให้จังหวัดขอนแก่นมีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป ส่วนมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดพามวลอากาศชื้นจากทะเล และมหาสมุทรเข้าปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝน (ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงประมาณกลางเดือนตุลาคม) ทำให้มีฝนตกชุกทั่วไป

ฤดูหนาว เริ่มต้นประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทยและบริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนที่มีคุณสมบัติ เย็นจะแผ่ลงปกคลุมประเทศไทยตอนบนในช่วงดังกล่าว ทำให้อากาศโดยทั่วไปบริเวณจังหวัดขอนแก่นจะหนาว เย็น และแห้ง โดยมีอากาศหนาวจัดในบางวัน สำหรับเดือนที่มีอากาศหนาวมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเดือนธันวาคม ถึง มกราคม

ฤดูร้อน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จะมีลมใต้และลมตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไปมีอากาศร้อนอบอ้าวโดยทั่วไป โดยเฉพาะเดือนเมษายนจะเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวที่สุดของปี

ฤดูฝน เริ่มต้นประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม เป็นช่วงที่มรสุม ตะวันตกเฉียงใต้พัดเอาความชื้นจากทะเลและมหาสมุทรมาปกคลุมประเทศไทย โดยมีร่องความกดอากาศต่ำที่พาดอยู่บริเวณภาคใต้ของประเทศไทยจะเลื่อนขึ้นมาพาดผ่านบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ ประเทศไทย ทำให้อากาศเริ่มชุ่มชื้นและมีฝนตกชุกตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป โดยเฉพาะ เดือนกันยายนเป็นเดือนที่มีฝนตกชุกหนาแน่นมากที่สุดในรอบปี แต่อย่างไรก็ตามนอกจากปัจจัยดังกล่าวที่ให้มี ฝนตกชุกแล้วยังขึ้นอยู่กับอิทธิพลของพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวเข้าใกล้หรือเข้าสู่ประเทศไทยในช่วงดังกล่าวด้วย

18) ภูมิภาค

จังหวัดขอนแก่น ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 15-17 องศาเหนือ และเส้นแวงที่ 101-103 องศาตะวันออก ซึ่งอยู่บริเวณตอนกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ห่างจากกรุงเทพมหานคร 445 กิโลเมตร มีพื้นที่ 10,885.99 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 6.8 ล้านไร่ ภูมิภาคนี้เป็นพื้นที่ราบ มีลักษณะสูงต่ำสลับเป็นลูกคลื่นลาดเทไปทางทิศตะวันออกและทิศใต้ มีที่ราบลุ่มแถบลุ่มน้ำชีและลุ่มน้ำพอง พื้นที่สูงกว่าระดับน้ำทะเลปานกลางเฉลี่ย 100-200 เมตร

ทิศเหนือ	ติดกับ	จังหวัดอุดรธานี จังหวัดเลย และจังหวัดหนองบัวลำภู
ทิศใต้	ติดกับ	จังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดบุรีรัมย์
ทิศตะวันออก	ติดกับ	จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันตก	ติดกับ	จังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดเพชรบูรณ์

มีอุทยานแห่งชาติ 4 แห่ง มีพื้นที่รวม 743,973 ไร่ วนอุทยาน 2 แห่ง มีพื้นที่รวม 6,200 ไร่ ป่าสงวนแห่งชาติ 22 ป่า มีพื้นที่รวม 1,697,052 ไร่ ป่าชุมชน 206 แห่ง มีพื้นที่รวม 49,316 ไร่ สภาพป่าประกอบด้วยป่าดิบเขา ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง พรรณไม้สำคัญ ได้แก่ ประดู่ มะค่าโมง ตะแบก เหียง พลวง แดง เต็ง รัง พรรณไม้พื้นล่างที่ขึ้นอยู่หนาแน่น ได้แก่ หวานไพร ชัน ข่าป่า เพ็ก หวาย กล้วยไม้ป่า หญ้าคา ผัก ฯลฯ

จังหวัดขอนแก่นอยู่ในเขตของลุ่มน้ำหลัก 2 ลุ่มน้ำ คือ ลุ่มน้ำมูลและลุ่มน้ำชี พื้นที่ลุ่มน้ำมูล ได้แก่ กลุ่มลุ่มน้ำสาขาที่ไหลลงลำห้วยแอก ลำห้วยสะเทต และลำพังชู ในส่วนพื้นที่ลุ่มน้ำชี ได้แก่ กลุ่มลุ่มน้ำที่ไหลลงอ่างเก็บน้ำอุบลรัตน์ กลุ่มลุ่มน้ำที่ไหลลงลำน้ำพองตอนล่าง กลุ่มลุ่มน้ำที่ไหลลงแม่น้ำชี และกลุ่มลุ่มน้ำสาขาลำปาวตอนบน โดยมีลำน้ำสายหลักที่ไหลผ่านจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ ลำน้ำพอง ลำน้ำเชิญ และลำน้ำชี

แหล่งที่มา : <http://www.khonkaen.go.th/>